

Бахтовъаршоев А.Ш.
بخت آورشاہ یف علی گوہر شاہ حیدرویچ

برون سوگبن

پرون سوگپن

Кийев
Шахсэ ибтикорот
2017

کیف
شخصے ابتکارات
۲۰۱۷

علامات اختصاری: م- مترجم

ББК 84(5Тад-6Гор)

УДК 811-81'272-81'354=221.32

Б 30

ЕРҰН СҰГЕН

یرون سوگین

Бахтоваршоев А.Ш.
Озодатъ гардъенчин ас руусэ зив тар
хугънӯнэ зив.
Кййев, Шахсэ ибтикорот, 2017. – 84 с.

بخت آورشاه یف علی گوهر شاه حیدرویچ
آزادبث گرڈیچن از روسی زف تر خرنونے زف.
کیف، شخصی ابتکارات، ۲۰۱۷. – ۸۴ صفحه

Қиссаҳои Субҳӣ,
Бахтоваршоев А.Ш.
Ҳикоят ба забони шугнонӣ аз забони русӣ.
Киев, Ибтикороти шахсӣ, 2017. – 84 с.

Персидские сказки,
Госиздательство художественной
литературы, М.: 1956.
Пересказ на шугнанский язык
Бахтоваршоева А.Ш.
Киев, Частная инициатива, 2017. – 84 с.

داستانهای ایرانی
بخت آورشاه یف علی گوهر شاه حیدرویچ
حکایت به زبان شغنانی از زبان روسی
کیف، ابتکارات شخصی، ۲۰۱۷. – ۸۴ صفحه

Ерұн сұген.
Бахтоваршоев Алигавъар Шоайдарович
Қиссаҳои Субҳӣ.
Бахтоваршоев Алигавҳар Шоҳайдарович
©Бахтоваршоев А.Ш., 2017

بخت آورشاه یف ع. ش. ، ۲۰۱۷

گرڈیچن اس سریلیک تر خرنونے: سرورشاه ارکان

اداره نشرات سیمای شغنان

کلگری-کانادا، اگست ۲۰۱۸

فَزَت ارہی فِرَاد

فُذَج نہ فُذَج یے چارک فُذَج. ایلاہف-رد یو فُذَج معلوم ہر رھنگ پیر، ایلاہف-رد ہر رھنگ خلیفہ، ات ایلاہف-رد ہر رھنگ ملا. وے-ند فُج یے فز ات یے چند مَر. یو یے ٹو سال تے اس وَم خو فز اَحْمَد چورج بنیادا، ہر وختے خبمکبَن وَم خبم تیر خہ ربورج، ات دوس-پوس گھپ ڈند، ہر وخت فبگہ خہ سُدَج. ات یے مہبٹ، بہار دورہ، اس وے سحر وے، بارونے دخذند، یو غل تر خو چیدھج بنہر مابین فہ تیزد، اس کوہ تیر وابست صاف ژرنٹ چرخہ. ید چرخہ خوند چیدپن(چدپن م) ات باغین تر تیر زبینت، خوند چھخت جے خہمب کچہ یپن فہ نرجیست خو فرئیٹت خو تر دے بنہر مابین خو ٹید وے ترپاڈ. یو بیچارہ خو سپارت ات ین وے فز ات وے مال قنیر صغیرہ رسپن. بعدے وے کارنگے یہ چاست، وَم-ند بن رپُج یے فز ات ڈو-ارہی مَر، لوُفد خُرد، ید فز لپ تر وُد-ترم زبینت، وُز تہ دَم چینتاو نہ فہر ڈیم، مگم دَم شیچ پر ڈھم، مو-رد بن دھڈ مَر بن بھس. بعد پر ڈید وَم خو یے خیاط ہمسایہ-ارد.

ید خیاط تر وَم فز خوش سُت، یعنی شیچ تَش ہر مہبٹ ڈوُخ-اُم دم ات بنوُفد تہ مو-ند سوُد. بعد تہ کُتُم اس وندے پھی، گردہ تہ مَس پیج-اُم، اتہ قوتے لایمُت تہ مو-رد ات مو ارہی پَخپن-ارد ہر مہبٹ تہ پیڈا سوُد.

وے یے گہ مہبٹے خو سر خدیر پُخ رماد وَم پنیداو. یو یے یاد وَم تیر اس خدہر وُڈ، یمند بشہند وابس خہ فُڈ، بعدے تا بنوُمبَخ وَم پنیڈ. یہ یے دس لپ وابس خود اِدے، وَم قیچ قہپ دستور تھپچک سُت. خیر درو نیست ات، یو یے لاغ پے لاغ اس وَم سوال چود:

- آہ فزک، سپر-ت سَت-آ؟

بنا کھند یہ جواب ڈاد:

- وُز-اُم دس سپر-ادے، ہر مو قیچ یے پھرک-ارد جای نہ فز یے!

یو صاف حیرون سُت، خرھنگ فز گھپ ڈید، اتہ، بعد وے بیاڈ ڈاد-ادے، یہ پرا خلیفہ- یند فُڈ، ات دے جہت دوس تر خو یاڈ خو لوُفد:

- دس خہ فبڈ، لپ بشہند، تاید-اُم تر خو چید!

یو یے وَم فز فہنک-اند انجوُفد خو فودے وَم تر بنڈُ خو پے سِتک-اندے وَم قیست. بعد دپد تر چید. وے تھتے اس وے پببخت:

- آہ تھت، یہ فز سپر سَت-آ؟

جوابے ڈاد:

- وُن، (یہ م) دس سپر سَت-ادے، ہر وَم قیچ یے پھرک-ارد مَس جای نہ رپد.

وے تھت اس چید نبتوید خو روون سُت تر بئڈ، وے خو پُخ گھپ سنج ڈنداو. پوند-اند یو تر بئڈ قریب
سُت ات خُردب ته گھپ ڈید:

- شیچ مے بیز-بیز-اند خرہنگ فہم اُم، کو ید مو قز سبر-آئی؟

ات و مند فقط ید سر آخرون گھپ یت تر وم غور، گمونه چود پینخین ته وم: - آہ قز، سبر-ات-آ-نی؟
بعد یو نو ترم فریبت ات یہ یے لود:

- آرا خرہنگ-اُم وُز فھرڈنخ سبر ستاوا؟ تو پُخے مو یاد خو بنای-اندے مو ڈاد منخ. وُز زبن-اُم ترود،
زبن-اُم ترم، ات بنای-ارد چیز فرنداو بافت؟ یہ فہنک دراز قَد، ار وئڈ-اُم خو فریبت خو دوسک-اُم بنخ
دوند پرابنچ. اگہ نی، صاف-اُم سرغ ڈنخت!

وے تھتے دے بند خو وے قھر سفید. بعدے سوتہ زابنت خو فریبت خو خدیر پُخ تے. پرا وے جے ڈند قُد
خو، دوسے الاحول چود خو لودے وے-رد:

- تو چیز جھت مو-رد یروغ لوفے؟ خئر وُز-اُم تو رماد بشہندب قز پئیداو، ات تو-ت نہ فہم ترید چیر
چورج. فورجت وم مبرخونج-اب.

وے پُخے خوایین چود لوفد، ید کار دسگہ نست، اتہ چوبنتے وے تھت قھر لپ سفیڈچ، بعدے یے چیز-اب
نہ لود. وے تھتے گمون چود، ید یے چیز-اب اھتراز نہ کینت، پس مو گھپ راست، بعدے لوفج:

- ساو، هر جا شیچ خہ ساوے. خُذای-ارد مس معلّم، تو-ت غلہ، سہ شیچ خُبب خُرد خرچ فرے!

وے پُخ چاست، هلاج نست، خو قج پونباک پنیزد خو بشہب-آ-بشہب تیزد.

وے یے گہ منب کیریا فریبت تر مابینے پُخ.

- آہ تھت، - لودے وے-رد یو خیاط،- تو خو خدیر فراد دستور خطا کار مھک. دم قز تر دس جای پئیداو
یاس ادے، یمند واین فنہ قُبد، لھک ید خو سبر کینت.

یویے یاد وم تر دھنتک. تا بنومپخے وم پئید. خیر نیست-اردے وم پینخت:

- قزک، سبر-ات-ست-آئی؟ اگہ سبر-ات خہ سیخ، روون ساوام، تی اُم تر چید.

یہ یے لود:

- وُن، دس سبر اُم سیخ ادے، تر واین اچگہ چینتاو مو-رد نہ فارت!

یو یے وم قز قود خو یے ستنک اندے تر بئڈ وم فیست.

- آہ تھت، یہ قز سبر ست-آ؟

وے پُخے جواب ڈاد:

- وُن آہ تہت، یہ دِس سِبر سَت-ادے، تر وائس اچگہ وم-ارد چینستاوے نہ فارت!

وے تہت لود:

- کو سَام، حُببِ اس وم قَر پِبنِخ اُم، سِبر یہ یا نئی؟

پد خیاطیت تر بنسٹُ خو اس وم قَرے پِبنِخت:

- آہ قَرک، تو-ت سِبر-آ-ئی؟

یہ قَرے جواب ڈاد:

- آگہ تو گُمون خہ کنے، باغ دپوال تے مِس وائس رُوئی ڈپد، پس وُن-اُم مِس سِبر. خنر یوبے مو قَج اس باغ دپوال خبز-اند ڈاد منخ، وُن وے دپوال بیر-اند وائس بِنکر-نِست، پے دپوال زبن-نِست، یرختن خہنچک بن-بن بلند، ار باغ قہنک مو نہ لہکنت، وُن چیر-اُم؟ مرخونج-اب-ے وژپ مو تر چید.

وے تہتے دے بندُ خو فاگہ وے قہر سفید. بعدے سوتہ زابنت خو فریبت دے خو مابینے پُخ تے. پرا وے جے ڈندُ فُدُ خو، فاگہ یے دوس الاحول چود خو لودے ورد:

- تو چیز-ارد مور-دِ روغ لوقے؟ نہ لود-اُم نہ تو-رد: "دم قَر تر دِس جای پئیداو یاس ادی، یمند وائس فنہ قُبد، لہک پد خو سِبر کِنت!" چیز جہت تو مو گہپ نہ یروُغے؟ چدوم سبب تے پد قَر نخرہج؟ بعد فہند گہ مِس ڈھڈے! پد تو کار هر رهنگ زہم ارد نمک خہ پربنبن!

وے پُخ چوبنت، وے تہت قہر لپ سفیثج، یے چیز-اب-ے زہرہ نہ چود لوقداو، ات وے تہتے فا گُمون چود، ادے نا حق ات دے جہت قرار. بعدے لود:

- ساو، هر جا خہ ساوے، تو پناہ بر مولا! ساو، تو دے خود ریو لشک فیے، تو-ت مِس رخصت!

پی ڈیوئم پُخ مِس مجبور سَت، اس چید تیزد.

دے یے گہ مہبٹ نوبت یت تر دے فِستیر. وے دادے روبرا وے چود:

- آہ تہت، تو دہف خو قَرادھر پوند مہ زنر! ڈو مہبٹ اند قَر خو سِبر چیداو نہ قہرڈپد. تر دِس جای وم یاس، لہک یہ ہم سِبر خو کِنت، ہم خو بُننہ گے قَریرد.

یوبے یود:

- آہ تہت، بشہند.

بعدے یاد وم خھیک خیز، ارم هم واین لپے زار فُدت، هم قریبب بَنخ. یہ فُز تا بنومبَخ چَررا چود، بعدے بَنخ گه مس پرابنت خو پوره یث قونے ست.

یویے وم پینخت:

- فُزک، سپر-ت- ست-آ؟

لُودے:

- دِس سپر-اُم، خو کهل خهم دُنداو نه فھرڈیم، مگم تر چیدھج خه ساوأم، فُک وخت نُسک پے آسمون کُئم
- دِس خه فُبد، وژ فُخهم تر چید،- لُودے یو غده.

ییتبن، وم فُزے تر بَنڈُ یاد، خُبت دبد تر چید. وے تھتے پینخت:

- آه تھت، یہ فُز سپر-ست-آ؟

یویے جواب ڈاد:

- آ تھت ات چیز، یہ دِس سپر ست ادے، خو نُسکے دگه ار زمهڈ خمبنتاو نه فھر ڈاد.

وے تھتے لُود:

- خَبن کار! اته کو سأم، خُبت دے چُسم.

بعد سُت خو پینختے وم:

فُزک، سپر-ت-آ؟

آه-را خھیک تیر واین خه بیچ-ت، وُز-اُم سپر فُخ-ت. ید تو پُخے مو پچوند خیز-اند پے یے بَنر قیست خو وُز-اُم به غیر اس خست جهر ات خھیک یے چیز گه نه وینت. بَنر اُم مس نِست، بَنر ات شوڈ خهم.

دے چارک فھر فاگه سفید خو، خو فُشتیر پُخے مس اس چید(چید-اند ۴) حی چود.

ید خیاط خالے دم فُز قتے رید. بعد وے یے گه مپئے وم-رد لُود:

- یدہ، نُر ته وُز خُبت تو یاس-اُم پئیداو، تو-ت تا شچبَخ هر رھنگ روزه یند فُد، اته اس نُر اند ید تو ناوخت رمزون تیار ات، تو-ند اییوم! تو ته نُر اُکمندب صاف سپر ساوے!

یویے یاد وم تر دھبنت، هر جای بشھند واین وینت ات، یمندے وم پئید. تر فُبگه یردے وم-رد سوال ڈاد:

- آ فُزک، سپر-ت-ست-آ؟

لُودے:

- وُز-اُم دِس سِبَر اَدے، یے ہفتہ تہ بنا مَور د یے چیز-اِب خیداو نہ فارت!
- پِد خیاط خوش سَت خو قودے وم تر بنئد. پرا اس تر چید تیداو خو عادت قتیر وم پئبخت:
- فَرک، سِبَر-ت-سَت-آ؟
- اتہ قاق ڈارگ تہ خہم تئد نہ بافت، دے جہت یہ فَر نہ فہر ڈاد خو پراکے فئل(فعل) پوند انجیفاو. وم خاطرہ سستے زار فُڈ(ف.ا.د.م)، عقل ات فراستین مِس وم قتے دوند بشہند بلد نہ فُڈ(ف.ا.د.م)، ات وم بیاڈ نہ رپد، پرایے(پراکے) یہ چیز لوفج. بعدے دروغ لوفداو سر چود:
- خہ رہنگ وُز سِبَر فیم؟ تر شورہ زار-پن مو یاد، ات ترم واین نِسْت! وُز ترم تیر خہم-آہ؟
- پِد خیاط حیرون سَت. وے بیاڈ ڈاد، آرا پِد فَر خلیفہ تر بیت-اند فِخ، اتہ فیگہ جبف دم دروغ لوفد دھرڈ دم انجیفاو. واویلا! خہ رہنگے یو رنوبت، ادے- "با ماہ شینی، ماہ شوی، با دیگ شینی، سیاہ شوی!" وے پَخین پن راست گھپ ڈاچ، ات یویے بی درک-اِب اس چید(چید-اند) وِبف حی چورج.
- آہ، فَرہ شچ کے، نور-اُم فہمت، توت خہ رہنگ ہج فِخ!- لوفچے وم-رد. - وُز تہ-ش(تہ-شچ) تو جزا ڈہم! اس دستے تو-ی-اُم خو پَخین سرگرڈون چود، نہ فہم، وھڈین شچ کہ-دند. دِس جزا تہ تو ڈہم، لہک پِد فُکب-ارد معلوم سُد، لہک تو دِس رسوا ساو ادے، دِگہ یپن-ارد سو پِد سبھق ات سوگ-اند مِس پِد نیشچک ات لوفجک سُد!
- وے یے مہب گہ یو خیاطیت تر بنئد. وے جہ فُڈ صہبون ات دلقہنک اند بَنخ ات بون تئبجک تنغ. بعدے وم کھل-ارد چود دوسک بَنخ، دوسے یم-ارد مالت صہبون خو بعدے تنغ زابنت خو ڈادے وم کھل ڈابنخ فُک(فُکب) تنغ. یہ سَت کل. بعدے قمچے زابنت خو ڈو-ارہی قمچے یے وم نو ڈاد ات، یہ یے وم سبتک اس بُن چود خو رخاست. یہ فہب اس سبتک جدا سَت ات، یہ فَر تئماو گہبنت. اس وم دے بنئد پوند تیر غبار دوند رپد.
- "پدہ، خو پَخین اُم اس خو نا فہمے حیے چود، دم فَر-ارد- اُم مِس وم بہن یے لہف دھک چود خو پِد رخاست، اتہ وُز-اُم خُبب تاقہ-ب رپد"- چرتے ڈاد پِد خیاط. - "شچ چیر-اُم؟ مو کارخانہ خالے، یے چہے نِسْت، نہ فہم-اُم، تر چدوم طرف حرکت-اُم، نہ فہم-اُم، خہ رہنگ حال مو-ند!"
- دے خیاط کارنگے دِسگہ سَت. ات دے پَخین کاربن تہ شچ یمہ فہم-اُم، تر کہ-پن فریبت.
- پِد دے خدیر پُخ سَت تر یے گہ بنہر. بعد سَت بناگرد مِس گر-ارد. یو مِس گرے چوننت، وے غڈہ کھل بہ زبب کار کینت، بعدے ہر چیز خُبب خہ فہمت، وے یے اُخمند چود، تا اک وے جای پخے وے قود، لہک یو وستاڈ-اندیر اس وے پرا ڈپد.
- یے مہب یو یت تر خو وستاڈ خیز خو لودے:
- آہ وستاڈ، اجازت ڈھڈ، خو خابین تورد لوم!

- گھپ ڈہ۔ یو وستاڈے لود۔
- موردا اجازت ڈھڈ، تو ڈستے به کئم خو وژفخ اُم تر خو بنهر۔ سأم، خو تهت ات خو ڦرادهر احوال فهم-اُم، وهڏپن کو چه رهننگ۔

یو وستاڈے لود:

- بشهند، تو پناه بر مولا! هر جايت رووان خه، ساو۔
- وژ-اُم اس تو راضی، دے جهت تو-رد یے کاجار سوغات دهک-اُم، یمه، زئز مم دپک ات کفگیر، مهڏ-پن تو(تو-رد ۴)۔ اما تو تهم دپف قدر فهم۔

لودے: - دپف-اند چیز سر-ات- سودا، لهک دڏ دپف قدر آدم فهمت؟

یو وستاڈ جواب ڈاد:

- آه-را دهڏپن عجایب کارچار (کاجار بن ۴)۔ دم کفگیر واسته یث پے دم دپک غورک بیر-اند خه جُکے خو خه لوفے: "خرچ پبڏا ساو!" - وتئب دم دپک درون پلاو پبڏا سُد هر رقم هج پپوهند قتیر۔ تو ته خایین کنے پپوهند پے وم یا پهی ات سهفخ پیاز ات لونگ، یا بادرینگ، یا سی، یا یے چیزگه، وے ته مس واسطه یث لوفے، اته اس دپک ته یو خُبت نرجیست تر لگن بن! وهڏ لگن بن ته خُبت روهرپن خو برجای ته سبن دستار خون تیر۔ یو خهریجے دے لود: - "دپک، فاگه!"، ید لگن ته خُبت فا روازد تر دپک خیز، خو پُر ته سوڈ خو فا ته یادد تر دستار خون تر خو جای۔ توندپخ (توندپخ ۴) ات نه لوفج: - "فلُغ، گیر ساو!"، دم کار اک-اد۔

ید غڏه یے وم دپک کفگیر قته زابنت، خو وستاڈ ڈستے یے چود به خو فلُغے وے-رد لود خو تر پوند ڈاد۔ پوند ته تیزد ات خُرد-اڻ ته چُرت ڈید: "آدمبن زور ڏپن، لهک کو یے جانندی دوسک گرڏه کهند خو-رد ڦریپن خو ار خو دور پتتوین۔ شکر مولای-رد، مأس اُم دس کاجار ڦرود، اده هم مأس-ارد ات هم مأس ووقد پُنت-ارد خرچ ته پبڏا کبنت! دے کار-اند حقونے دس گه دووم خه ڦبڏ، وژ ته تر خو تهت خیز وژفخ اُم-ممکن مو داد قهر شیچ یمه پُخت، ات یو مو تے مو دستور درگیل سُدج۔"

ید غڏه واسته-واسته ڏد-ارهی مپب تويد ات، یت یے جاندیر، یمند کاروون سراي۔ چاست، یمتے یپن نیشچ- "مپمون حلال"، بشهندے چاست، حقونے پراکے یمتے نیشچین فُدج "مپمون ملال"، اته یه "م" حرف چدوم سبب قته وئبچ خو بپڏج۔ یو دوس(دوسب، ۴) دے کار قته حیروون سَت، اما بشهندے دے چُرت نه ڏاد خو دپد تر دم کاروون سراي۔ چوینتے ترم غول۔ یے طرفے وے سراي اند کشارکپن قطارننڏچین، وپف تیر دپک بن، اته هر تهم خو-رد اوقات (خراک ۴) پُختاواند۔ یو اس یے گه طرف دکونکے نوست خو انبونک، ارم بن وے دپک ات کفگیرک خه ڦد، ربودے خو پهله-یند خو وپف ته تماشا کبنت۔ دهڏ یے لهف بن(ین ۴) خو پُخت-وپز تیار چود، ناستبن بالینین تے دم دکونک تیر، دستار خون بن وپڏد، اوقات بن فود۔ دهڏ آدمبن، وے-رد-بن قریب دے ناشچین (نیشچین ۴) خه ڦد، چوینتبن وے پرااندے یے چیز-اڻ نست۔ بعدبن مرهت وے چود:- ڦراد یه، تر مأس همراه ساو!

اتہ یو بیے لود، قُلُغ، تَر مو نزدیک دے سبت، پلو هر چیز قنیرتمہ-رد خہ فارت، قہرڈے بیت مو خبز-اند خیداو، بعدے خو دپک ات کفگیرک اس خو انبونک-اند زواست.

وہڈین حیرون-حیرون تَر وے چوبست خو لودین:

- قرا، ید تو دپک ہم خلیک ات ہم خالے، دے خرچ تہ اس کہ قہرے؟
لودے:

- غم مہ کبت، دستارخون فراخ دے بیت بت، بروات-ابث نب-بت، ات وُز-تہ-ش(وُز-تہ-شیچ ۴) تمہ سپر-ام!
وہڈین ناست ات، یوپے وم خو دپک ربود دستارخون پہلے-اند، کفگیر قنیرے وم غورک بیر-اند ڈاد، بعدے لود:

- خرچ، پبڈا ساو!

وے دم تے بیٹین پبڈا ست لگنبن، هر یک اس وپف وم دپک پہلے قہ نرجهد ات پُر ست ات، ات خُبے دستارخوان تے برجای خو چود. ید غڈہ یے لود: "قُلُغ، گیر ساو!"، ات دپک کارنگے گیر ست. فُکب پن خو سپر چود. هر یکے اس وپف خو دل-اندیرے لود: "قبات اس کار! ید خین زور غڈہ! ناگن برکت قُرپد! ید خین عجایب! خو خیم قتی یوم دس گہ کار خہ نہ وینچت، لوچت-ام بغیر- ید بنرف دروغ!"

ید کار زف تر زف ڈاد خو وے کاروون سراي صایب یخ فریبت. یوپے وے تئب خور-لود- دم دپک ات کفگیرک-ارد بغیر از مو بیددے صایب گہ باید مہ قُپد!"

یوپے خو یے خدمت گار قیود تر خو خیز، رمادے وے فہمتاو، قَلونے جوون-اند وے نینونہ یین خہ رھنگ، وے دپک ات کفگیر چدوم ساخت، وے بنقداو جای کہ-دند. یو ست، نا معلوم-اٹے دے فہمت خو یت، خو صایب-اردے دے پُرہ یب لود. بنهب ست ات، ید مردم تر خودم ڈاد. ید سراي صایب ست احتیاط قنیر تر وے غڈہ کھل، وے دپک ات کفگیرے اس انبون-اند واستہ پکب زواست، ڈادے وپف تعیینب گلله، بعد ست تر خو زدون، وپف دستور دپک ات کفگیرے قود، خو چودے وے-ند قنیر بدھل خو ربودے دپف ار وے انبونک. یو غڈہ اس ماتے خین خودم-ند قُد، اس دے کار خبر نہ ست. ات ید چارکے یاد دپف وے دپک ات کفگیر تر خو زدون.

صاف سحرین دھڈ اندیود، خو انبون ات خو خلطہ یین-پن ڈاد تر دھم، ید الھف، وپف-اند فارچ ات مرکب خہ قُد، چودین خو خسار وپف تیرتے ویز خو هر تھم-بن خو پوندین تے روون ست. ات قُبگہ-ی-ارد ید غڈہ تر خو بنهر فریبت. یت تر خو چید، دروازہ تے یے تق-تق ڈاد خو دپد. وے تھتے وے وینت خو اس خوشے نہ فہمت، چیر کبست، ات وے یوبسکپن-پن ار وے دو مهن ربنت. بعدے لود:

آہ تھت تو یتتاو مبارک قُپد! شکر مولای-ارد! آہ تھت، مو دعوا تو قنیر خُرد خطا کار قُنج، دی ام وُز زبا فہمت!

بعدے سوال ڈاد:

آہ تھت، کو لوف، تا اک شیچ ات کہ۔ درد فڈ؟ جدوم سوغات قتیر ات بیچ؟

وے پُخ نقل وے-رد چود:

یدہ تھتک، تر فلون بنہر-ام فڈ، یے مسگر-ارد-ام بناگرد سٹ، یویے مو کار اُخمند چود، سٹت-ام وے خیز-اند دس وستاڈ-ادے، یو یے لود، اس مویت مس نرجید! فہمت-ام، وخت یت تر خو چید وژیقداو-ارد۔ ات تورد-ام فود سوغات یے دپک ات یے کفگیرک!

لپ بشہند! مسگرے ہنر۔ ید ہر یکند نیت! زور وستاڈ-ات سڈج۔ اس دے بیدے کار گہ چیز؟ خو قیچ تہ سبرچیداو فہرڈیے۔ اتہ نخا بغیر اس دپک ات کفگیرم یے چیز گہ بیدے کاجار نہ فڈ؟

تھتک، دم دپک ات کفگیر-اند نر خ نیت! ہر وخت خیداو تورد خہ فارت، ربیے تہ دم دستار خون پہلے۔ ندے، بعد تہ دم کفگیرک قتیر واستہ یٹ دم دیے پے دم غورک بیر، لوفے-تہ - "خرچ پٹا ساؤ!"، وے تبت تہ اوقات (خراک ؟) لگنن تیر پٹا سود۔ بنومنی قومیات تر مدارزاشت قیو، اتہ دم دپک خاصیت تہ تورد ہی-یت-تی سود۔

دے یے گہ مپٹے ید خیاط فک خو قومیات تر مپمونه قیود۔ لودے وپف-ارد، مو خدیر پُخ بیچ، دوسک تشکیلے (خڈایے ؟)۔ تر مدار-ارد-پن دے قومیات جمع سٹ۔ دُست بٹخ-پن فود لپمالپن قتیر، دُستبن-پن فرئود، بعد-پن دستار خون بیت چود خو ناستبن۔ ید دے پُخے وم دپک کفگیر قتے اس انبون-اند زواست، چوبنتے یہ دوسک یگہ سیخ، زارڈ-ارد گہنت، یم بنا اکہ نیت، وے پیخ دوس روشت سٹ، اتہ خردیے لود، مُمکن ید مورد نماید۔ ربودے وم دستار خون پہلے-اندیر، کفگیرک قتیرے واستہ یکتب پے وم-ند ڈاد، چودے دعا خو لودے: - "خرچ، پٹا ساؤ!"

ات یے چیز-اب کار نہ سٹ۔ "آہ-را ید چیز گہپ؟ چیز خطا سٹ؟ یا اس وم یے گہ طرف مگم دیم(دی-ام، دیم ؟)" قایے دے کار یے تاف گہ چود، قایے بلنددے لود- "خرچ، پٹا ساؤ!"- یے چیز-اب پٹا نہ سٹ۔ یو ہم عرہق چود، ہم بنرمندہ سٹ۔ وے تہت-اند وے چُرت وپرون سٹ، قومیات-پن الہف شینت خو وے تہت-پن تر بشہند حال فود، وے-رد-پن لود، آہ-را سود گہ وخت خطا، گہپ نیت!

وے پُخے صاف تعین وم دپک ات کفگیر چوبنت، فہمتے، ہر تہم خہ یے وپف بدھل چورج۔ اما شیچ از چے انجھٹے؟ دزد ییو، (ات ؟) گُمون اس ناو-ڈیٹ! بعددے دوسک گہ چُرت ڈاد، وے بیاد ڈاد، ادے وم کاروون سرای حققونے نوم"مپمون ملال" فڈ، اتہ یو یے دے کار تا آخربخ چُرت نہ ڈاد۔ باید اُنبیار(ہونیار ؟) خو انجوقچ، ممکن تر وم کاروون سرای صایب غور مس وے دپک گہپ فریبت۔ ات قہت یو خہ فبڈ، وے-رد اکہ سر درکار کاجار!

دے خدیر پُخ کار بیڈیخ فریبت۔ ات نرجیس ام تر دے ڈیوم پُخ، وے کار خہ رھنگ سٹ۔

یو دپربخ توید، بعد یت تر یے بنہر۔ الہٹے وے بنہر چرخ ڈاد، یود-ات۔ یمے چوبنت، مے-یت-وے یے پٹنخت، بعدے یے کنارہ یے بنہر-اند سود خدارج صایب بناگرد۔ یو خدارج صایب چوبنت، یو کار-اند

سعی کینت، بشہند تربیت چورچن، دزدے نہ کینت، حرمت فہمت. بعدے فنہ کاربن مس وے اُخمہند چود. یے مپٹے ید خیاط پُخ خو وستاڈ-ارد لود:

- کو اجازت ڈپت، سَام تر خو بشہر، خو تہت-اُم یدہ خوند سال نہ وینچ.
- بشہند!- راضے سَت یو خدارج صایب.- وُز-اُم اس تو یے چیز-اٹ خطا کار نہ وینت، توت-مورد حَققونے خدمت چود، دے جہت وُز تہ تو-رد دہک-اُم سوغات بہ زیب مرگب. اتہ تو باید بشُفچ وے(وَم ۴) مہ ڈہ، اتہ لپ ویز مس وم مہک. بشہند چوشچ وم-رد ڈہ، تازہ وم نگہ کے.

ید غڈہ یے سوال ڈاد:

- دِس نازیون مرگب مورد چدوم کار-ارد درکار سود؟
- بی غمب زے وم خورد. وم-ند دِس خاصیت - یہ فھر ڈپد ہر مپٹ تو-رد کمے-کم یے طلائے سیکہ دہک چیداو.

یک-اد کار خہ رہنگ سود؟

- یے چادر تہ زمہڈ تے وپڈے، مابین-اند تہ برجای دم خو مرگب، وم خیز(راست ۴) پاڈ تہ دوست اس زمہڈ سپنے خو دعا تہ کنے، بعد تہ لوقے: "اچچہ، مچچہ، پچچہ". ید مرگبے دے اعغد، اس وم غٹف-اند تہ سیکہ وابنت.

اہ-را مرگب قیچ سیکہ کارخانہ نست، ید تنگہ اس کہ-دند پپڈا سود؟

- تو گھپ حق، اما مو گھپ مس حق. ایک دم مرگب-اند دم خاصیت ایک دِس، خوند تاق-اُم خُبت دے آزموڈ چود.

- ید غڈہ خوش سود، خو لُق-پھر (لُق-پھر ۴) کینت جمع، دوسیک تُبنہ مس زئزد، ڈید ار خلطہ یک، پتنتود وم مرگب تے خو ڈپد تر پوند. اس قضا، یو مس یاڈد ایک تر وم "مپمون حلال" کاروون سرای، یہ حَققونے "مپمون ملال" خہ فُد.

یو دپڈد ترم، اس خُفار طرف بن ترم محلہ بن، ات مابین اند مپدونک. خو مرگب یمند ڈید منخ، بعد وپف خو نو ہمسایہ بین قتیر چق-چق درو سَت. پپدند فپگہ سود ات خیر نیثت. ید جوونے دپف خو نو بلدبن-ارد لود:

- ہر چیز تمہ-رد خہ فارت، رمے پپت، لہک مم سرای صایب تمہ-رد فیرت، نُر بنہب-یت مو مپمون!

وہڈپن غل نہ ون لوقچ ات نہ نی، اتہ یو یے وم سرای صایب قیود، خو لودے وے-رد:

- فُراد، رمے، فھر بن مَاش-رد چبن کباب، خاگنہ، گرڈہ، سقُحہ، گرڈہ یت گلچہ، تربُز ات خربُز، بعد چای ات مپوہ، عسل حلوا قتیر، اتہ ہر چیز گہ شیرینے تو-ند خہ یست.

ید صایبے رماد، فُک-بن دپف-ارد دے خرچ فود. فُراد بعد عجایب سَت، ید چھے ات، چیز-ارد دے کار حاتم طایی دستور.

پرا اس بنفداو پد صایب یت، دے غڈہ-ی-اردے لود، خو حساب برابر کینت. جوابے ڈاد، ادے دوسکٹ
 اک-یودند نبت ات وُز ته ش (وُز-ته-شیچ ۴) تو-رد تو خرچ پول فہم. وم خو مرگبے یاد تر بنڈ، وم پراندیے
 ربود لہمال، وم خبز پاڈے دوسک سبنت، بعدے چود دعا، لودے "اچہ، مچہ، پچہ"، ات یہ یے دوست
 اعغد خو ٹفے چود یے سیکہ. یو یے وم سیکہ وے تئٹ ار بنخ فرئود خو ڈادے ار خو جیبک، لہمالے چود تا
 خو ڈادے تر بیست. بعد وژیفڈ تر خو اجرہ (حجرہ ۴). گمُونے چود اس وے کار یے چہے خبر نہ سٹ. اتہ
 پد صایبے وے سترت، خو وے کارے فک فہمت خو یت، خو جای تے نوست.

پد دہد، دم سیکہ یے دہک چود دے صایب-ارد، یو یے نیم وم بھا وے-رد وژپیت خو اس وے خبز-اند
 اندوید خو توید.

پد بنہب از نیم مس نرجهد ات، پد کاروون سرا ی صایب سوڈ واستہ یٹ وے مرگب تر وے مانن مرگب
 قنیر بدھل کینت. پد غڈہ صاف سحرکٹ اندیزد، وم مرگب تیر سفینت خو تر خو بنہر طرف روون سوڈ.
 ات فبگہ رہ تر خو چید فرایت. وے تہت ات وے فرادپن وینت وے خو خوشپن ست. بعد اس دیدار، وے
 تہتے وے-رد سوال ڈاد:

- پُخک، کو نقل کے، کہ-درد-ات فڈ ات چیزات وینت ات، چیز ات اُخمہند سٹ. تو کار اگہ بشہند تیار خہ
 سڈج، مو گمُون، یے چیز ات مس خو قنیر مآش-ارد سوغات ممکن فورج.
- اہ-را وُز-اُم تر فلون بنہر فڈ. سٹ-اُم خدارج صایب-ارد بناگرڈ. مو کار بشہند تیار سٹ ات سوغاتی-اُم
 مس تو-رد فود. تو سوغات پدہ تر بنڈ فیسچن.
- گمُون-اُم، تو-ت یا قارج، یا مرگب فورج. قراج-ات خہ قارج بشہند، ات مرگب یو-درد مس فنہ.
- اہ تہت، دسگہ مرگب مم دنیا تیر لب کہم، - جوابے ڈاد وے پُخ، - وم-ند مخصوص صفت. اہ-را وُز تمہ-
 رد چیز لوم، بشمنی تہ خُبٹ خو خُبم قتے ونبت!

دے یے مہبٹ گہ فا پد قومیات سٹ جمع. پد غڈہ یے خو حویلے مابین-اند وپڈ چادر، وم مرکبے فود،
 یمتے یے وم ورجبت، وم خیز پاڈے دوسکٹ سبنت، بشنیدے دعا، لودے: "اچہ، مچہ، پچہ". ات یہ
 مرکب قرار، یے چیز-ابٹ تعغیرات وم-ند نہ-سٹ. بعدے خو زھرہ ڈاد باڈ خو خو کھلے خہم ڈاد خو خو
 جای تے نوست. وے تہت دوست خفہ سٹ، مہمُونپن-پن وے سینت، بعدپن تاید. پد غڈہ یے فہمت، وے
 مرکبے ہر تہم خہ بدھل چود. بعدے خو خدیر فراد-ارد لود: - وُز گمُون-اُم، اک-م مرکب اکہ مو مرکب
 نست.

وے خدیر فرادے پٹنخت:

- چیز جہت؟
- وم مو مرکب-اند تلو وم ارہی نہلپن-پن اس بیر بنین فڈ ات، یو خبز پرا نعل زبرد. ات مم-ند ہر خقار نعل
 از بیر بنین.

وے خدیر فراد لوفڈ:

- وُن، مات تو کار (موات-تو کار م) یکرنگ دِقبست. وُز گُمون-اُم، مَاش فَرَبے ید کاروون سرای صایب خَنبَت عبرت ڈاد.

شِچ ید-اُم تَر دے فِستیر کار. بعد اس وے-یے-دے، اس چید-ند، اس وے، وے تہت حی خہ چود، یو سُن تَر یے بنہر، ترمے وے زابنت خورد بناگُرد یے سپن تَنبِیج. ات سپن تَنبِتاو نازک ات قین کار. یو خُفار سال تر وے خیز رپد. یے مہٹے خو پتیش بہ نا کھند وے بنہر-اند وینت، یو یے وے تہت ات وے فَرادھر نقل وے-رد بعد بعد در بارہ وِپ گُمون، ید " مہمُون حلال" صایبے وِپ-تے نرخ بد خہ نڈج، دے یے مس خو پتیش-ارد لود.

ات ید غدہ کار بشہند اُخمہند سُن دے خُفار سال-اند. یت یے مہٹ تَر خو وِستاڈ خیز خو لودے:

- اہ وِستاڈ، یدہ توت مو کار اُخمہن چود. اجازت ڈھڈ، سَام تَر خو چید، خو تہت وینتاو. زمونہ اک-دِس، یے مہٹ چسے آدم یست، یے مہٹ ات چوبنت، یو نِست.
- اہ-را ساز، گھپٹ نِست! - راضے سُن یو سپن تَنبِیج، - توت بشہند بناگُرد مو-ند فُڈ. دے جہت، لہک خاطرہ اس مو توجہ فُڈ، وُز تو-رد یے کاجار دھک-اُم. یمہ، زے مم بوجینک، ات ار مم درون یے سوتہ.
- ات سوتہ مو-رد چیز درکار؟ - حیروون سُن یو غدہ.
- خدای جون، فُک دنیا تو-ند فُڈ ات، دِسگہ سوتہ تو-ند خہ نہ فُڈ، تو کار بی درک. اک دے سوتہ یند دِس صاحبیت- اگہ تو خابین کِنے، خو کاجار وِڑبیتاو، وے یے چدوم شَقب فہند ات فِنون قتے خو-ند خہ چود، یہ دِگہ دم بوجینک قتیر تر وے خیز، بعد تہ خو دُست رِپے دم تے، لوفے " سوتہ، نَبنتے اس بوجین!" ید تہ فَرینست اس بوجین-اند نَبنتیزد خو دِس تہ وے ازود- ازم ٹید، ادے یو تہ وے تَنب ات اس خو کار بنہمُون سؤد. دے لودت: " سوتہ، بہس"، ید تہ وِز فُخت ار خو جای.

ید غدہ خوش سُن ت، خو وِستاڈ-اردے فُلُغ باد چود خو تَر پوند ڈاد. یو مس فَرِپیت تَر دم " مہمُون حلال" کاروون سرای. بشہندے چوبنت، یہ پراکے " مہمُون ملال" فُخ. دے سرای نومے الہف چُرت ڈاد، دے معنی چیز. لودے خورد، یوند ملالے جای فُذج-ات، وُز باید اُبنیار (ہوئنیار م) فِیم (فے-اُم م). خہ بَنڈج-اُم، مم صایب بنا کتہ شَقب.

بعد وے (صایب م) سرای-اند الہف مہمُونین ات الہف خِدمتگارین قتیر بلد سُن ت، وے خوجینے مس وینت، چاست- وے قالب-اند معلوم، لپ عیار.

تر فِگہ-رہ، دستارخون تیر ید مردم دے نوست، یو یے چوبنت، ید سرای صایب یے کنج-اند نوسچ ات، خِچ اب تہ گھپ نِغورد. ید خیاط پُخ بعد لود:

- اہ-را دِس-اُم بَنڈ، یمہ مَاش ملک-اند مس فنہ عجایب کاجار یست. مِثال، لودین ہر چند خہ یست دپک ات کفگیرک. اما وھڈپن دپف فُک دپک ات کفگیرچِناوِست، دوند جہت تو خابین تے تو-رد اوقات دھک-پن. ہر خوند خہ خہرے، خہر! یا بَنڈ-اُم، ہر جا-ندے خہ یست دِس مرگب، فہرڈب ہر مہٹ یے طلا سیکہ تُف چیداو. راست خہ لوم، وُز-اُم دپف ساختے کاجارین نہ وینچ، اتہ لپ مردم دِسگہ لوقاً. ات اک-و کاجار یو شِچ مو جہ خہ، اس دپف فہرٹ عجایبات خوند-ہا بیدے.

ید سراى خوجعینے دے گھپ بُندُ خو فِکریے چود: "دبھُ ڈو کاجار-أم مَاشِ خوند چود، ات دے ارهیم ته مِس یے رقم تے تر چهنگ وېڈ-أم!"

یو تا نیمے بنهه بڅے صبر چود، فُکېنُ ڈاد تر خوڈم. یِت قرارکبُ تر دے غڌه کهل، چوبنتے یو تر خوڈم ات ید بوجین وے کهل بیر-اند. ید صایب خوش سُت خو واسته یبُ خو دُست ائُثرت تر وم بوجین خیز، لهک اس وے کهل بیر-اند وم تاژد.

اته ید غڌه یے اس قهستک ابُ تر خوڈمک تے خو وېڈج. دے صایب دُست تا فریپت تر بوجین ات، ید غڌه یے ڈاد وِتتنبُ وے دُست-اند خَبنبُ قهپ خو لودے: "سوته، نبتے اس بوجین!"

ید چارک دِس لُچ سُت، قریب فُپد خو نوم رنُست.

بنخَبس، وُز-أم خطا چود، مور د یے چیز-ابُ درکار نِست! مو دُست تاریکے-ندے اس خو ترم تر تو بوجین ڈادا!

- وُن، خطا یِت چود، دېک ات کفگیر ات خه خُفت! ات مرگب ات مِس بدهل خه چود! دهڈ کارپن-پن اس خو ترم فُدا؟

- چدوم دېک؟ چدوم مرگب؟

- اته، تو گویا نه فهمے. مو فرادهر کاجارپن. بغبر رنوبسج-ت؟! یمه، شیچ ته تو بیاد وېڈ-أم! سوته، نبتے اس بوجین!

بعد فا ڈو-اره ی سوته وے تے انگخت.

یو یے چوبنت سوته یند رحم نِست، قهر ڈېد معیوب وے چیداو.

بعدے لود:

بهس! بهس! توبه-أم چود. توبه، فُکبُ ته شیچ وژب-أم!

تېز-دے! اگه نَی، فا ته دوسگه مِس تو ادب ڈپن!

یو چارک دے تر پرا ڈاد ات، ید غڌه خو بوجینے زابنت خو روون سُت وے دهم تے. سَت-پن تر وے زدون، وم دېک ات کفگیرکے اس وے زابنت، تعین وم چوبنت، وینتے، یمتے خُلیک ابُ "م"-ات "ر" نِشچن، یعنے مسگر نِبنونه یست، بعد سَت-پن تر طویلہ (تبیله ۴)، مرگبے مِس وژپیت. ید غڌه یے فانوس زابنت، چوبنتے وم مرگب-اند وم پرا خبز پاڈ نعل اس بیر زبرد رهنگ. بعد بنبا بنبب سُت وم مرکب تیر سوار، بوجین ات انبونکے ربود خو زباندے خو اس دم سراى نِبتوید.

وے یے گه مېبُ خیر پل قته فریپت تر خو چید.

وے تهت ات وے فرادهرپن وینت وے خو خوش ات زارپن سَت. کِنارپن انجوُفد ات، کلله یے دست ات احوال پرسِی پن چود، ات وے تهتے اس وے پېبخت:

- کہ-دند-ات فُڈ؟ چیر ات چود؟ ات سوغات ات مس فورجا؟
- وُز-اُم تر فلونے بنهر فُڈ، سُنْت-اُم بناگر د سپن تنبیج-ارد، اتہ تورد-اُم بشہندے زار کاجار فود،- جوابے ڈاد وے پُخ.
- چدوم قیمت کاجار ات فود مورد؟
- سوتہ!
- آہ تہت، ممکن تو-ت گُمون چود موند تَقہر ات ارہ نِست، ات خُبٹ خور-د یے خُخچک مس بِنچِنِستاو نہ فہرڈیم(نہ فہرڈی-اُم؟)، ات اس وے-ندیر گلنک چیداو اس مو ڈُست بغیر نہ یادڈ؟
- تہتک، ید اس وِہف ساڈہ سوتہ یین ادے تو-ت خہ وینچ، نِست ، - جوابے ڈاد وے پُخ، - ید دِسگہ سوتہ یدے دے قتی-اُم خو فرادھر دِہک ات کفگیر ات مرگب-اُم پرجو فُڈ.
- بعدے دے واقعہ، ید تر " مہمون ملال" خہ فُڈ، لودے دِہف-ارد.

خَبس قابل ات نَبنتوید، آہ تہت،- لودے وے-رد ید خیاط، - ات شِچ دِہف خو قومیات مگم قایے تاف گہ جنْت-اُم، لہک یدین تر تشکیلے یت(خُڈایے؟)، فہمبن، تمیت دروغ گوی نِست!

وے یے گہ مہبٹ بن دھڈ قومیات قیود. سر پرا یے ید خدیر فراد بشہند خرچ ڈاد خو دِہکک قتیر. تر خیرنیست ارد یے گُنجے حویلے ندے پھم بن چود چادرک، ید یے گہ پُخ وم خو مرگب فود، چودے دعا، واستہ یٹے لود- " اچہ، مچہ، پچہ"، اتہ یہ مرگبے ٹو-ارہی سیکہ وم چادر تے پتتئود. ید فِشتیر پُخے خو انبورک زانبت، چودے یے دمند وِہف(سیکہ بن؟) یے چند کھند خو ہر یکے خو مہمونبن اردے دھک چود. وھڈبن خوش سَت. بعد ید بزم ات- جزم تا نیمے بنہبِخ دووم چود، دھف ات رباببن- بن زانبت خو ساز لوفد ات رقص(رقاصے؟) سر سُنْت. اس نیمے بنہب ترم دی ات فُکب بن سپر ات خوش ات راضے اس مہمونے یین تر خو چدبن تاید.

دم یے گہ فہگہ، ید خیاط خو پَخبن قتیر نوسچن فود ات، ید خدیرے پبِنخت:

- آہ تہت، مَاش چید-اند فُکب پراکے دستور، اتہ تر بنڈ وم مَاش فُر نہ وین-اُم. یہ کو کھد-ارد فُڈ؟
- وے تہتے فہمت، مگم خو خطا کار-ارد اقرار سود، دوند جہت، یے طرفے فقط نَعْنبت خو عملے چود، بعدے لود:
- آہ تہت، وم فُر-اند خور-د فہگہ جہف دروغ لوفد وم دھرڈ فُڈج. وُز-اُم وم جزا ڈاد. وم کھل-اُم ڈاد تنغ، بعد-اُم دوست قمچے لچ مس وم چود. یہ اس بناج رخاست. دس-اُم بنڈ ادے، اس خو گلے یہ یے دگرگہ نہ فہرڈاد مال قتیر تر پاخ سِتتاو، سَت تر ہر چدوم خہ درہ، اتہ یے روپخک غار-اندے چود خو جای. روپخ یٹچ تر خو رُئ، نو ترم دِہجت وینخے، تر تارکے ٹو خبم تر وے ڈھوبن. بعد ید روپخ سہم-اند خو رخیبت. پوند-اند پے وے-ندے (وم-ندے؟) ڈاڈج خرس.
- آہ شیخ- روپخ، تر کہ-یت دس بی سمر روون؟ - پبِنخچے اس وے(وم یو؟) خرس.
- یو(یہ؟) گیر سُدج خو لوفجے وے-رد:

- مو تے-ہن ٹو سہم اجہن خہمہن ڈئخ خہرہ! دِس گُمون مو-ند، ترم ممکن چِدوم ڈہو ٹلو دہنچ!
- اہ-را ئی! ڈہو-ات چن تر رنخ چیر کینت؟ یہ قُرب قنٹب وِرفخ-أم، - مصلحتے ڈاد خرس،- بعد حی وے ازم-اند کین-أم.

دھڈہن وِڑیقد، یت-ہن تا وم(وے ۴) غارپخ. ید خرسے تا ڈاد ترم کلہ، اس بناج مے(مم ۴) روپخک تر تیر زبُد خو رخواست. ات ید روپخ پس وے یث. الہف جای ہن رخاست ات پے وِہف-اند عسل خُفینخ ڈاد.

پہنختے:

ای شیخ-روپخ، ای ریس-خرس! تر کہ-یبت دِس ژئبت-اژئبت روون؟ وِہڈہن ست گیر خو، خو کارنگے بین وم-رد نقل چود.

- تیبت، ساوہت مو قے! - لودے وِہف-ارد خُفینخ،- مو-تہ ہر ساختے " ڈہو-ات چن" بناج چید نہ فہرڈہ!

خرس ات روپخ ہن وم-ارد باور نہ چود. ات ید روپخکے لود:

- اہ-را مَاش-أم قُرب اس تو غلہ یت، ہم مَاش قوت اس تو زیات، اتہ دے حال قے اس وے نا معلوم حیوان-أم بناج یت (ٹوید ۴).

نہ فہر-أم ڈاد ادے خو غنق یبت-أم! ات تو چیز چیداو فہرڈیے؟

- تر روشت مورچ خُلی مہ چس، تر وے خینے چس!- جوابے ڈاد وِہف-ارد خُفینخ.
- ید خرس ات روپخ ہن بناج پے بناج تر وے(وم ۴) روپخ رنخ طرف فا روون ست ات، ید خُفینخ دہف ہمراہ اس تیر، ہوا قہ. خرس ات روپخک ہن اس بناج وے رنخ پرا-ہند گیر ست، اتہ ید خُفینخ فز-فزتے رَوِبت خو دہد ترم. یہ یت صاف پرا تر وم فز خبز خو ناست وم شلک کھل تیر. بعدے دے ڈاد وم نپش، وم خہمہن-ہن تارک ست. یہ یے ٹو-ارہی چرخ خو گرگنوبنہ ڈاد خو اس دم بین-اند زبُد. اس سہم جَرخک گہنت خو رخاست تر دہنت، خو اس وے وخت-اند تا تُرپخے یے چہے وم نہ وینچ. یے جے-رد شیچ معلوم نست، تر کہ یہ بہد!

وے پخہن-ہن دے بُد خو خوش ہن ست خو الہف ہن شینت.

- یدہ،- لودے ید خیاط، - وُز-أم خو چاق عمرے وینت. اتہ تمہ تہم دے خو سو تہ خاصیت اچ وخت مہ رنست!

.... بعدے زابنت خو ہمراہ تلفون خو مو-ردے قیود پہنختے: - اہ-ڈہ، فک ات دم سوگ نقت-آ؟ جواب-أم ڈاد:- وُن! لودے: پس تو-رد خیر ات برکت، سلامت قے!

وے گوبنہ یک ربیداو علومت ٹکمہ یکے زقت ات اک-اند یم سوگ مس تیار ست.

قُلُغ اس تمہ بنئیداو ات الہف گہ تہ مس انشالله جہلدب تمرد باز۔ اُم۔ وُر کونبنس کُنم، صدا مس دہف قتی گد۔
اُم؛ ہم بشہندب نِغوریت ات ہم بشہندب خُرنونے تے بنایبت۔ مو خایین اس تمہ اک۔ ادے مہف سوگ پن
خو اولادہ۔ رد نقل کن۔ یت۔ لہک مَاش زف درازب رست ات، دایم دم تے گہپ ڈھڈ۔ اُم۔ سرورشاہ ارکان

19-02-2017

۲۲ جولای ۲۰۱۸

نپک بخت ات بد بخت

فُد پدہ نہ فُد، معلوم نِسْت، اتہ لُودِبن، ادے یے بِنہر-اند زندگے یے چود یے چارک. وے نُوْم فُدج" نپک بخت".

اتہ یے مپبے وے-رد فارت تر یے چدوم نَر جای سیل سبتاؤ. بعدے یو خو سفر-ارد نُبہ یَت ضلُولے خَس-خار چود تیارہ. چرتے ڈاد-زَمونہ سیلے اس زَمونہ سازے بیدے. بشہند وارچے مَس خرید (خریت ؟) چود، خو نُبہ یَت خو ضلُولے کار چار پنے ربود ار انبُونکپن خو پتتودے فارج تے خو دعایے چود خو اس بِنہر دروازہ نُبتوید. یے دہم دُند مسافت غل نہ تویدجت، پے وے-ندے ڈپد یے گہ سوارہ. نپک بخت قریب سُوْد تر وے خبز، سلوم کینت خو وے احوال پینخت.

یم چارک خو زارڈ-اند لُود: بشہند، ہمراہیم (ہمراہ-ی-اُم ؟) خورد خہ فود، شیخ تہ پوند دوند دراز نہ دقبست ات چق-چق قتیر تہ تر ہر جا خہ فارت، فرہپ-اُم".

پد مسافرے وے سوار-ارد سلوم چود خو اس وی یے پینخت:

- فراد، تو نُوْم چیز؟

- بد بخت!

- جوابے ڈاد:

- اہ-را پد عجایب نُوْم! دوند ساز کاپن نہ چورج، بیدے نُوْم بن تو-رد خہ نہ فرورج!

- اتہ وُز شیچ چیر-اُم؟ دسگہ نُوْم بن مو-رد ڈاڈج مو داد ات نهن، اک-دے نُوْم قیر-اُم معلوم آدمبن-ارد!

- نپک بخت حیرون سْت، اتہ یے چیز گہ بے نہ لُود. ات پد چارکے سوال ڈاد:

- پدہ، مو نُوْم-ات فہت، ات نُوْم چیز؟

- نپک بخت!

الھف چق-چق بن چود ات، تر یے چبنمہ خیز بن فریبت. چوبنت بن، درخت بن، چبنمہ خیز-اند خہ فُد، سر گُت سایہ بین پتتوج. فہمت بن، مڈار سْت. نپک بخت لُود:

- خَبس بشہند جای. یہ، اس قارجبن تے خہفخ-اُم خو دوس خو سپر-اُم.

- لپ ساز! راضی سْت بد بخت. بعدے لُود:

- اہ-را مَاش اِدہ ہمراہ سیل کِن-اُم. دس مو-رد نیمايد، باید مَاش خرچ مَس بیو فُبد. تو شیچ خو نُبہ زوئڈ، پرا

تو-ند خہر-اُم. ات ہر وخت تو خرچ تیار سْت، نرجیس-اُم تر مو-ند.

- بشہند، دسگہ پیننہاد یست- پس دسگہ تہ کِن-اُم!

بعد اس قارج تے زبُد ار زمہڈ، وے یے لہک چود چرا کینت، دستارخونکے وپڈ، اس خو انبُون-اندے خرچ زواست، ربودے یمتے.

خوند مپبے دے کار چود، ات یے مپب وے انبُونک خالے سْت.

اک-اند دے بد بخت-اند دے نُوْبِت فریبت. نپک بختے گمُون چود، پد تہ مَس خو نُبہ زوئڈد خو وے قتے

تہ ہمراہ خیرت. اتہ یگم مپب ات پد بد بخت اس ارج تے خہفد، خو پیخے اس وے گرڈبنت خو خرچے

خود ات مے نپک بختے مرحت نہ چود. نپک بختے ارہ مپب صبر چود، بعدے چوبنت، لپ مَرخُونج ات

نُبہ سُدج، یَت قریب دے تر بد بخت خبز خو لُودے وے-رد:

- ای اندیوال، مَاش مصلحت دسگہ نہ فُود.

- اہ-را لہک مو مو چرت تے! جوابے ڈاد بد بخت، - پد تو گمُون بی درک فُد! مو-ند مو کھل کار کینت،

وُز-اُم فہمت، اگہ تو قتے خو نُبہ تقسیم خہ کِن-اُم، مو-ند تہ مَس یو تیار سُوْد خو وُز تہ مَس مَرخُونج-اٹ

رِسْم.

نہک بختے دے بئد خو خفہ سٺ، فہمتے پد خہ رھنگن آدم، بعدے لود:

- دس خہ فہد، وُز سأم خو پوند تے، تو سأمو خوند تے.
- یو یے اس دے پوند چھپ چود خو نرجید تر یے گہ. توید-توید ات، بسوم ارد تر یے خدارج خبز فریبت سٺ، خو فارجے اس وے زبا، اس پوند تر دے یاد خو پے یے خلیک یرخت اندے وے فیست، ات وے فہنسکے چرا چیداو جہت درازدے یٹ لہک چود. خُبب یت دہد تر دے خدارج، لہک بنہب تر پد بسفخت. چوبنتے ترَم یے کُنج اند غلہ ژیر، یو سٺ اس وم زبا خو، خو انبونکے چود خورد تکیہ خو بناقد.
- بنہب اس نیم نرجید ات، یو ہر چدوم صدا-پدا قتے اگہ سٺ. یو یے دوسک خو کھل سپنت اس وم ژیر زبا خو چوبنتے: تر خدارج بن شبر ات، پلہنگ ات، وورج ات، روپخک دہداو-اند. وے دل اند بناج پدا سٺ، ات دوسے الاحولے چود خو بئپ اس وم ژیر زبا.
- بہ ناکھف اندے پد شبر لود:
- ای اندیوالین، تر مو آدم بوی یاددا!
- ای-را مور دس دہست، پد تو فکر بنا راست ات، تر دس تر جای بنہب چے-ند زہرہ یست، لہک یو یاددا؟ لودے پد پلہنگ.
- اتہ یہ روپخے لود:
- اہ-را تر خدارج تہ نہ آدم نہ یاددا؟ کڈ ات- پش بوی تہ ترَم نہ بنے. ممکن وم ہفتہ ترود یے چھی فُدج، ات توند تو نئخ بوی بشہند حس کبنت، دے جہت یو غلب تر تو یاددا!
- بعدے دووم داد:- ہر چے-ند فراست خہ فہد، یو تہ بناجے جن جای بن اند بنہب آیا نیئت. مآش چیز خو زارڈ غلج انجھف-أم، بیدے فہت خو چق-چق کین-أم.
- پد وورجے مس یے - ڈیون گھپ پنتنود:
- اہ-را پد روپخ،... اہ-را پد،... اہ-را،... حق!
- شبرے الہف چرت داد خو لودے:
- پس دس خہ فہد، فہت در بارہ-ے یے چدوم سیر ات- سودا نقل کین-أم. اہ پلہنگ، تو شیچ سر کے!
- پد پلہنگے لود:
- پمہ، مے خدارج وٹوم اند ٹو پورگ بن چورج خورد رئخ. اس وے سحر ونے وھڈ اس خورد رئخ اند طلایے تنگہ بین پنتنوبن ار خدارج پایگہ، وبف تیر بازی بن خو خیر درو نبتید دے سٺ، فا سین بن وبف پے خورد رئخ.
- پلہنگے خو گھپ تیار چود ات وورجے سر چود. لودے:
- مے ولایت حاکم رزین اس عقل بی گونہ سخ ات غل یے چھی وم خُب چید نہ فھرڈپد. ون،... نہ فھرڈپد. حاکمے بلون چورج، ادے ہر تھم وم خُب خہ کبنت، نیمے ولایت تہ سپارت وے-رد، اتہ خورد رزین تہ کبنت وے-رد نکاح. ات- چیز،... نکاح. خوند طیب یت، اتہ یے چھی-ے خُب چید وم نہ فھرڈاد. ون،... نہ فھرڈاد. یے چھی ات وم دارے نہ فربد. ات- چیز،... نہ فربد!
- پد شبرے سوال داد:
- اتہ وم دارے چیز؟
- وورج لوقد:
- پدہ نیم فرسخ (فرسنگ ۴) ازو-دند تر خیر نیست طرف یے چوپون زندگے کبنت. ون،... زندگے کبنت. وے-ند یے عیار کڈ. ات- چیز،... عیار کڈ. یو کڈ وے چوپون ارد خوشے زار. ون،... خوشے زار. اتہ وے کڈ معزز دم حاکم رزین دوا. ات- چیز،... دوا!
- پد وورجے خو گھپ تیار چود ات، پد روپخکے سر چود:
- دھڈ تمہ خبر بن-بن عجایب. اتہ مو خبر اس دہف عجایب دے.

بعدے تر وے وورج عیار و نہ کللہ ڈاد خو لودے:

ات-جیز، عجاییے!... یے فرسخ اس مم خدارج خبز ار نیمہ روز طرف خہ تیے، ونے تہ یے کینہ
نخبین قلہ. وبق ربینچن دہوال پن بین ارد، ار تکاف، گور زدوں پن. ار وبق بیر زدوں پن درون یست
ووقد پات بناہ یے خُم پن، ات وھڈن طلا قتے پُر. دقے جای ات دے قود خو نیمے مو قھد داڈگہ ات دے
چینت، تو تہ وم بیر زدوں پوند فریے خو وے طلا یند تہ وے صایب ساوے.

الھف گہ یبن دھڈ جق-جق چود خو بعدے ڈو سعت پن نبتاید از بد-اند خو تایدپن.

ید نیک بختے دوسگہ صبر چود، بعدے واستہ یب تَر وے خدارج پایگہ چوبنت، چیز گھپ تھش(گھپ تہ
شچ ۴) سوڈ. وینتے، وھڈ پورگبن-پن وبق تنگہ یبن پتنتود ار پایگہ، ستن قہ یبن خھفد ار تکاف وبق
قتیر پن بازے درو ست. یو یے وے خدارج دہوال خنپت، اس یے جای اند، یمند وے گل مالہ وئینچن خہ
قُد، یے بُوکے چنڈ قتیر چینت خو زواستے. بعدے وم قتے احل چود وبق پورگبن تیر. وم بُوکے وبق
وبق تے، یہ انگخت وے یے پورگ تے، بعدن اس بناج وھڈ قُرب رخاست. ید نبتوید اس دم ژیر زبا،
یت، وبق سیکہ یبنے جمع چود خو پتنتودے ار خو انبوں. بعد نبتوید، خو قارج تے سوار سٹ خو تر خیر
نیست طرف وے چوپون نیکیداو.

یویے وے چوپون گپیہ یک فرود ات فہمتے، یو وورجے راست لوچ. حققونے یب چوپونے وینت، مال
وے-ند فنہ قُد، ات وے مال تیر یے کُد مس پیرہ. نیک بخت یت تر وے چوپو^ خبز. سلومے چود، بنخے
طلہیت، یو یے وے تنب یے یے گزہ یک- اند بنوقد ات گرڈہ یے وے-رد زواست. دوسکے وے قتے
گھپ ڈاد ات، بعدے تر وے کُد چوبنت خو لودے:

آہ خال، مے خو کُد مور د نہ پر ڈھڈی-آ؟ (نہ پر ڈھڈے-یا ؟ ۴)

لودے:

ئی، نہ فھرڈی-اُم دے پر ڈنداو. ید بشہند پیرہ، ات مے مال پئیداو-ارد مس مور د یار دم کبنت.

وُز تو-رد ار ہی طلا یے سیکہ دھک-اُم، پی ار ہ بنیج بی، ات تو دے مور د دھک.

یو یے طلا گھپ بند خو ملایم دے سٹ. بعدے لود:

بشہند! اتہ خوند فھرڈیے حققونے یب دھک چیداو؟

ات تو خایین خوند؟

موند مو خاپس پینخ سیکہ!

نیک بخت راضی سٹ، دھکے چود دے-رد پینخ طلا یے تنگہ خو وے کُد قھنیک اندیے قھپ ڈاد، بنہر
پوندے اس دے چوپون پینخت خو تر وے طرف روون سٹ.

تر بنہر دروازہ فریبت، چوبنتے ید بنہر مردم فُکب خبیں. لپ دے مردم خفہ دقپست. بیو اردے سوال ڈاد:

آہ-را یک مردم یوندن چیز جھت خفہ؟

لودے:

یمہ خوند وخت اند ماش ولایت حاکم رزین سُبک سیخ، ات یے چھی وم خُب چید نہ فھرڈید. حاکمے
فرمون ڈاڈج، ادے بزم ات سور ات شب نشینے یے چھی پہ نرجمت. دے جھت مردم فُک خفہ.

ات چیز جھت تر وم خبز طبیب نہ فبن، لھک خُب وم کبنت؟

تو فہم چاز غڈہ دقسے یت، اما یے گھپ تو-رد معلوم غل نست.

چدوم گھپ؟

اک-و گھپ ادے، شیچ ماش بنہر اند یے طبیب مس نر بڈج(نہ رپڈج، نر بڈج ۴).

چیز جھت نر بڈج؟ فُک پن بغیر رخاست؟

ئی، ہر یک طبیب پن قود، اتہ یویے وم-رد دوا نہ فرود ات، حاکم فرمون قتے یبن ار ددرہ وے پتنتود.

خبس کار! دس خہ قُبد وُز تہ شیچ خو چُرت ساز چیداو فھرڈیم(فھرڈی-اُم/ فھرڈیم ۴)، حاکم قصر پوند مو-

رد دقپس، وُز تہ وم وے رزین ارد دوا فریم(فری-اُم/ فریم ۴)!

- دِس مـورد نـماید،- لودے پد نپک بخت ہم صِحَبَت،- تو خایبش کِنے تو داد ات نهن ارد گنده واقعه مودخایبے (مویدخایبے ؟) کِن بن.
- اَمـرا مـوند زهره یست، تو بناج مه نئر! تو کار آسونیک اب پوند مـورد لوقداو! اَرم- تَرم وُز فہمُم (فہم اُم/فہمُم ؟)، چیر چیداو!
- پد چارکے نپک بخت ارد حاکم قصر پوند دِقِیبت. یو یت تر وے قصر خو وے پیرہ یردے لود:
- سَاو، خو سردار ارد لو، یے طیبب یثجت (یثج ات ؟) تو قنیر وے-ند گھپ.
- پد پیرہ وِتننثبے خو ریس، فرراش باشے یے قیود. پد فرراش باشے یَاڈد، یم وے-رد لوقد، وُز اُم طیبب قُهرڈیم حاکم رزین خُب چیداو. پد وے یُست تر حاکم خبز.
- دھڈبن یت، پد نپک بخت چود سلوم خو خو کھلے وے-رد ڈاد خہم.
- پد حاکم وعلپک لود خو بعدے خو گھپ دووم ڈاد:
- اگہ تو مو رزین خُب چیداو قُهرڈے یے، وم ته تو-رد نکاح یم (نکاح-ی-اُم ؟) خو نیمے مو ولایت مس تو-ند، اگہ نه قُهرڈاد، اس زندہ رپداو تو-ند اُمیڈب مه قُید!
- ای شاہے زمون، وُز-اُم راضی! لودے پد نپک بخت.
- بعد یو سُنْت، یے کنیز قنیر وم وے رزین چینتاو. چوبنتے وم، سُنْت، طلبے چود اموم تیارہ یبن. قیودے یے قصاب، وے یے رماد، یو یے وے کُگنبت خو وے معزے زابنت خو قودے مے نپک بخت ارد. یو یے وے معز الھف بنوقد قتے اللش چود خو سُنْت تر وم غَخ محلہ، بعدے وے وم تنہ یرد مالت. الھفے وے مالت ات یہ دوس تر خو یت، بعدے خو خُیم بن بیت چود، وے یے وینت خو لودے:
- وِی، مو در بستہ! یم بی گونہ غڈہ یودند چیر کینت؟
- وم کنیزے وم-رد لود، ادے پد طیبب ات، پس تو یث پلايست. یہ آروم سُنْت، بعدے یے سَعْتے پد کنیز یادے وم تر اموم، از مے وم قود دوس بیدے حالت قتے. ارھی-خُفار مپٹے دے کار چود ات، یہ صاف تر خو یت، اته واستہ-واستہ تر دے یاش (چون ؟) طیبب چینتاو. یو وم-ارد مپٹ تر مپٹ خیردے سُنْت.
- ات پد نپک بخت سُنْت تر دے حاکم خبز، بعدے وے-رد لود:
- ای شاہے زمون، پدہ، تو رزین تر خو یت ات، بعد اس ٹو-ارھی مپٹ ته صاف خُب سلود. شچ کِریا تر تو، خو وعدہ مگم اجرا کِنے!
- پد حاکم ات وے قومیا بن خوش سُنْت. بعد سور ارد تیارے یبن سر چود. ووقد مپٹ بن بنهر ڈاد آرای ات-تارا، گُلبن بن گُچہ یبن اند نندد، فانوسبن بن اوپخون چود، بزم ات سور ات بنهب نیستاوین ساز ات زقص قتے اجازت ڈاد، ات مردم حال بشهند سُنْت. دے ووقدُم فبگہ پد حاکمے چود سور خو خو رزینے ڈاد دے نپک بخت ارد. لودے ناگ تنہ عمر خوشے تیر نرجیست ات تر پیرے فرھپیت. بعد نیمے ولایت گہ مِس دے-رد سپارت.
- اس سور یے-ڈو مپٹ نرجید ات، پد نپک بخت سُنْت خو نوکر بن (نُکر بن ؟) قتے فُج اس بنهر، بعد بنکیرت وم قلہ خو فُرد وم. رمادے، الھف بن یم-رد وُجد ات تازہ یبن چود. چوبنتے، وم قلہ بُللاد پبڈا سُنْت، ات نَگَاف زدون بن دقے یبن جای مس معلوم. یو یے فانوس زابنت، چوبنتے تَر وِبف ٹو زدون، وهدبن اس پهلے خہ قُد، تَر وِبف یے چیزاٹ نه دقِیبت. دپد تَر وے مابینے، وینتے تَرم ووقد خُم. فہمتے، وم رُوپخک گھپ بنا راست. یت، یے خُم درونے دوسک وشت، چوبنتے، یو حَققونے یث پُر اس طِلا. اک-اند وے-رد معلوم سُنْت، ادے یہ رُوپخک حق فُخ.
- پد نپک بخت از پد-اند نبتوید خو، فہمتے دم قلہ بُللاد غل خَبن، فر مونے ڈاد میزداو یمتے رپوداجے قصر. یی دند بن وے-رد خبر فرئیت، ادے حاکمے اس وے نندج خو معاون.
- الھف مَنبُ نرجید ات، یو سُنْت خُفار-پینخ نوکر قنیر رپو. چاست، یے سوار ڈاد پے وے-ندے یو یے صاف تعین وے چوبنت،- یو وے پراکے همراه،- بد بخت.

پدے وے قیود تَر خو خبز۔ یو نزدیک سُنْت، اس قریب اندے دے وینت، فہمتے، پد وے پراکے ہمراہ نپک بخت۔ پد بد بختے چوبنت، وے-ند یے گہ صاف بشہندے قارج، وے قارج لجوم ات بڈھند گلبرے طَلايے سیم قتے، نو خَلات (چپن ۴) وے پے تنہ، نوکرپن پن مس وے خدمت اند، اس دسگہ کارنگے حیرون سُنْت۔ بعدے لود:

ای اندیوال، مبارک تو-رد قُبد! اتہ خَرھنگت (خہ رھنگ ات /خَرھنگ ات ۴) تر دس مرتبہ فریبت؟ پد نپک بختے رماد وے خو برابر تیداو خو پون-اندے فُک خو قصہ وپ-رد لود۔ وے-ند دوسک فبہ، اس قیتے وے زارڈ بنچافت۔

یو یے دے-رد سہم بر سہم خیر ات برکت لود خو خو قارجے ڈاد قمچے خو تَر وے خدارج طرفے وے دوپنت۔ گمونے چود، وے-ند تہ مس وے کار دے نپک بخت دستور سود۔

ات اک اس وے مہب، نپک بخت تَر وے خدارج خہ قُد، ارہی ہفتہ نرجید۔ پد آخرون ہفتہ تیار ست ات، فا دہف حیوونین اند دہف جمع سید وخت یت۔ پد بد بختے خو قارج اس وے خدارج زبا قیست، بعد اولے فبگہ یت خو دہد ترم خو جایے خو چود وم ژیر زبا یند۔

بنہب نیم سُنْت ات، دہڈ حیوونین پن جمع ست۔ پدے دوس دہف سُنْت، چوبنتے۔ شبر ات پلہنگ ات وورج ات روخک پن اراید۔ اتہ پد شبرے لود:

آہ-را تَر مو قا آدم بوی یادڈ!

پد وورجے نو لود-ون، آہ-را،... ات چیز،... فُکٹ پن ڈاد تَر شینت، بعدے پد شبر فرمون ڈاد:

- قبت، لوف بت، چیز خبر! آہ پلہنگ، سر کے!

یہ پلہنگے خو نقل سر چود:

آہ-را۔ دہف حکایت پن غل لہک ام ات، تَر عجایب کارین چس ام۔ خبریت آ، خہ لود ام، پے مم خدارج وڈوم پورگن رنخ؟ وھڈین دایم آخَرے بنہب اند خو طَلايے تنگہ پن پنتئود ار پایگہ خو وہف قتے یین بازے چود۔ اینیب ام وہف کلہ ڈاد، وہف خُرت ویرون۔ ہر تہم خہ یٹخ، بورجے وہف تے وپڈج، وے ییو اندے وے پاڈ چورج معیوب، ات وہف سیکہ یین فُک زابنج خو تویج۔

پد شبرے دے بُد خو خفہ سُنْت۔

ات پد وورجے لود:

- حَققونے یٹ ہر چیز خہ عجایب کار سُنْدج۔ ات چیز،... سُنْدج۔ یمہ قریب ڈو ہفتہ وُز وے چوپون کڈ نہ وئم) نہ ون ام ۴)۔ وُن،... نہ وئم۔

ہر تہم خہ یے بنا وے اس وے صایب پرجو فچ خو وے معزے دوا جہت یادج۔ ات چیز،... یادجے!

پد شبر زیات دے خفہ سُنْت۔

اتہ پد روپخکے لود:

- تمہ گہپ فُک حق! وُز ام تم-ارد کینہ قله سر ات۔ سودا لود۔ یمہ ارہی ہفتہ نو نرجید ات، یمند پن قصر میزد۔

- آہ، ہر تہم خہ بے مأس گہپ نَعْبِج۔ یت تَر خلاصہ پد شبر،۔ خنر وُز ام تمرد(تم-ارد ۴) لود، تَر مو آدم بوی یادڈ۔ اتہ تمبت (تم-بت ۴) لود ادے پد مور د نماید۔ پدہ شیچ مس حس کئم (کن ام ۴)۔ آہ روپخ، کو یے

تاق مے خدارج یود ات-یم چس، یے چھی گہ ترود اس دہف بشہند زات نیست-ا؟

پد روپخ ست، فکے وے خدارج نئرد، دے چارکے فرود خو فودے دے تَر دہف پرا۔

- آہ رفیق یون، فرود ام دے، پدہ چسبت (چس بت ۴)، پد چھی! لودے یہ روپخ۔

پد بد بختے خو زہرہ باڈ ڈاد۔ بعد قرارب وروڈ۔

شبرے چوبنت تَر وے خو پلہنگ اردے لود:

- آہ پلہنگ، تو دہف شریف زات دہف قالب اند اب بشہند اب فہمے، لوف، پد خہ رھنگ ہج آدم؟

لودے:

- پد عجایب ارد مخلوق! دے-ند دے قالب دوند تر آدم موندند، اتہ تر دے معنے خہ چسے - نہ دوند قناعت، نہ ہمت، نہ ناموس، نہ ایمون۔
 روپخکے مس ذو-ارہی حرف تر پلہنگ فکر پڈہمت:
 اہ-را جگہر ات زہرہ مس دے -ند نہ فڈج!
 پد شبرے لود:
- دس خہ فید، زونڈہت دے ازود-اند، کن ہت دے تکہ-تکہ خو پتتوہت دے کفترہن ات لاشخوارہن پرا۔ بی جگہرہن ہن مآش خرچ نیست۔ ات وز ام دم خدارج خہز اند قارج پیڈجای وینت۔ ممکن یو دے-ند فڈ ات، بعد سہت، مآش ارد قارج اند فہت۔
- پد پلہنگ ات وورج ہن اس دے بد بخت اس دے خدارج زواست خو وے شبر امرے یہن اجرا چود۔
 پد سٹ بد بخت کار نتیجہ۔ اتہ نپک بخت تقدیر تم-ارد معلوم۔
 ...بہ نا کہفند اک-اند رال صدا اندوید۔ خو تلفون ام زابنت، فہمت ام، ہر تہم خہ مور-رد قیود۔ چوبنت ام-
 قیویج تلفون رقمہن ہن معین نیست۔ وم تکمہ پک ام ژقت، تر مو غور وورج صدا یت:
 پدہ سوگ مس تر آخر فریپت۔ ون، ...ات چیز،... فریپت!
 بعد وے صدا بید...

20-02-2017

۲۴ جولای ۲۰۱۸

بخت وڈیج

فُذج نہ فُذج، بے بچارہ ژیز فہریج فُذج. وے-ندین فُخ رن ات ڈو پُخ. وے بیو نوم فُذج سعد، بے گہ بند سید.

ہر مہٹ پد چارک فُذج تر دہنت ات، تر جگہلک ین ات، تر دریابین. جمعے چورج قاق خنبج، ات بئودا و ارد خوڈم ات دگر گہ سئخ ات-سلئخ. بعد اس جمع چید چورجے وپف وئبک، فورجے تر بشہر ات، پَرڈاڈجے. اک دے تے بے خرچ خو بُنہ یرد (بُنہ-ی-ارد) فورج. ات بے مہٹ بہ نا کھند وے رن کسل سوڈ خو اس دنیا تیزد. اس دے کار بے-ڈو سال نرجیست ات، یو فیرت بے گہ رن.

بے تاف یو اس بازار کُنج اند تر وے بے گہ کُنج خرچ زبنتاو روون فُذ ات، پوند اند ڈاد بے وے-ندیر بے گدایے گہر. یو بے چوبنت، وے احوال دس گندہ دپست، ادے یو ٹلو سُرغ چے ڈھد، دے جہت اک وے مہٹ پولے فُکب دھکچود وے رد. خُبت خالے ڈستب قتے ورفخت تر چید.

وے رنے وبت، یو بے بے چیز اب نہ فود، بعدے اس وے پبخت:

- توت بغير نُر ژیز نہ فُرد؟
- پد گُمون توند اس کہ دند؟
- خئر نُر ات مَاش ارد خرچ نہ فورج!
- اہ-را نُر دس کار سَت- لودے وم ارد وم چار،- بے موندے ڈاد بے بچارہ گدا، مور د اس وے رحم یت خو لود ام، جھنڈم اند، خو پولین ام فُکب دھکچود وے رد.
- پد کار توند خر در رپگ فُذ! لودے وے رد وے رن.

تر فہگہ-ی اردے بے قاق گرڈہ کھندے بپن اس تابنچک اند زواست، ربودے وپف ہر بیو، بنخے وپف ارد رولت، وھڈپن سَت ملایم. بعدے چای گہ چود، لودے، - مَاش اوقات، پدہ، نُر اک-ام.

بے گہ مہٹ پد چارک سَت تر دہنت، ات مے تافے ڈو برابر اپدے ژیز جمع چود. وے بے مرگب تے ویز چود خو روون سَت تر بشہر طرف. ات بشہر پوند دریابین مابین فہ فُذ. یو دپف دریابین فہ تیزد ات، ترود-ترم تعین اب چاست، کو بای-مای بے جای اند نماید، یا نی. اس قضا، نیمے پوند اند فُرد بے بای. فُربست نیمے دے ژیز ربیزد ترم، ات نیم قتے سوڈ تر بشہر. پد ژیز جمع کُن خوش فُذ، ادے بئمنی تہ ید ام، وبتنت تہ دے ویز ام خو گبنت تہ کِن ام.

دی بے گہ مہٹ پد یت ترم بای پس خو ژیز. چوبنتے، وے ژیز فُک بُذجت (بُذج ات) خجالک سُدج، ات تیروے تیرتے بے خسروی وڈچ نیسٹخ. خو دل اندے لود: "ای-را، گھپ نِسٹ، ژیز بُذبُذ، اتہ وے امباج مو پُخبن ارد خسروی وڈچ پبڈا سَت. ربیم (ربی ام) مم ار زریخ بن قفس، بے وخت بن مَاش اند خہ فُذ، ات مو پُخبن مم چسبن ات خوشے کِنبن."

بعدے انجوفد وم، ڈادے ار بوجین خو فودے وم تر چید.

دے کار ارد ہے۔ ٹو مہٹ نرجید۔ وے رن نبتیزد سحرٹ تر خو دہلیخ، چاست، ترم بشہندٹ رُخ۔ یہ حیرون سؤد، پد رُخے اس کہ، دوندجہت وپف دہلیخ اند تاق نہ فُڈ۔ بیدے دیے چوہنت، پد رُخے اس زریخ پن قفس، ترم شیچ پد نو وڈچ خہ فُڈ۔ یادد تر وے قفس خبز، وینت، یہ ہے فورج ہے ترمُرخ۔ ات اس وے نور یادد۔ یہ وے زئزد، یوزیرد رھنگ، ار رھنگ طلا۔ فیرت وے تر خو چار خبز، یو لوُفد، یم وزمن، عجب نیت، اس طلا یند۔

وے ہے مہٹ گہ یہ رینک وے سحرٹ سؤد، چاست، یہ وڈچے ہے گہ پس فورج۔ وے مس زئزد خو فیرت خو چار ارد۔

وم چار لوُفد:

- پدہ، دگرگہ تہ ژیز جمع چید نہ سأم۔ اس مے ترؤد ہر وخت مورڈ پول درکار خہ فُڈ، دم وڈچ اند تہ ہے ترمُرخ پرڈہم (پرڈہم-م) ، بید تہ مورڈ ار ہی-خُفار منست خرچ ارد فرابت۔

ات ہے مہٹ وے رد پول درکار سؤد، یو ہے ترمُرخ زئزد خو سؤد تر بازار۔ تر بازار درون ہے زرگرے فُڈ، وے نوم شہ مون۔ پد وے ترمُرخ دے شہ مون ارد دقہست، یو ووتنت وے ترمُرخ عیار سنج ڈید، خو لوُفد، آہرا یم طلا، ات یمہ مے نرُخ قریب مے وزن دادگہ سکہ۔ ات مے وزن پینخ سکہ یت، تو رد دھک اُم خُفار ات نیم۔

پد چارک راضی سؤد۔ ات خو دل اند صاف خوش فُڈ، ادے دے رھنگ پول ار وے چھق ڈاد۔

بعدے اس بازار چاریک سکہ تے ہر چیز وے رد ات وے رن ات وے پخپن ارد درکار خہ فُڈ، خریدے (خریتے ؟) چود۔ دے خو خس-خارے پنتنود ار خلتہ بن، چودے وپف مرگب تے ویز خو وژیفد تر چید۔

اے چند (ہے چند ؟) منست نرجید ات فا وے رد پول درکار سٹ۔ یو ہے زابنت ہے گہ ترمُرخ خو فا سٹ تر شہ مون خبز۔ شہ مون حیرون سٹ خو اس ویے (وے ہے ؟) پینخت:

آہ خال، تو تہ مہٹ طلایے ترمُرخ پن اس کہ فہرے؟

پد چارک جوابے ڈاد:

-فَرادجون، وُز اُم ہے ہای درون دس وڈچ فرود، یہ شیچ تر مو چید ات، دہٹ تہ فیرت۔

بعدے دے رد لود، یہ اس ظاہر خہ رھنگ۔

”پد بخت وڈچ،۔ شہ مون فہمت،۔ دم خاصیت اک-اد، ادے ہر تہم تہ دم پیزد خو دم کیل ات مہک گوہنت تہ خہ خیرت، یو تہ سؤد پات بناہ، ات ہر تہم تہ دم دل ات جگہر خہ خیرت، یو تہ ہر سحرکے خو تکیہ ہے بیر صد سکہ فرپد۔ ات پد چارک اس خو اباتگے دم خاصیت نہ فہمت۔ دس فعل چیداو درکار، ادے لہک دم اس دے دُست اند نینفین اُم“۔

پد شہ مون دے ترمُرخ بی دے رد دھکچود خو، بعدے دوس تر گھپ دے فود، یود-یمے سوال ڈاد، دے نوم ات دے چید جاییے مس بہ ہے بونہ یٹ اس دے پینخت خو فہمتے۔ ات پد چارکے لود، شیچ دوس-پوس خس-خار خورد زئز خو بنمنی تہ نیزد تر خو خُلکے قشلاق۔ نہ لہ خوند سال اُم غل ترم نہ فوڈج، ہے تاف سأم، قومیات خبر زبنتاو۔ پد شہ مون خو زارڈ اند لود، آہرا اس دگہ بیدے امکون گہ تہ نہ سؤد، ات وُز اک دے وخت اند خو کار باید کُئم (کن اُم ؟)۔

پد چارک یت تر خو چید، خو خس-خار ات، خو تُبشہ یت سوغات ہنہ زابنت، خو ین اردے لود، ادے اس مَاش زریات ہن ات اس دم وڈچ تے خو خُپم تر پہلے مہک، اتہ وُز تہ بعدے یے-ڈو ہفتہ اس قشلاق وُز فُخ اُم. وے ینے لود- سفرے نُبک، ات یو اندیود خو تُوید.

اتہ شہ مونے دے خو کار جہت ہنہر اند ترود-ترمے فُسک ڈاد، ات یے عیار ات تہیخ ات، بی روی کمپیرے فُرد، یہ شیطون ارد مس فہرڈاد سہق ڈنداو. وم ردے لود:

پدہ، مور د یے ینک خوشے زار، یہ فلونے ین، وم چار مس شیچ بہ رواج اب اس ہنہر اند تویچ، ات تو دس کار کے، لہک وُز تر وم دیدار خو وپڈ اُم. اگہ دے کار ات چود، وُز تہ تو رد ڈیس طلایے سکہ دہک اُم. خہ رھنگ، راضی یت-آ؟

لودے:

ات چیز! گھپ اب نست!

یہ اک وے مہب اب ست تر وے ژیز فہریچ چید. دروازہ تیے تق-تق چود ات، وے ین تر حویلے نبتاید خو ویے (وے یے اُم) بیٹ چود. چونستے یے کمپیر وریخ. سلومے چود خو سوالے ڈاد:

آہ نہن، چھی تو رد درکار؟

جوابے ڈاد:

- قبول تو رد سام، مے کُچہ فہ یم (کُچہ فہ-ی-اُم اُم) نرجہد، بعد اُم دس تُبشہ پدے، کو یے جب بنخ مور د فہ، خو تُبشنگے فُردم (فُرد اُم اُم). آہ نہن دپڈ، ات شیچ تہ تو رد بنخ فہم،- لودے یہ ینک.

یہ یے دم کمپیر فود، دہلیخ نئخ تیے وم نئڈ، ات خُبب ست تر رگوٹ پس بنخ. چینے یندے بنخ فود، دہکچودے دم کمپیر ارد. پد کمپیرے دم بنخ برابنت، لودے قُلع، خو بعد ازود ات - ازم درو پرخٹیت (پرخٹیت اُم) دم ست. لودے:

آہ نہن، توت چے ین؟

- آہ-را - موند مو چار یے ژیز فہریچ.

- نہ یا؟ پد خہ رھنگ ہج کار؟ اک دے خسرو یے قتیر، ات دے قد ات بست قتی یت فُریچ چدوم ژیز فہریچ ارد؟!- لودے پد کمپیر. - خبب کار! یم دنیا خبب عجایب! خنر توت خُبب غل یاش بچہ زن (جوون بچہ زن اُم)، تو پیخ ار رھنگ پُره مست، تو تئر پبچک ہن تا زون پخ، تو صورت اند یے چیز کمبودے نست، دے حال قتیر تو چار مس باید یاش فہد ات، پول وے ند فنہ فہد، ات جمعیت اند یو فہد اس تیر. اس مَاش قدیم اولاد مَاش ارد رپڈچ یے مثل: نا لایق ہن اند بی سبب اب وبف جب مُدوم پھے اند! ات تو ند شیچ تو زندگے یند چیز خوشے دسگہ چارک قتنے؟

- آہ نہن، شیچ دڈ چیر اُم؟ مو تقدیر پدہ دسگہ فُدا!

- تقدیر دسگہ، تونبخت ات (تونبخت ات اُم) خُبب خابین نہ چورج وے بدہل چیداو! وے دُم اند ات خبب اب دے انجوفد خو دے تبتت ات، یو تہ وے تبتت تر یے گہ طرف گہرڈدا!- لودے پد کمپیر. - کو دوس چُرت ڈھد، دگہ چار تو رد درکار-آئی؟ خابین خہ کنے، ہنہر اندین یست فنہ بشہند، حفقونے مردہن، وُز تو رد فہرڈیم (فہرڈی اُم اُم)، وبف دفس اُم. پد کمپیر واستہ-واستہ دم ینکے دس ترود-ترم تبتت ادے، یہ بیچارہ

کھل اند ڈاد. بعدے وم رد لود، مثال، یست یے زرگر ، وے نوم شه مون، یو یے مس دربارہ تو اس مو پینخت. یدہ جس، خدای تو بین تیر ربیزد حلوا. ات یے غٹف گہ وے ینداو نخا تو رد قناو قید؟

اک-دے طریق تیے ید کمپیر دم رنک تر یے گہ پوند رہ نمون چود. بعدین دھڈ الھف گہ گھپ ڈاد خو، یہ رنک لود، بشہند، لو وے رد، بئمنی فیکہ، یادد، کو دوس وے قتے گھپ ڈھم(ڈہ-أم ۴)، ات کار آخر تہ تر یے طرف نبتیزد.

ید کمپیرے لود، ید ساز کار، ات پیخ گہ وے رد دم خو دھلیخ اند چبنک خو دڈ کے وے مہمون.

ید رنک راضی ست. وے یے گہ مہب یہ وم وڈچ کُنت، چودے وم تازہ خو پئختے کباب. بعدے تر اُزرہ(حُجرہ، حُزرہ ۴) وے کباب ربود تائچ یے بیر.

پرا اس خیر نیست بن وم پخبن جنن اس مدرسہ یت، کباب بویے وبف ڈاد. وھڈین چوبنت، تر اُزرہ تائچ یے بیر لگن تبر کباب. ات وبف نھن بخ محلہ زدید اند قُد. ید فشتیر، سیدے لود:

- قہ صاف دوسکب کباب خو رد زئر أم ، لھک یے چھی ات مہ فہمت.

ید سعد راضی ست. یو یے بعد زابنت وم کیل ات مھک، ات یمے زابنت وم دل ات جگھر. بعدین وم لگن قا ربود تائچ یے بیر، گرڈہ کھند قتیرین وبف خو قیلہ یک بن خود خو ست ین بازے چیداو.

بید اند فیکہ ست ات شه مون یت. سلومے چود، دبد تر چید. ید رنکے وے وپڈد تر یے قوشخانہ. یو یے الھف پُرس-پاس چود، بعدے لاغب لود، ادے اس قدیم ات بن مہمون ارد سر بشہند اوقات قود، ات تمند مس یود اند کار اک-دس-آئی؟ ید گخایے لود، آہ-را سر بشہند گوبنت مآش چید اند دم مآش چبنک اند قُد، ادہ وے یم (وے أم ۴) تو-رد کباب چود! ید شه مون خوشے زار سؤد. دے جھت لوقد:

آہ-را دس خہ قید، قُلُغ، قہ شیچ خو کباب!

ید کخای دستار خون بیت کُنت، یمتے گرڈہ یت، سَفْخے یت، پھی-مھی ات، دگہ خیداو ارد کاجار بن ربیزد، بعد سؤد، وے کباب مس قیرت.

شہ مونے تر لگن خو ڈست یاد، گویا وم وڈچ کیل ات مھک ات دل ات جگھر زئزد خو خیرت، بئکودے، وھڈین نست! بعدے سوال ڈاد:

آہ-را نخا مم وڈچ اند کیل ات مھک ات دل ات جگھر نہ قُد؟

یہ بے لود:

- ئی، قُد بن، وُز أم وبف مس کباب چود! کو سأم، اس وبف بچ گلہ پینسخ أم، ممکن وھڈین وبف خورجت.

یہ نبتاید تر حویلیے، ست تر وبف خبز، پینختے:

آہ-را تمبت (تمہ بت ۴) کباب مزہ چوبنت-آئی؟

وھڈین اس بناج خو کھل ار زمھڈ خمببت. ید رنکے اس قھر بیوے وبف پس کیل ڈاد خو تر چید دبد. بعدے شہ مون ارد لود:

- اہ-را بچہ ئی نہ! دوسک پن دے کباب مزہ چوبنچ، فُکٹ کیل ات مہک ات چگھر پن دوند خورج! یدِ یے غڈہ . ات دم وڈچ سینہ یت ارقہ یت پستونکین پن فُک خو جای تے! دھڈن سر سپر گوشت ات سر بہ مزہ!

دے شہ مون اند دے قہر سفید خو بلندے آواز قتیرے لود:

- اہ-را تو رد معلوم نیست، ادے دم وڈچ اند دم سر عجایب جای پن پن فُدم کیل ات دل ات جگھر! سہ شچ دہف خو پخین ترود فہ، غل دہر نہ سُدج، وُز وہف ورپن اُم خو دم وڈچ کیل ات دل ات جگھر اس وہف قیچ ارد زونڈ اُم.

- لپ بشہد، مو تہ مس اس ٹو زیاتے آشخوار آزاد کنے!

یہ ست پس وہف.

ات وھڈن دے قوشخانہ تاق بیراند بازے چود، یو تاق بیٹ فُدم، ات اک وے وخت ادے شہ مون قہر سفید خو یو یے خبں گھپ ڈنداو سر خہ چود، وھڈن فُک وے گھپ بندا. بعدن اس بناج و تَتَنُٹ رخواست. یہ رنک نبتاید، الہفے وہف بنکود، چوبنتے وھڈن نیست. فہمتے، وھڈن رخواست. بعد گبت چود تر شہ مون خبز. وے ر دے لود:

- اہ-را وھڈن رخواست.

شہ مون اند دے قہر لپدے سفید. یو بعد جے تید ست. ید رنکے لود:

- اہ-را کباب ات خرج دڈ چیز؟ وُز اُم تو پراندے نہ نیست!

- توت خہ رھنگ ہج بی فہم رنک! نخا تا شچبچ (شخ پخ ۴) تو رد معلوم نہ ست، ادے توت مور دوند درکار نیست، ات مور درکار فُدم تو وڈچ!

یہ یے لود، اہ-را تو دستور ابلہ-ی-اُم غل نہ وینچ، ات وہف جنجال صدا بلند ست. یو یے اس قہر چاقو زواست خو ڈادے وم. وم و عَعْبُف پن ہمسایہ یین بندا، و تَتَنُٹ پن جمع ست، چوبنتین ید شہ مونے وم رنک ڈاڈج. دھڈن ازبند اند دے زواست خو یادن دے ار مبدونک خو چودن دے سنگسار (ژیر آدخ ۴).

ات دھڈ فرادھر پن بنہب دھنت فہ تاید-تاید خو فریپ پن اس وے سحرانے تر یے خہیک خبز. وینتین، ادے یمندن درختین، وہف بیراندن خو چود جے پہلے. بعدن تا خیر پلپخ بناؤد. اگہ یین ست، وینت پن- وم درختے یین نیسٹ ڈو چبؤد. وھڈن عجایب چبؤدن فُدم، گھپ ڈبڈن فہر ڈاد. یہ یے چبؤدے لود:

- یخک!

- چیز گھپ، آہ یخ؟ سوالے ڈاد یہ یے گہ.

- چیس، مم درخت بیراند ات دہف ڈو فراد وینچ-آ؟ ید بیوے خورج وڈچ اند وم کیل ات مہک، ات ید یے گہ وم دل ات جگھر. ید خدیر تہ سود پات بناہ، ات ید فستیر تہ ہر مہب ڈو بپن سکہ اس طلا بند خو تکیہ بیر اند فرپد. (ات ید فستیر تہ ہر مہب ڈو بپن طلا بے سکہ یین اس خو تکیہ بیر اند فرپد ۴).

دھڈ بج گلہ یین دہف گھپ بندا. سیدے وم وئبک، ومے تکیہ جای تے خو فیرخ اند خہ ڈاد، سبت، چوبنتے حَقْوَنے یٹ بیست-سی طلا بے تنگہ وم بیراند. لودے:

- فراد، دھڈن راست لوفج، ات تو تہ پات بناہ ساوے!

بعدین خو پیخ زناد، دوس بنخ بن برابنت خو تر پوندین ڈاد.

الہف گہ یبن تاید ات، فریبت ین تر دس جای، یمند پوند تر ڈو پوند تقسیم سُنْت. ات دے جای اند یے ینرن ژیر تے نیسچن فُڈ: " بی را رھو بن! اگہ قَتْنَبْ تہ یے پوند تے خہ سبت ، خو امرے (عمرے ۴) تہ اس دست ڈبت، اگہ تاقہٹ تہ سبت، تر خو مقصد تہ خو فریبت". سعد ات سید بن الہف چُرت ڈاد، خفہ یبن سُنْت، اما چوبنتین علاج نِسْت، یکدیگر بن کنار انجوقد خو جدا یبن سُنْت خو ییوے چھپ پوند زابنت، (ات ۴) ییو خبز.

ید سعد توید-توید، آخر ارد یے مہب سحرَبْ (سحر اب ۴) تر یے بنہر دروازہ خبز فریبت. وینتے، دہف بنہر آدم بن اند تتر پوہناک دہف پے تنہ یت، اس بنہر بن درو نبتید ات پے ہر چیز خہ کار بن نیسچ. ید سعدے اس وے چارکے پینخت:

- چیز جہت مردمے تتر پوہناک پنویجت ، فُج از بنہر درو جمع سِد؟
- ید چارکے سوال ڈاد:
- اہ-را تو- ت ازود بغير نِسْت؟
- نئی، وُز اُم نو اس ڈر بنہر ترود فریبت.
- پس مگم مے بنہر کارنگے تو رد لوم. مَاش اند مَاش پات بناہ خُفار مہب تر پرا گذشتہ سُنْت. دے جہت مردم اند ارہ مہب غم فُڈ. وے ند نہ یُخ فُڈ ات، نہ رزین. دے سبب تے خُفار مہب ید بنہر مردم، اس چارہ سالہ تا ہفتاد سالہ فُج از بنہر جمع سود. لہک بن تہ بنہر بُرج تے یے شاہین. یہ ہر چے کھل تے دے ناست، یو تہ سود شاہ. بعد تہ ید غم تیار سود ات، مَاش تہ خو تتر پوہناک تر اییوم پوہناک بدھل اُم. ید نو پات بناہ پلون کینت ووقد مہب اییوم.

دھڈ بن غل دے گھپ اند فُڈ ات، ید سعد از دے چارک دے نوم پینخت. یو یے لود، شریف. بعدے سوال ڈاد:- ات تو نوم چیز؟ جوابے ڈاد:- سعد. ات اک دے وخت اند شاہین یت خو دے کھل تے ناست. بعدے یو شینت خو وے خو ہم صحبت اردے لود:- پات بناہ سعد!

یید اند مردم درون جنغ ادخ سُنْت، آدمین بن ڈاد دے رد خو کھل خہم، یادین دے تر قصر، نڈین دے تخت تے، ربودین دے کھل تے تاج، پلون بن دے چود پات بناہ. یدے حکمرونے سر چود، اس دے کار اند دس دقبت، ید تلو تا اک دے وخت بخ ملک فُڈجے.

شیچ سعد یید اند لہک اُم ات، تر سید کار چس اُم.

ید سید دے پوند تے دراز بخ توید، ات فریبت تر یے بنہر. دہد تر بنہر، یت تر وے ما بین، چوبنتے یمند خُشروی قصر. دے قصر خبز اند فنہ یاش (جوان ۴) بجگہ نیسچن. ات فُکب اند (فُک اب اند ۴) وپف حال تر گدایین اند موند. یو یے اس یے غدہ پینخت:

- ید خُشروی قصر چے ند؟ ات تمہ حال چیز جہت گدایین دستور؟

ید غدہ یے جواب ڈاد:

- اہ-را ید قصر ملکہ دلاروم اند. یہ دس خَر ادے ووقد اقلیم اند وم داٹگہ خَر نہ فریے. اتہ افسوس، لپ سبر طلب. ہر تہم خایش خہ کینت وم ہم صحبت سود، باید ہر مہب صد سکہ وم رد دھکینت. ات در بارہ اک وے یدے، یہ سود تو خسمبخ، غل گھپب (گھپ اب ۴) نِسْت. مَاش اُم فُک خو مال ات مُلک پرداد، یے- ڈو مُنست اُم وم قصر اندے فُڈ، ات فُک اُم خو بابیے گرے اس دسٹ ڈاد خو گدایم (گدای اُم ۴) گھبت. شیچ یہ تر

مَاش چورڈ اٹ نہ چاست. ات نہ گہ تر قصر مَاش لہکین. اولوہق ات بی حال ام رہنچ. مور د گہ وخت دِس نَماید، وم نوم حَققونے یٹ دِلاروم نِسْت ات، دل ژیر.

پد سیدے دے غَدہ گھپ بُدُ خو خو دل اندے لود: " اہ-را اس پول فرنداو غل مو ند قینے نِسْت. ات کو یے تاف سَام، چِس ام وم، یہ کو اک دِس، ہر رھنگ پد غَدہ خہ لوقد، یا دے گھپ دوند راست نِسْت. یے ہفتہ وم خبز نِب ام، کو چیز کار تہ سود".

بعد دہد تر دم قصر. یت تر دہف پیرہ یین خبز، لودے، سبت دِلاروم ارد لوقبت(لوق پت م)، یے غَدہ اس ڈر مُلک بیچ تو وینتاو. دھڈ پیرہ یین بن وے رد سوال ڈاڈج:

- تو-ت اس ملکہ طلبات خبر-آ؟
- گھپٹ(گھپ اٹ م) نِسْت!
- دِس خہ قُبد، - دھڈ پیرہ داریین بن لود، پدہ، دہڈ!

پد سید دہد تر دم قصر درون، چوبنتے پد اس درون صاف خشروی دے یت صاف شکوہ قتے، ہر ساختے فھرڈپ اس عقل بپگونہ کبنت. وے بن فود تر دِس محلہ، وینتے وے ند وے وٹوم یینک بن قتے. پد بید اندے بالبتے یے چود خو چے پہلے. ساتک گہ (ساتے گہ م) دِلاروم یت، پد اندوید، سلومے چود، ات وینتے، یہ حَققونے یٹ اس مُست مس خشروی دے. تافگہ ییخ بن چق-چق چود، ات شایونہ خرچ یین دہف ارد فود. بعدین تر بزم ات رقص ات ساز نِر جھد، تا نیمے بنہببخ. نیمے بنہب اندے دِلاروم لود، سَام دوس-پوس پس خو یٹ پلایس ام خو تری دگہ تہ فا ورفخ ام. یہ ازپد اند نبتاید، ات بعدے نیم سعت یے گہ پوساک قتے یت. الھف گہ دے قتے ناست ات، سیدے خورم یاد.

ات حَققونے یٹ اکہ غَخ، اکہ بعد نیمے بنہب خہ یت، یہ دِلاروم نہ قُد ات، وم کنیزک. دِلارومے خو مُلک ارد نِسکود غَخ بن، تر خو موند، اک دے تے خو رد ووقد ات نیم جفت کنیزک فرود، خو فودے وپف تر خو قصر. دوس-پوسے ہر یک اس وپف کار اُخمند چود، ڈادے وپف آرا یت-تارا، ہر یک اردے تلقین چود خو حرکت یین ات پوند تید ات عادت بن. بپگونہ یے نہ فھرڈاد سر فہم سنتاو، پد دِلاروم-آ وم کنیزک. ات بنہب دے اس نیم نِر جھد، یہ یے بونہ تیر اس دے خو مپمونین خبز اند تاید ات، بعدے نیمے سعتے خو جای تے خو کنیزک بابت. تر سحر ارد کنیز وڑھفد تر حرم، اتہ یہ فا خُبٹ یت.

پد سیدے مس دم عیارے نہ فہمت. بجای ووقد مپٹ چہل روز تر دم خبز میمون قُد. ات چہل روز اندے دم ارد ہر سحرکے صد سکہ دھکچود.

دِلاروم حیرون سبت، سوالے خو رد ڈاد، ادے پد تہ دہف اس کہ قیرت؟ وم ارد اس کینہ کتاپ یین معلوم قُد، ادے دِس خاصیت اک وپف آدمین اند، وھڈپن بخت وڈچ اند وم دل ات جگھر خہ خورج. خو دل اندے لود، بئمنی دے خو گُمون یے سنج ڈھم(ڈھڈ ام/ ڈہ ام/ ڈھم م).

دے چے لوم، فیکہ دِلارومے رماد کینہ شرابین فیداو، بعد دوس-دوس ات تیز-تیزے دے سید ارد شراب گرڈبنت ات دھکچودے. تا نیمے بنہب سید مست سَت. بعدے یہ رماد یے کنیز، یہ یے گش شراب گہ وے رد گرڈبنت، یو یے وم گہ برابنت خو وے زارڈ سَت بی سواب. یہ کنیزے تابنچک وے پرا انجوقد، یو یے فُک خو خورجن پنتنود. دِلارومے وم کنیز رماد، وے پنتنوجن پلک تے زنپد، دم وڈچ دل ات جگھر فرپد، وپف فرنود پنتنود وپف ار خلته یک. بعد سود سپارت وپف دِلاروم ارد. یہ وپف کبنت ار شیتا زدون جای. وم مقصد قُد فہمتاو، کو پد غَدہ تہ سحرکے صد سکہ قیرت-آ-ئی.

سحر کے سید آگہ سُت، خو ڈُستے یاد ہے تکیہ بیر، پَدَم یے چیز اٹ نِست. فہمتے، خَبَس عبرت بن دے ڈاد. بعد قرار اٹ ات نا معلوم اٹ اس قصر نَبنتوید خو توید.

نُردے نُردے یَت، تَر یے بَہر خَبز فریبت. وینتے، بَہر دروازہ خَبز اند ارہی غَدہ وریخُ ات، غل بن شَرہت اند. سید وِبف ارد نزدیک سُت، بعدے سوال ڈاد:

- تمہ دعوا چیز جہت؟

لودبن:

- مَاش اُم ارہی فراد. مَاش اند جنجال اس مَاش داد رِبڈجَن کاجار تے. یدہ، خُذای تو بابت، لہک تو مَاش دعوا تَر آخر فرئپ.

- ات تمیت خُبب چے پَخین؟ - پِببختے سید.

- اہرا مَاش اُم شہ مون زریاتبن، - جوابن ڈاد و ہڈ.

- ات تمہ داد ارد خہ سُت؟

- اہرا مَاش تہتے خابین چود بخت وِچ اند وم کیل ات دل ات جگہر بہ کف چیداو. سُت تَر ژیز فہریج رِن خَبز، اتہ پید اند وے رد معلوم سُت، ادے وِبقبن وم پَخبن خورج. یو یے وم رِنک ارد لود، فہ وِبف، وُز وِبف ورپبن اُم خو دِبف کارچار بن اس وِبف قیچ اند زُز اُم. پید اند وے ند ات وم اند ہر چیز خہ جنجال

سود خو یو اس قہر وم چنڈ قتیر ڈید. یہ الہ پتہ سود ات وم ہمسایہ پبن یدبن، دے کار وینین خو گن بن وے سنگسار (ژیر اَدخ ۴).

سیدے دے بَنڈ خو لودے:

- ناگن مولا وے گناہ بنجبن کبنت. ات تمہ جنجال چیز تے؟

- مَاش جنجال یے کینہ قالینک تے، یے رہنگ زِبڈجَن قوطیک تے، ات سُلیمون سرمہ تے.

- ممکن سُلْمون سرمہ پند دوس-پوس گخای بن خَبز اند نَرخ قُبد، ات کینہ قالینک ات رہنگ زِبڈجَن قوطے چے رد درکار؟ حیرون سُت سید.

- اہرا تو دِیف خاصیت غل نہ فہمے، - لودبن دے رد و ہڈ. - یمہ، دم قالینک ات دے وِبڈد خو دے نوست ات دم تے، بعد ات دے لود: "پی پیغمبر سُلْمون، تَر دِس جای مو فرئپ!"، ید تہ رواز د خو تَرَم تہ تو یُست.

ات دم قوطے غنقک ات ڈو تاف ڈُست ڈاد خو بیبت ات وم دے چود، خرچ تو ند یُست. ات دے سرمہ یَت خو خِبم ارد دے مالت، ساوے تہ نا نمایون.

- لپ بشہند! تمہ دعوا حل آت اٹ. دہڈ کاجار بن باید اک وے رد فرہپ بن، یو تمہ درون لہک سر تہپخ قُبد ات ژنبتاو اند بنوخ، - لودے دِبف ارد سید، - مو فکر دِس. راضی بیبت-آئی؟

دہڈبن راضی سَت. یدے اس زِمہڈ تے یے ژیرک سبنت خو لودے:

- یدہ شیچ تہ مم ژیرک وِبڈ اُم، ہر تہمے مم اس فُک پرا بہ کف چود، دہڈ کاجار بن بن وے ند.

بعدے وم وِبڈد تَر تَر. دہڈبن ژنبت پِس وم.

ات ید سیدے تیز ات دم قالینک و بڈد، دم قوطے ات دے سرمہ بے سَلْمُون رِبود خو پہلے ندے ، بعدے لود:

پی پیغمبر سَلْمُون، تَر دَلاروم قصر مو فریپ!

ید قالینک انداید بے هوا خو روئست دے سید قتے تر قصر طرف!

ات دے شه مون پَخین پن و ژیفد، یو بیو ته اس خُبے غل و عغد، ادے دھڈ کاجار بن پن مون د ست، اته چوئستین دے غڈه یند دے گرد اب نِست. و هڈین فہمت، لپ خَبس ابلگے بین چود ، بعدین خنیف اب تاید تَر بنهر، تَر خو چید.

ات ید سید مڈار ارد فریبیت تر دم دَلاروم قصر. دے قصر اند تر یے زدونکے دم قالینک ات دے قوطیے جای چود، خو خُبین اردے مالت دے سَلْمُون سرمہ، سُنْت نا نیامیان، بعد روون سُنْت تر دَلاروم محلہ. یہ اک دے وخت اند اوقات(خراک^۴) خیداواند فد. سید وم روپہ-رو نوست، بعد تر وم اوقات خید ہمراہ سُنْت. پہ یے وینت، اس وم لگن اند یو اوقات تیز اب تیار درو سید. ات گہ وخت هر چے خہ دُست ڈبڈ پے وم دُست اند. یہ بناج یت(ٹوید^۴) خو لودے:

- چھی گہ یود اند؟ توت آدم-آڈبو-آجن؟ هر تهم تو خہ فیے، به نومے پروریگار، دِقبس خو!

سیدے دے سرمہ از خو خُبم تے زدود خو یے ات سُنْت.

- آهہ، سید، یید ات تو فُذج! خُبس عجایب! توت اک دے کار خہ رھنگ چود؟- لودے دَلاروم. بعدے دروغ لوُقد وے رد سر چود:

- راست تو رد خہ لوم، وُز ام بی تو یب قینے زار ست. خنر یے مئست ام قتنُت فُذ توت به نا کھفند، بی اچدوم معلوم سبب اب، ببدا! وُز ام اس دے کار آسپے ست! ات دے جہت ام تو وینت ات خوش ام ست!

ید اباتہ سید نہ فہمتے، دم گھپین پن فُک دروغ. یہ دَلارومے خو خُشرویے یت خوناز قتے یے وے صاف الہ پتہ چود. ید غڈه یے گُمون چود، یو وم ارد خوش، اته یہ یے وے ژبوج. ات یہ یے خاپس چود، اچدوم عیارے قتے فہمت، ادے خُرھنگ (خہ رھنگ^۴) تر قصر و ژیفد. بعدے اس وے پببخت:

- مم(مے^۴) تاق ات تو ترود خُرھنگ و ژیفد؟

ید ساڈہ سیدے در بارہ خو قالینک ات، قوطیک ات، سرمہ یے وم رد نقل چود.

بعدے یے چند مہب دَلارومے دے رد لود:

- مون د یے آرزو، یے تاق قاف کوہ(کوہ قاف^۴) وینتاو. ید کار پراکے ممکن نہ فُذ، دوند جہت وُز ام در بارہ یے سَلْمُون قالینک بُند ات، ات وم وینتاو مو رد میسر نہ فُذ. ات شچ یہ توند، تو مدُست. ساوام وم تے سوار، یہ تہ ٹو-ار ہی سعت تے ترم مائش فرئیٹ. الھف یم رد سیل کن ام خو بعد و ژفخ ام.

- بشھند، ساوام سیل تر قاف! مو رد مس عجایب! بی قالینک اب خو ید کار نہ بیفجت!- راضی سُنْت سید.

و هڈین دم قالینک تے سوار ست خو روئستین تر قاف طرف هج.

تر قاف کوہ خبز پن نزدیک ست، ات وینتین وے تے یے قول. بعدین وم خبز اند ناست.

- عجب تازہ بَنخ! لودے دلاروم. خو ڈُستے ار وم بَنخ ڈاد، دوسے وم وشت، بعدے خو گھپ دولوم ڈاد. -
- اہ-را یم بَنخ مِس شیر گھرم قُخ. بِنناورے مِس بافت.
- سیدے لود:
- لپ بشہند، یہ، بِنناورے کِن اُم.
- سر پرا تو زین، مو زھر قُرر! ات وُز پِس تو یٹ، - لودے دلاروم.

سیدے خو پوبساک (لُقبنے؟) وپڈد خو زبُد ار دم قول. دستکے ڈاد، سُنْت قریب قول مابین. ات دلارومے قوطیک ات سرمہ ربود قالینک تے، خُبب مِس یم تے ناست خو لودے: "پی پیغمبر سُلْمون، تر مو قصر مو فرئپ!"

پد سید اس بَنخ اند نَبنتوید، چوبنتے نہ دلاروم ات، نہ وے خس-خار. فہمتے، دلارومے تر کور وے یاد. خو پوبساکے (لُقبنے؟) پنوید خو بی تعین مقصد اث تر پوند ڈاد. توید-توید ات تر یے بحر چلپک فریپت. بعد چُرْت اند ڈاد، ادے اس زبا بیلند کوہ، نہ کہم نہ زیاد، قاف، ات اس پرا بحر، معلوم نِسْت، وم گنارہ کھد اند. چدوم اس دہق یو فھرڈپد نر جیست؟ پید اند قریب سُنْت تر یے درخت خبز، بعدے خو زارڈ اند لود، کو دوس مم بیر اند بنافخ اُم، لہک مو ماتے بپست. نوے خو چے پھلے چود ات، بَنْدے، ڈو چبودین دم درختے خو چق-چق بن سر چود. یہ بیوے لود:

- یَخک! خَبین عجایب کار!
- چیز عجاییے کو لوٹ!
- پدہ چس، مم درخت بیر اند نوسچ بیو اس وبف قُرادبن (قُرادھر؟)، مَاش اُم پراس وبف خہ وینت.
- ئی، مو بیادبن نِسْت!
- بیدے چس، پد سید، وے سعد قُراد، یو پات بناہ خہ سُنْت. ات دے یے دے ساڈھ گے قتیر ملکہ دلاروم عبرت ڈاد. شچ پد دِس حالت اند ڈاڈج ادے، نہ فہمت، چیر کِبنت.
- پد یے گہ چبودے پِبِنخت:

- ات چیز چیداو دے حال قتے فھرڈپد؟
- پد فھرڈپد اس مم درخت خاصیت استفادہ کِبنت. مم درخت اند دِسگہ خاصیت پن. مم پوستھک خو پاڈ ارد خہ مالے، فھرڈپے بحر مابین فہ نر جیداو. مم پرکبن پن چونے رہ دوا. ات اس مم خنبچک اند یے خُلکب مابنک خو رد خہ کِنے، وے قتے فھرڈپے آدم بن گردبنتاو مرگب، ات اس مرگبے فا وژبیتاو تر آدم. یگم بار یو مابنک هر چے تے خہ انگخت، یو تہ گھرڈد مرگب، دویم تاف دے انگخت، فا تہ سود آدم.

دھڈ چبودک پن بن دے گھپ ڈاد خو رَوَبنت پن. سید وبف گھپ بَنْد خو خوش سُنْت. بعدے چود خو رد یے مابنک، ات زابنتے خو قتے الہف پھرکبن ات، دوسگہ پوستھک پن. یے پوست کھندے یے مالت خو پاڈبن ارد، بعدے بحر تر تیر هر رھنگ پوندتے یے قدم ڈاد خو نر جید. تر دے یے گہ چلپک فریپت، چوبنتے یم اند یے بنھر. تر بنھر دپد، ترم لپدے آدمبن بن فکر وئے. سیدے اس بیو پِبِنخت:

قُراد، مے تمہ بنھر اند چیز گھپ؟

یو یے دے رد لود:

آہرا ماش پات بناہ خفہ یے زار۔ وے زرین قریب چارڈند ارد ست ات، بہ نا کھفند یے غور دھرڈ مبتلا ست۔ شیچ یہ یے چیز اب نہ بنینت۔ دے جہت ماش ولایت طیبین، نہ اس یے گہ جای ییچن یے چھیے یمہ یے سال اند وم خُب چید نہ فھرڈاد۔

سیدے چُرت ڈاد: " آہرا مو جہ چونی ارد دارے یست، کو سَام یے تاف آزمود کِئِم (کِن اُم ء)، یست یہ خُب سوڈ۔" بعد روون سُن تَر پات ساہ قصر۔

فریپت خو لودے، مو تَر پات بناہ خبز یاسپت، وُز فھرڈیم (فھرڈی اُم ء) وے زرین دھرڈ خُب کِئِم۔

یادین وے تَر پات بناہ خبز۔ پات بناہ یے لود:

- اگہ وم دھرڈ ات دوا چود، وم تہ ڈھم تو رد، اگہ نہ فھرَت ڈاد، باید دم تے یٹ اس مو بنہر اند تیے۔

سید سُن ت، وم غوربن اردے وم درخت پھرکبن مالت، ات یہ خُب ست۔ پات بناہ-ی-اردبن لود، یو سُن ت خوش خو رمادے بعدے ووقد مہب سور چیداو۔ ووقدُم فیکہ سُن سور، ات دم ملکہ بین ڈاد سید ارد۔

یو سُن ت پات بناہ دوماد۔

بعدے ڈو-ارہی ہفتہ سیدے اس پات بناہ اجازت زابت خو توید پس خو کاراب۔ وے ند مقصد فُد، سوڈ دہف یاشبن اس دلاروم فعل بن خلاص چیداو۔ اس ہر آدم بنے وم بنہر نبونہ پینخت ات، فہمتے ات، تَر وم بنہر طرف سوارہ توید۔ بعدے ارہ مئست تَر وم بنہر فریپت۔ خو قارجے لہکچود تَر کاروون سرای، ات خُبب راستاوا ب یَت تَر وم قصر۔ دھڈ پیرہ بین بن وے تَر قصر دیداو نہ لہکچود۔ یو خو مابنک قتیر یے وہف اند انگخت، ہڈبن ست مرکب۔ ڈادے وہف بئفچ خو ایے وہف چود تَر باغ۔ بعد خُبب سلونکبن قتے سفید یے دلاروم محلہ۔ دہد تَرَم، یہ یے دے وینت خو لودے:

آہہ، بی درک سید! چیز جہت ات تو بی مو اجازت اب تَر مو محلہ دہد؟

آہرا بہ تربیت آدم تہ سر پرا سلوم کینت۔ تو دے اس دہف کاربن نہ فہمے، مجبور اُم، تو تے یا ویز کربن اُم یا سوارے کِن اُم!- جوابے دم رد ڈاد سید۔

کنیزکین! کو دے بی بمرم ات بی ادب غڈہ ازودند زوئڈبت!

دھڈ کنیزکبن بن نو تَر دے خبز فریپت، ات یو یے وے مابنک قتے وہف مرگب گرڈبنت۔ ید دلاروم دے کار وینت خو خو جای تے اندغ اب رپد۔ سیدے اس وم حیرونے استفادہ چود، یَت تَر وم خبز، مابنک قتے یے واستہ یٹ وم ڈاد، یہ مس گہبنت مرگب۔ فُک جایے وم محلہ بشہند اب بِنکود، فرودے دم خو قالینک ات، خو قوطی ات، سرمہ۔ دہف دگہ کنیزکینے مس گرڈبنت مرگب۔ بعدے یاد فُک دہف تَر طویلہ (طیبیلہ ء)۔ ازم یَت، خو خبمبن اردے مالت سرمہ خو بئستوید تَر بنہر۔ بنہر اردے الہف نئرد، فہمتے یمند دھڈ کم بغلبن چدوم جای اند زندگے کِن بن۔ بعد یَت، دلاروم ات ڈو کنیزے لہکچود ات، دہف دگہ مرگبنے یاد خو بچارہ بن اردے تقسیم چود۔ دم دلاروم ات کنیزبن تے یے ڈو-ارہی مہب تَر بازار ویز کربنت۔ سپیوم فیکہ یے دلاروم فا گرڈبنت آدم۔ پئبختے:

- وم وڈچ دل ات جگھر ات تَر کہ چود؟ نہ وڑبیے تہ وہف-آ؟

یہ یے چیز اب نہ لود۔ یدے فا وم گرڈبنت مرکب۔ ڈو-ارہی مہبے فا وم تے ویز کربنت۔ بعدے فا گرڈبنت وم آدم۔ مے تافے یہ وتنتب لود:

۱- اہ-را وم بخت وڈچ دل ات جگھر تر یھخدون۔ فھرڈیے وبف زئبنتاو۔ ات مو دگرگہ مرگب مه گرڈپن، وُز اُم فھمت، خُرھنگ خطا کارپن چود۔ توبہ! دگرگہ خو امراند (عمر اند ۴) اچرد (یے چے رد ۴) گندہ گے نہ کِن اُم۔ تا شچبچ اُم گُمون چود، سکہ پن تہ خُبب تر مَاش خزینہ یدپن۔ ات فھمت اُم، وھڈ تہ غُللہ مننت قتیر پبڈا سبن۔ تے، تر زدون ساوام، خو کاجارپن تہ ونے (وینے ۴)۔

سیدے لود، تے دقپس۔

وھڈپن ست تر زدون، ددپن، حَققونے اب بخت وڈچ دل ات جگھر پن ترم۔ سیدے وبف زائنت۔ بعدپن دے فبگہ ناست اوقات خید، مے تاٹ ساقے فُد سید، ات ید دلارومے ٹو-ارھی چینے سبت خو ببخود ست۔ بعد اس ماتے ڈاد وتنتب تر خوڈم۔ یو یے الھف تر وم چوبنت، خو زارڈ اند لود: ”دبف ملکہ یپن تا مجبور نہ کِنے، لھک یے-ڈو تاٹ خو امراندے (عمر اندے ۴) مرگب دستور کارپن، زندگے قدر نہ فھمپن۔ ناز ات تَرُندپن نیسَخ، اس خلق احوالپن بی خبر۔ تھم اُم وُز خُبب عبرت درس دم ارد ڈاد۔ ات خُبب اُم مس اس دم عیارے دوس وُبنیاردے (ھو بنیاردے ۴) سَت۔ ید تہ اس دے مو درس تا آخرے امر (عمر ۴) آیا رننت۔

بعدے دسگہ سبھق، بَنَمنی تہ اگہ سود، فھمتہ، اس مے ترود چیر کبنت۔“ بعد سیدے خو خس-خار زائنت خو نوست دم قالینک تے خو رُوبنت تر خو ین خیز۔

یے ہفتہ نرجید ات، سیدے چُرت ڈاد، مگم خو تھت ات خو فراد مس وینت۔ بعدے خو تیارے چود، خو ضلولے کاجارپن زائنت خو فا نوست وم قالینک تے خو رُوبنت تر خو وطن۔ تر خو چید فریپت، ددپ، وے تھت اس خو پَخپن ہجرُون اند کور سُدج۔ ات یو یے وے خُبپن ارد مالت درخت پھرک، یو سَت بینا۔ اس دے کار ہم سید خوش سَت ات، ہم دے تھت۔

ووقد مہبب نرجید ات، یو یے خو تھت ارد لود، کو سود، سعد احوال مس فھمت۔ یو یے بندا ادمے فلونے مُلک اند وے پات بناہ نوم سعد، یست یو اک-و فید۔ اس الھف آدم پنے وے مُلک جایداد پُرس و پاس چود خو ازب اند خو قالینک قتے رُوبنت ترم۔ یت، نوست راستاف ار دے پات بناہ قصر باغ۔ اس قضا، پات بناہ سعد خو باغ اند خو تابستانے کپیہ یک اند نوسچن فُد ات، اک دیے چُرت ڈاد، ادے خُرھنگ خو تھت ات خو فراد احوال فھمت۔ ات بہ نا کھفند سعد وے رو پہ رو دے باغ اند پبڈا سَت! یو یے وے وینت، خو خُبپن ارد شیچ باور نہ کبنت۔ الھفے خو خُبپن دُست ڈاد، گُمونے چود ید وے تر خُبم یادد، شتا بَنَخے خو یے پیخ ڈاد، نی، حسے چود، ید فُکب حَققونے۔ بعدے ژئبنت تر وے خبز۔ دھڈپن تر یکدگر ڈاد، خوشے زارپن ست۔ ناستپن، خو کار ات بارپن ہمڈگر ارد لود۔ مصلحتپن چود، سید رُوبنت تر خو تھت خبز خو دے فبگہ-ی-ارد وے قتے تر سعد خبز گبنت چود۔ بید اند سید ڈیس روز میمون نوست، سعد اردے لود، یدہ، مَاش تھت تہ رست تو خبز اند، اتہ مو رد اس مے ترود شیچ تمہ وینتاو اسون، سام تر چید، ات بعدے یے چند مہبب تہ خو ین قتے گبنت اُم۔

دھڈپن یدہ دسگہ تر تخت ات بخت فریپت۔

تمہ مس ناگ فرہیپت۔

ات یودند یم سوگ تیار ست۔ (سَتک مرگب مس لینگ ات لھخ تر چید فریپت ۴)

17.02.2017

۲۹ جولای ۲۰۱۸

فال بین

فُدج ید یا نہ فُدج، معلوم نِسْت، اتہ معلوم ادے یے حمال (جوالے م)، یعنی یے ویزکر نِسْتیج فُدج. یو نہ دوند یاش فُدج ات نہ پیر. اس مال ات مُلک وے ند یے حُلک چید فُدج ات، یے بہ زب رن. ہر سحر کے یو تر بازار خو میڈتے زَنبیلک ات فہنس قتیر یت، ات خس۔ خارے ہر چے رد ات کِر نِسْت. دے کار قتے یے یوہر مہبّ خو ات خو رن ارد خرچ پبڈا چود ات خو روزے نِر جَمیت ات لودے شکر خُدای ارد.

یے مہبّ وے رن خابنس فُد ستتاو تر حموم. یہ یے زابنت خو لُق پھر (لُق لپہرم)، ونبورج، صہبون، اس زیرفون اند تکیہ بُخ صہبون مالتاو ارد، نزار ژیر، خو پاڈا ات پرنک سئوداو ارد، وپے ربود ار یے کینہ تیتک خو ڈادی وم گرے خو زابنتے خو روون ست تر حموم.

تر حموم یت، ترم غل یے چھی اب نِسْت. یہ خوش ست، خو لُقنہ اس خو تیژد، ربودے ویف دے حموم دہلیج پونساکین جای تیر، دم تیتکے مس خو لُق ات پھر قتے ربود ویف تیر تے، اتہ خُبب دپد تر حموم درون، خھفد ار زنداو جای، اس ژیرین سہنجکین. یہ یے تابسچک زابنت، اس شیرگہرم قولچک اندے ڈاد خو رد بنخ قیمب، بعد سہنجک تے ناست خو پس خو یبّ درو پلاست ست.

ات بئدے، تر حموم دہلیج ہر چیز خہ خَبس اواز (ہر چیز خہ اند خَبس اب جرنگست صدا سْت م)، بعدے یے دمے چوبنت، ار تگاف حموم بن ڈو۔ ارھی کنیزک یے غلہ تہس، یہ اس مس خہ فُد، وپڈد. بعدے یے دم گہ یے وینت، ادے دم پات بناہ فالین رنے وم سپیوم کنیز وم ڈست اردے انجوفج ات، خمبنتے وم ار تگاف حموم (ید سپیوم کنیز وم ڈست اردے انجوفج ات، ار تگاف حمومے وم خمبنت م).

یدے بشہند تر وم چوبنت، وم قیچ اس وم تہس غلڈے، وم کھل ات مہک ڈبو اند دستور، وم پاڈین بن ہر رھنگ کت۔ کتک تتر ستنبن، وم غنّف بیت، ٹلو نا زند شیرچای چینے، وم غور بن بن ہر رھنگ کینہ خُغ ڈاڈج پاپوش، خُبب مس دوند تازہ یت فارم نِسْت. ات وم نُسک پے آسون، یہ ممکن گمون اند فُد، ادے یہ نخت اب ملکہ!

دھڈ حموم خدمتگار کخاپین بن وم گرگنوبنہ بنہپرک گہبنت. وم کنیزک بن قتیر بن وم کھل زناد، وم دہم بن ڈست ڈاد، وم زونبن بن مالت، وم انگینتین بن تا ناخونبن بخ تازہ چود، وم پرنکین ات وم پاڈین بن اس بیر نزار ژیر قتیر سئود، چودبن ویف بِنرن .

" یا خُدای، ید چیز گھپ؟ ید چھی، دس پس دم اب پُف ات خُف؟ خرھنگ (خہ رھنگ م) سہمجن قالب ات خرھنگ بشہند پس دم اب دھڈ پلاسیبن، خبن عجایب! "- خو زاردت اندے لود ید جوالے رن.

بید اند ید بناوری تیار چود خو نستايد تر دے حموم دہلیجک. چوبنتے وم کاجار بن بن ار دہلیج پایگہ سیچ ڈاڈجن. وھڈبن ہم دوس غژد سیخ ات دوس خست .

- چھی یے مو کاجار (خس۔ خار م) ار پایگہ پنتنوج؟۔ پبنتختے یہ اس یے رنک، یہ حموم کارکن خہ فُد.

- اہرا دے کارے ید پات بناہ فالین رن چورج۔ جوابے ڈاد یہ، - ید فالین رنے تو لُق پھر وینت خو پبنتختے " مھڈبن چے ند؟" وم رد بن لود: " اہرا یے جوالے رن اند". یہ یے بعد ڈاد اس سہنجک تے

دیف برغہ، دڈ پن وئست ار پایگہ. وُز اُم اس تگاف دے وینت، اتہ خو کار قتے اُم سرگرڈون فُڈ. ات توت
ادہ خُبب یت.

- پد جوالے رنے یے آہ تیژد، خو لُق-پہرے پنوید خو ازپد اند بی چُرت اٹ نَبنتاید. بعد روون سَت
تر خو چید.

فبگہ وم چار یت، یہ یے دے کار خو چارارد نقل چود. بعدے وے رد لُود:

یا تہ تو خو جوالے گرے بہسے، یا دے نئی اس مو تہ طلاق ڈھڈے. اگہ خایین خہ کنے، اس مے ترُود وُز
تو رِن فیم(فے اُم م)، خو جوالے گرے تہ لہکے، بعد تہ اُخمند خو کنے فالیینے، تا آک اُم پخ، لہک تو
پات بناہ-ی-اند وے فالیین ساوے. ات وُز مس تو دولت اند دوسک خوش اٹ زندگے کُئم.

- آہ کخای، خُڈای نہ تو رد عقل نہ دھکچورج؟ کو دوس چُرت ڈھڈ، نخا(نخواہ؟ م) وُز فھرڈیم پات
بناہ فال بین ستاو؟ مو ند نہ سواد، نہ علم ات دُونش. خرہنگ دے حال قتیر وُز فھرڈیم(فھرڈی اُم م) پات
بناہ فالیین؟

- مو رد دڈ چیز؟ وُز اُم خو خایین لُود! تو خہ نہ فھرڈیے پات بناہ فالیین ستاو، ڈہ مو طلاق، ات وُز
سأم یے چدوم فالیین فُریم(فُری-اُم م) خو وے رد چار اُم. مو ند مو زارڈ اند لپ اٹ ہر رقم ہج اٹ خایین
پن. بعد وُز اُم بی زبب مس نِسْت. توت وم پات بناہ فالیین رِن وینچ-آ؟ وم ات ڈبو ات چن اند فرق نِسْت،
ات مو رہنگ تے نازنین، جوالے رِن! اس نُر اند اُم فہمت، ادے وُز تہ دگہ جوالے ارد برابر نہ ید اُم!
خُڈای چون- یا تو تہ سر کنے فالیینے، یا دے نئی- طلاق!

جوالے چوبنت، وے احوال کِروبن سَت. یو وم ژبوج فُڈ، خایین نہ چود وم طلاق ڈھداو ات، ات وم جدا
ستاو.

دے جہت سَت، خو زنبلیک ات فھنک بنے پرڈاد، خریدے(خریدے م) چود رمل چارگنجه تختہ یک،
ڈبُون خُلیک مکعب اس برنجی اند، ویف رویہ بین تے بین اس بیو تا خار خال- خالک خہ فُڈ، ات فال کتاب
حافظ دیوون. یے سفید سللہ یکے قیست، یے قَصَبِن جومہ یے تا زونبُخ پنوید، تر خو میڈے تیژد یے
ویفچن تسمہ یک. سَت تر یے معلوم بنہر کنارہ، تر یے خُلیک دوکونے یے دَکونک میزد، نمذکے یمتے
پتنتود خو نوست، دیف خو فالیینے خس-خارے دستارک تے ربود خو پراپند. غل دوند بَروات اٹے زونے
خو نہ ڈاد ات، وئنس پن تر وے خیز ڈو-ارہی چارک یت. سلوم ین چود خو لُودپن:

- آہ فالیین، مَأش اُم پات بناہ یند وے سارِبون پن. فبگہ-ی-اُم تر بنہر دروازہ فرییت ات، پد صاف
تارک سَت، ات یے مرگب مَأش اند خو ویز قتیر ببد. وم تے نقرہ ویز فُڈ. ہر خُوند اُم تر تارکے وم بِنکود،
نہ فُروڈ اُم. نُر اُم مس اس سحر اٹ وم بِنکود، یہ نہ دِفبست. کو یے فال چس، خو لُوف مَأش ارد، یہ کو تر
کہ سبتخ.

پد جوالے خو بی سوادے قتیر مس نہ فہمت، دم رملے تے چیز نِقشچ پن، دیف مکعب پن تہ خرہنگ
پتنتوبن ات، ات دم فال کتاب تہ خرہنگ چس پن. خو زارڈ اندے لُود: " دوسک پول اس دیف زئم ات، بعد
تر یے چدوم طرف دیف باز اُم، فُود پن، فُود پن، اگہ نہ فُودپن، لُوم کتاب اُم بیٹ چود، یمتے پن نِقشچ، تمہ
تقدیرے تمہ پوند غل بیٹ نہ چورج!"

بعدے ویف ارد لُود:

- اہ-را یدہ سبت ڈو بہن داغ چورج مین ات مہوُخ خریدبت(خریت بت م)، بعد سبت تر وے بیارینج
بشہر دروازہ خبز، اس وے خبز اند بیو-بیو مین ات مہوُخ ار خو غنٹ پتنتوبت ات سبت یگون چاریک
فرسخ تر پرا، تمہ مین ات موخ تہ نو تیار سوڈ ات، وم مرگب تہ فریببت۔

وہڈپن خوش ست، دے فالبین ارد بن دہکچود ڈو-ارہی اس مس اند تنگہ، لودپن فراد، اگہ دم مرگب ام
دے فود، تو بہنن فیداو تہ نہ رنئس ام۔

بعدپن ست، اس بازار اند بن دوسک داغ چورج مین ات مہوُخ پن خرید(خریت م) چود خو روون پن ست
تر خو بیارینج جای۔ اس بشہر دروازہ یپن نبتاید، مین ات مہوُخ پن خود ات قدم پن ڈاد، یتپن، تا یے
وہرونہ یبچ پن فریببت۔ چوبنت پن وے وہرونہ چید خبزاند یے باغک، ات وے باغک درون اکہ ویف
مرگب بی غمٹ(بی غم اب م) واپن خیرت(چررا کبنت م)۔ ید حیوان مرخونج سبتخ خو سکورجے خو
رد واپن، بعد یبچ ترپد۔

دھڈ فرٹ پن خوش ست، وم مرگب پن یاد، سپارت پن وے پات بناہ خزینہ نوکر بن ارد، ات خبٹ پن وژیفڈ
تر دے فالبین خبز۔

یو یے ویف اس ڈرند اب وینت۔ خو زارڈ اندے لود: " شچ تہ بغیر مو رد لوڤن -اہ-را تو-ت خرہنگ
بہرک فالبین؟ یے چیز اب نہ فہمے، ات ساو، فالبینے تو کار نیست!- ات دپف ارد بعد چیز جواب ڈہم(ڈہ
ام؟ م)؟"

اک دے چرت اند فڈ ات دھڈپن تر دے خبز فریببت۔ چوبنتے وھڈ بن خوشے زار۔ قلُغ باد پن وے رد چود
خو دھک پن چود وے رد ڈیون طلایے سکہ۔

- فراد، ید اہ تو مُزد تو فال چینتاو جہت! غل ماش داغ چورج مین ات مہوُخ تیار نہ ست ات،
ماش ام خو مرگب یے وہرونہ خبز اند فرود!

ید جوالے مس خوش ست، ات تر فپگہ دے خو خس-خارے پتنتود ار انبونک، وے یے زابنت، خو
دوکونے چود چُست خو وژیفڈ تر خو چید۔

بعدے خو ین ارد دے کار لود۔

- وُز ام نہ لود نہ تو رد، ساو، فالبینے کے! -لودے وے رد وے ین، - یدہ، یے مہبٹ ات فالبینے
چود، ات نیم سال ارد ات خو رد خرچ فرود!

خرہنگ اک اد کار جوالے گرے قتیر برابر یادڈ؟ مگم حُفار-پینخ فارج تو ند فید، بعد تو یے ہفتہ ویز
یاسے، ات تہم تہ دوند گہ پول فریے! یے کُنج اند ات بی غمٹ نوسچ، خو فالک تہ چسے یت پول تہ خبٹ
خو پاڈ قتیر تر تو خیز یادڈ۔ دے رد فقط دوس اب فراست درکار، دگرگہ ید یے چیز اب کار نیست۔

- وُن، مے تاف رواج ست، اتہ گُمون ام، فُک وخت تہ دسگہ کار بی گرے نہ یادڈ! بیدے سوڈ،
وژفخ ام تر خو داد ات باب کارنگے، مے کار اند فنہ خطر ات، بی وقتے بلا! خُڈای چون، یے مہبٹ ات
چوبنت ادے ار یے گردائف ام ڈاد!

- ئی! -لودے وے ین،- تو شچ اک دے کار تے خو خبٹ کے، زباکاو کے بند جایگہ نیست!

دے یے گہ مہٹ یو فا روون سُت تر خو دوکون۔ نو ترم دہ ات، وتنتب پن تر وے خبز یت بنہر رییس ات، مشرب ات، جاہداد حاکم۔

پدے دہٹ وینت، دوس اٹ دے رھنگ زبود۔ گمُونے چود، ممکن تر پات بناہ فالبین غور پد مرگب فرنداو کار فرییت، ات دہٹے بانبت، لہک مو دوکون چُستبن (چُست بن م). یو غل دے چُرت اند قد ات دھڈبن دے رد سلوم چود۔ وتنتب علیک لود خو تیارہ سُت و ہٹ نغبتاؤ۔

پد بنہر رییسے لود:

- فراد، دس گھپ بندج-آ، ادے یے مئست تر پرا ییو اس پات بناہ خزینہ یبن بن دزد بن ڈاد۔ تا تُرپخ پن غل و ہٹ نہ فرورج۔ پات بناہ-ی-ارد بن دے لود، ویند وے قہر سفید، مو یت (مو-ی-ات م) مشربے فیود تر خو خبز، بعدے لود، ادے مَاش اند چھل روز وخت دے زر ات زبور فرنداو ارد۔ دے نہ فود اُم، مَاش تہ سپار بن جلا دُست ارد۔

مَاش اُم فکہ جا بنکود، دے پات بناہ خس-خار اند وے درک نِست۔ تر پات بناہ فالبین خبز اُم مس قد، ات اس وے غل یے چیزاٹ خبر اس دے خزینہ کاچار بن نِست۔ بیارے مَاش ارد یے ساربان تو نقل چود۔ کو سعی کن، دے فرود ات مَاش تہ اس تو یے چیز دریغ نہ کن اُم!

پد جوالے خو زارڈ اند چُرت ڈاد: " پدہ، بشہند کارے مو رن مو رد فرود! وُز اُم کھد-اند ات پات بناہ خزینہ کھد-اند! یا پیرشاہ، ناگ یم کار بشہند اٹ تر آخر فرایت!"

یو تہ غل دے چُرت ڈید ات، پد رییسے گمُون چود، پد فکر اندے، خُونِک پول باید دے رد دھک اُم۔ بعدے دے رد لود:

یمہ تو-رد پنجصد طلائے سکھ، دے فرود ات، فا تہ دُونگہ، یا لپ دے یٹ مس تو رد دھک اُم!

- بزبب! - جوابے ڈاد پد جوالے، - بئمنی پد بت، یست یے چدوم نینونہ دے کار ارد فریم (فری اُم م)۔

دے گھپے یو دے جہت لود، لہک دھڈ تیز دے اس دے خبز اند تیبن (تے یبن م)، ات یو دے کار تے چُرت ڈید۔

دھڈ دزدبن بن دے رییس دھم تے قد، نغبت بن، پد تہ تر کہ سود ات چیر تہ کینت۔ دہٹ دزدبن آدمے وینت، دھڈبن ست تر دے نو فالبین خبز، یو یت دے دوکون اند اس دے زبا خو دہٹ گھپ فکٹ بند۔ بعد یت تر دہٹ دزدبن سردار خبز، ات وے ردے لود:

- پد بنہر رییسے قد تر نو فالبین خبز، یو یے وے-رد لود، بئمنی پد بت، ات وُز تہ تمرد دزدبن نینونہ لوم۔

دھڈ دزدبن بن حیرون ست۔ پد سردارے پینخ دزد گہ خو قتے زابنت خو سُت دے نو فالبین کار فہمتاؤ۔ دھڈبن تا فبگہ بخ دوس تر رھنگ اس وے دوکون تر یے کاروون سرای ناست، ات بنوم سُت ات، یو نبتوید خو روون سُت تر خو چید۔ پوند اند پد فالبین دہد تر بقال دوکون، خریدے خو رد چود یے ببن (بنوک م) خرما۔ و ہٹے مس پنتنود ار خو انبونک۔ بعد فا ڈاد تر پوند۔ ات دھڈبن بیست-سی پی اند اس وے

ثر دے خو انجوؤد خو وے دھم تے پین تاید۔ یو تر چید فریبت، تق-تقے ڈاد دروازہ تے، وے رنے وے رد چود بیٹ۔ سلومے چود، بعدے پینخت:

- لوٹ آہرا، چیر ات تو تر چود؟ تو رسق بیٹ- آجست؟

یو یے دے کار وم ارد لود۔

- بی درک ام تو رد نہ لوٹج، ادے فالبین ساؤ!- لودے وے رد وے رن۔

- ئی، قراراٹ شیچ نیٹ!- جوابے ڈاد پد جوالے۔- مو کار صاف رسوا سٹ! توت مو تر گندہ کار رهنمون چود! بئمنی تہ پد رییس یاڈ، سوال تہ ڈید: " دزدین پن کھی؟ خزینہ پن خہ ڈاد، وم (خزینہ م) کاچار پن کھد اند جای چورج؟"، ات وُز تہ وے رد چیز لوم؟ ات اک اد کار تہ تر پات بناہ غور خہ فراپت، یو تہ قیود مو تر خو خبز، خو لوٹد تہ: " خال-بو-خک! چدوم ملک اند ات وینچ جوالے فالبین گھرڈ؟" بعد تہ وُز چیز جواب وے رد ڈھم (ڈہ ام م)؟

- ات کھل تو سیفدین تے چیز جھت؟ - سوالے ڈاد وے رن۔ - تو فکر کے خو لوٹ: " آہرا مو تھت ات مو باب ین فالبین فد، ات مو باب تھت مس بنا فالبین فُڈج، دوند جھت اس وے مَاش ارد فال کتاب میراٹ رپد۔

وُز ام فک وخت فال وم تے چوبنت۔ ات دم ہفتہ پد مَاش اولاد اند مَاش سر قیمت کتاب بہ نا کھفند ڈاد ار کُچار خو بُد، دے جھت شیچ وُز اجگہ کتاب چینتاو نہ فھرڈیم۔ ات دے گھپ شیچ لھک، بیدے سؤد، مَاش خرما خہ خھر ام۔

- پدہ، بئمنی وُز ار رییس چھنگ واین ام، یو تہ مو رد مو تھت ات باب غل لھک، مونھن تہ مو رد دقبست! تو تہ بعد لوٹے: " یا پیر شاہ! پدہ یو ار پنڈ ڈاد!"

اک دے گھپ بخ پن فریبت ات، میٹ مس صاف تارک ست ات، یو دزدین سردار تر دہف روخ خبز قریب یت خو اک دے گھپے بئد۔ بعدے گمون چود، پد فالبینے فھمت، یو پے دشید، روخ خبز اند۔ ات دھڈ دگہ دزدین مس پس وے یت پے دشید درو سفید ست۔

دے وخت اند وے رن زابنت یے خرما، ڈادے پے غنغ، یو یے لود: پدہ بیو۔ بعدے یو زابنت پگہ خرما، وے رنے لود: پدہ دیون! وے رنے فا زابنت پگہ، یو یے لود: پدہ ارھی! بعدے یو زابنت، یہ یے لود: پدہ خُچار! قا یے یہ زابنت، یو یے لود: پینخ!

تر پینخ وے رن فریبت ات، دہف دزدین سردار اند دگرگہ طاقت نہ رپد خو زبڈ ار دہف درگاہ۔ دھڈین بئد، ہر چیز خہ گپیست اس دشید تے وئنت، دھڈ دزدین پن یت تر دشید پررہ (دشید سر پگل م)، پد سردارے دہف ارد لود:

بجگہ، قراراٹ غل اک پدپد نیٹت (نیٹ بت م)۔ پد بنا لپ زور فالبین، دے رن مس تلو اس دے کھم نست۔ شیچ سام، یست فُبد، دے قنیر یے چیز مصلحت بافت۔

پد جوالے خو کھل اس دہفے زواست خو، قیودے :

- چھی تر مَاش حویلے؟

- فراد، بخنبس (ببخس م)، ات موند تو قتیر ضللول گھپ، دے جھت اُم مجبور سَت ار تو حویلے زَبَن اُم! یاردم مو رد کے، وُز اُم شیچ تو ڈست اند!

- اہ-را توت دڈ چھی؟ سوالے ڈاد ید جوالے.

- اتہ تو گویا نہ فہمے، وُز اُم دیف چھل دزدبں سردار. توت رییس ارد نہ لود، یو بَنمنی لہک تر تو خبز یاڈد ات تو تہ وے رد مَاش جای دِقبسے. اہ-را مَاش دے پات بناہ زر ات زپور جای تور رد لوف اُم، تو فہرڈیے وے جای رییس ارد نینون ڈنداو، ات مَاش جای وے رد مہ دِقبس، لہک مَاش زندہ رس اُم.

ید دزدین سردار وے رد صد سکہ دھکچود، یو یے وے رد وعدہ ڈاد، ادے دیف جای تہ حقونے یب یے بندہ-ی-ارد نہ لوفد، یو سردار اس دے چید اند خوش اب نبتوید، دیف خو ہمراہ یبں اردے اشارت چود خو ازبہ اندبں دھڈ ٹیماف گھنت. ید جوالے خو دل اندے لود: "خبس راست گھپ اُم ڈاد! حقونے اب دیف جای یے بندہ-ی-ارد لوفداو نہ فہرڈیم (نہ فہرڈی اُم م)، دوند جھت یو مو رد معلوم نَسْت!"

ات وے ین اس دے کار صاف خوش سَت.

دے یے گہ مہب، ید جوالے غل تر خو دوکون نہ فریپت، چوبنتے ید رییس ات، مَشَرَب ات، جایداد حاکم بن یمند وریفخ. یو یے سلوم چود خو دیف اردے لود:

اہ رییس، تمہ پت خَبس بی ثمر! نو رخ ڈاد ات تمہ پت یود اند! خئر، تمہ رد بشہند خبر، سبت تر بنہر کِنارہ، تر فلون گذر، ترم یے نخبچن کینہ چید. وے چید بیر اند یے زدونک، اتہ پات بناہ خزینہ کاجارین باید ترم فے یبں. ات دزدبں جای جھت دم مو کتاب تے یے چیز اب اشارت نہ فد! خو زارڈ اندے لود: "اہ-را یہ مو کتاب مو قتے اس مو بی سوادے درقہر، دے جھت یے چیز اب مو رد نہ لوفد!"

دھڈبں اس حاکم بابت پس نوکر بں ات، جوالے بں ات، قارج ات مرگبں، ات خُبب بں روون سَت تر وے کینہ چید طرف. ترم بں فریپت، ات ید حاکم مس خو نوکرین قتیر یت. سِکودبں، وے بیر زدون دقے بں فرود، فانوسبں (الپکین بں م) بں زابنت، دہڈبں ترم، وینت بں پات بناہ خزینہ غل یمند!

ید رییس پات بناہ-ی-ارد دے گھپ فریپت. پات بناہ یے دے جوالے تر خو خبز قیود، بعدے دے رد دھکچود پات بناہ یے خلات (چَپَن م) ات فنہ گہ سوغات. ید رییسے مس دے رد ہفصد تنگہ گہ فود.

یے چند مہب دے کار ارد نرجید ات، بہ نا کھفند دم ملکہ-ی-اند دم پرڈیست ببد. یمتے یبں غللہ الماس بں فد، ات وم نَرخ اس یے ولایت خراج کھم نہ فد. ہر خوندبں وم سِکود، نہ فرودبں. پات بناہ-ی-ارد بں دے واقعہ لود.

فرمونے ڈاد:

- سِت تر دے نو فالبین خبز، ترود وے فبت، لہک یو وم پرڈیست فربد. اس دے مَاش فالبین ڈست شیچ بشہند کار نہ یاڈد.

دھڈ فرراشپن بں فود دے جوالے راست تر پات بناہ حرم، تر ملکہ محلہ یبں. چوبنتے، ید پات بناہ مس بیچ، ات ملکہ-ی-ات، وم کنیزکبں ات، نوکر بں بں وریفخ.

پات بناہ یے لود:

- مو رزین اند دم پرڈیست بېڄ. کو ښکر، وم جای ته څرے یا؟ چس کو چیز ونے؟
دے جوالے رهنگ دوسب زېد، ات خو زارڈ اندیرے چرت ڈاد: "آه-را حَبِن ڀن مو انجوفد! حَبِن قین حالت
اند أم وئبت!"

ات پات ښاه یے، یے تاف گه تر دے چوبنت خو لودے:
تېزدے چس، تو ته چیز ونے؟

ید جوالے ترود-ترم چوبنت، یے چیز اڻ نیت. ات دېوال تے یے کورخ. بعدے پات ښاه-ی-ارد لود:
- ناگن پات ښاه جهت قربون ڦیم (ڦی أم م)، اته وُز بغیر اس دېوال اند کورخ دگه یے چیز اڻ نه وئم)
نه ون أم م).

نو وے اواز بلند ست ات، ید ملکه یے وئنت لود:

- ید راست لوفد، ید راست لوفد! اڻیب أم پرا اس تر قول سیتتاو وم پرڈیست زابنت خو ربود أم ار
دېوال کورخ!

یہ ژئبت-آژئبت ست، وم پرڈیستے اس وے برج کورخ اند زابنت خو فودے.

فُکب ڀن حیرون ست، ادے ید حقونے یڻ فالین! پات ښاه یے فاگه دے رد خلات (چپن م) دهکچود ات
لپ اڻ سوغات.

بعدے فرمون زواست، ادے وے پراکے فالین رُخصت ڀن ات، اس دے پات ښاه فالین نندڻ. دے جوالے
ڀن قیود تر قصر، اس دے کار ات دے معاون ڀن دے خبر چود، ات پات ښاه فرمون نسخه یڻ دے رد
سپارت. ید یت تر خو چید.

یده، رنک، مو یڻ نندڻ پات ښاه فالین، ات مو گهپ دُند شچ پات ښاه قتیر! ار غور ید گهپ نه دېدڻ!
سهمچن کار، مه پېنخ!

ات وے رن خوش ست:

- آهه، عجب ساز کار! یده، مو کړیا تر حموم سیتتاو یت!

ښمنی یڻ تش (ښمنی-ی-اڻ ته شچ م) تر حموم سام، لهک فهم ڀن، پات ښاه فالین رن چهی ات، یہ
خُرننگ!

وے رن وے یے گه مېڻ ست، ڏو کنیزکے اجاره چود خو تاید ویف قتیر تر حموم.

اس قضا، پرا اس وم تر حموم دېد یہ پراکے پات ښاه فالین رن یے کنیزک قته. ات گرات- فر شچ وم
اند وے پراکے دستور نه قد. یہ یے، یے حموم کنج اند خو کنیزک قتیر خو زناد. ات یم نو پات ښاه فالین
رن دے دېد، دهڻ حموم خدمتگار کخای ڀن ڀن وم رد سلوم چود خو پس وم اڻ ڀن درو پلايست ست. یہ
اس دهلبخک اند ار حموم خهڻد، چوبنتے یے گنج اند یہ پراکے فالین رن نیسځ، پرتکے وم تیزد خو ست
وم خو کنیزکین قتیر ڏر دے تر یے گه کنجے حموم. یہ پراکے فالین رن تعیین اڻ وم چوبنت، فهمته، ید
جوالے رن قد، اته شچ سیخ پات ښاه فالین رن! یہ یے اول خایس چود دم ارد دس یے چیز بشهند جواب

ڈید، اتہ فا یے چُرت ڈاد، ادے دم چار اند شیچ راستاوا اب پات بناہ قتے گھپ، ات وُز چیز زیاتے بلا خو رد بِنکر اُم۔ بیدے سوُد، خو جای تے قرارک اب نِب اُم خو کار اُم۔

ات دیف حموم مردم دیف چُرتے لہک اُم ات، خُبب ید اُم، مے جوالے کار چس اُم، یم تر کہ فریبت۔

پات بناہ یے وینب، ید فالیین خو کار ارد وسناڈ فُذج۔ بعدے فرمون ڈاد بشہند قارج، بشہند لجوم ات نُختہ یت(نُختہ-ی-ات م) بڈھند قتے وے رد دھک پن۔ ات ہفتہ اندے ارہ مہب پات بناہ خبز اند فہد۔

ات یے مہب پات بناہ خو فرراشپن ات نو کرپن قتیر سُنٹ ڈیو۔ ملکہن ات، وزیرپن ات، فرراش باشے یت، لِنکر سردار ات، پات بناہ طبیب ات، ید فالیین ات دِگہ ملازمین پن وے پیڈ تے (دھم تے م) روون فُد۔ دھینت اند ید پات بناہ سُنٹ گیر، اس قارج تے خہفد، ات اک دے وخت اند وے قارج بڈھند تے نوست یے ژدیشک۔ پات بناہ واستہ یب(واستہ-ی-اب م) یت تر وے خبز، قہپ وے جے ڈند سُنٹ، یو روئنت۔ پات بناہ وے دھم تے سُنٹ، یو نوست، یدے فا وے جے انجیف سُنٹ، یو فاگہ روئنت۔ مے سپیوم تاف پات بناہ وے رد صاف قریب سُنٹ خو ڈادے وے قہپ۔ بعدے اس خو آدمین قیود۔ دھڈپن خو قارجن دیوبنت خو یت پن تر وے خبز، اس قارج تے یبن خہفد خو وے خبز اندپن وراقڈ۔ ید پات بناہ یے لُود:

- فالیین، کو مو رد قریب دے یہ۔

یو یت، خو کھلے وے رد خہم ڈاد۔ پات بناہ یے وے رد لُود:

- تو مردے تہ شیچ معلوم سوُد: " یدہ، ار پنڈ ات تر آخر ارد وئنت۔ ڈو-ارہ تاف تو بختے تو رد یاردم چود، ات مے تاف تہ بنا یے چیز اب چیداو نہ بافت"۔ الہف چُرتے ڈاد، بعد گویا خو حال پات بناہ رہ معلوم کینت، خو لُودے:

- ژدیشک بُخ یے تاف زبُد، ٹو تاف زبُد، ات ارہ یوم تاف ار پات بناہ یبن ڈاد !

پات بناہ یے گُمون چود یو دربارہ اک وے ژدیشک، یو ار وے یبن خہ، وے رد تہ لُوقڈ۔ خو یبنے بیت چود، ید ژدیشک روئنت۔ پات بناہ یت ید دے ہمراہ گون پن حیرون اب رپد۔ بعدے پات بناہ لُود :

- دِس گہ فالیین یے چدوم پات بناہ یند(پات بناہ-ی-اند م) غل نہ فُذج!

اس دے وخت اند تر دے فالیین رن پن ید مردم فُک خبر فرئیت۔ دِس کار ملک اند نہ رپد، وے ید نہ وینت ات نہ بِنڈے۔ بایے گردے وے ند دُونگہ جمع سُنٹ، یو تا وے آخرے اُمربخ(عمربخ م) وے رد بھس فُد۔ اتہ اس یے کارے یو دوند بناج ڈنرت(ڈوید م)، لہک یے چھی وے سپر فاش مہ کینت۔ دايم دِس فکر اند فُد، اہ-را خوند بخ تہ بخت یارے کینت۔ یے مہب نئی، یے گہ مہب تہ وے کار ممکن چتاق سوُد۔ بعدے چُرت ڈاد، خو چیر کِن اُم، لہک مو اس دربار بہ یے بونہ یب(بونہ-ی-اب م) آزاد کِن پن۔ " بیدے سوُد، دِس کار کِن اُم، لہک لُوقین، ادے ید دوس اب سُبک سُدج، اتہ دے جہت دے رخصت اُم۔ بعد تہ وُز اس فالیینے خلاص سام"۔

یے مہب دہد تر پات بناہ خبز، وے تاجے اس وے کھل تے زابنت خو ڈادے شیچ(سیچ م) ار زمہڈ۔ ید پات بناہ غل اس دے کار تر خو نہ یت ات دے نوکرے وے تاج چوبنت، خو وے ردے لُود، ادے پات بناہ یے زمون، تو تاج تیر غندل چُست سِخ۔

ید پات بناہ یے لُود:

- خَبَس مرد ات! دوس گہ دہرات خہ چورجت، ید غنڈل مو ژرُبَنچِت!

بعدے فرمون ڈاد، فا پن نو خلات دے رد فود خو پنوید پن۔ ات انبونک اند پن سکھ بین مس دے مے ڈست رِبود۔

ید فالبین از پد نِبنتوید، خو دل اندے لود: " مے تاف مس مو کار نہ سُنِت! ات دوس گہ ترے دے یے تاف گہ مگم یے گہ فئل (فعل ؟ م) کِن اُم۔ اگہ نِبنون پات بناہ-ی-ارد خہ ڈہم (ڈہ اُم م)، گویا وُز اُم ڈپون، ممکن بعدے دے آسایین اٹ مو لہک پن۔"

ات یے مہب، ید تر حموم فُڈ ات، خو زارڈ اندے لود، یدہ مو درکارے وخت بنا یت۔ بعد شِلک اٹ اس حموم اند زُید خو ژنِستے تر پات بناہ قصرے طرف۔ ید مردمے دے حالت اند دے فالبین دے وینت، لودپن، اہ-را ید بنا سُبک سُدُج۔

یو تر یے چیزٹے (چیز-اٹ-ے م) خو وُبن نہ چود ات، ژنِبت-آ- ژنِبت یت، دپد تر پات بناہ قصر، دھڈ پیرہ بین پن مس اس حیرونے خو جای تے انددغ اٹ رپد، ات ید دپد تر پات بناہ محللہ، ازم اندے وے زواست تر درگاہ۔ ات وزیر پن ات، ملکہ پن ات ید دگہ پات بناہ قومیات ات، ملازم پن ات، نوکر پن پن مس ازم اند بی ثمر اٹ وے دہم تے نِبنتاید تر درگاہ۔ یداندے زَمہڈ یے تاف خبب ڈک خود، سُنِت زمین جُمبے، ات دے پات بناہ-ی-اند دے محللہ وَاڈوم وُئنت۔

ید پات بناہ یے خو خلات (چپن م) اس خو تیژد، رمادے پنوید پن وم دے فالبین ارد۔ ات پات بناہ ندیمے لود:

اہ-را، قبات اس کار! دوسگہ دہردے خہ چورجت، غللہ یٹ گندہ کار سُدُجت۔ یدے فہمت، تا تہ اس خو زَنبید، تا تہ خو پونساک پَنیزد، تا تہ تر قصر فراپت، یے بدبختے سؤد۔ دے جہت شِلک اٹے اس حموم ترود خو وخت اندے خو فرِئیت!

پات بناہ ندیم گھپ قتے راضی سُنِت۔ فرمونے ڈاد:

- سبت، سر بشہند قارج دے رد فبت، لہک سؤد خو حموم کارنگے شِج خو بہ دلہ تیار کِئنت!

- ات وزیر پن پن مس دے رد سوغات فود خو سپارت پن۔

ید وے قارج تے سوار تر حموم طرف تیزد ات چُرت تہ ڈپد۔ فا دے کار نہ سُنِت!

خُتار مہب دے ند وخت خہ فُڈ، اک وے ندیے خو خَس-خار وُجد، بعد ارہ یوم مہب ند اس وے سحر وُنے خو رنے چود یے قارج تے سوار، خُبب، خو تُبنہ یت، خو زر ات، خو قیمت خُلک کار چار پن قتے نوست یے گہ قارج تے خو اس بشہر دروازہ نِبنتوید۔ سُنِت تر دس بشہر ادے، تَرَم اس وے یے چھی اٹ خہ نہ فہمت۔ بعدے یے ساڈہ چید خو رد خرید چود خو یمند رپد۔

...ات یے مہب اُم اس تَرَلی بُس (ملی بس م) نِبنتوید، چوئنت اُم، یے بَرَدَم موسفد تہ غل پوند ارد قدم ڈپد۔ یے ڈست اند وے جہ فُڈ چار گنجہ رمل، ات یے گہ ڈست اند شفاف پاکت (خطہ م)، ارم بنا یے کتاب ات انبونک۔ یو اس بازار طرف ہج یت۔ " اہہ، - چُرت اُم ڈاد وُز، - ممکن یادے دپف پرڈنداو، بعد اس پوند اند گھبنت۔ دپف پرڈنداو بنا دے رد بی درک کار دِقبست۔"

پیبشخت اُم وے:

- اَمَكِي، ٲد چيز ڪتاب تو جهه؟
- لودے:
- اَمَك، فالبينے ڪتاب، درڪار تو رد-آ؟
- جواب اُم ڏاد:
- اَمَك، مو فالبينے يَت ڪور راه بلدے (ره نمون چيداو م) ييو اب !
- ات يو يے لود:
- وُز اُم ڪار اس جو الے گرے اند سر چود، مو گُمون مس تو ند دستور فُد... .
- اڪ اِد اند ته وُز اُم اس خو ڏم اند مس اگه سَت .

20.02.17

۵ اگست ۲۰۱۸

قُذَج نہ قُذَج، مَم دِنیا تیر یے تاقہ اَب چارک قُذَج. وے ند نہ رِن قُخ ات نہ زریات. خَس خار وے چید اند بی حساب. وے بیر زِدُون اند زِناخِن ات (گِچِبِن ۴) کُزہ یِبِن ات بوجین بِن اند ہم روغن قُذَج ات، ہم یارج ات، ہم پِست ات، ہم شَرِبَت ات، ہم برنج ات خُونداگہ بد ات بلا. وے طویلہ (عجید، طَبیلہ ۴) درون قُخ وے اند بشہند مصرے مرگب، اتہ ہر وختے وے رد سیل خہ فارچ، وم تے سوار سُدَج خو گِردبے چورج.

یے مہب اتہ یو یے خو محرکہ تنبُونِن زِناد خو سفید پے خو دِشید تر خیر وِبَف چیداو. یم تے یِبِن وے ند ڈو مرکبک (بَنگِرک ۴) ات فہنک وِبَف تے قیسچن قُذ، لُق بِن تر خیر چید ارد. یو یے خو تنبُونِن تر فہنک چود خو گِرہ یے مَس وِبَف نہ ڈاد، لہک فہنک تے خَبَس قی یِبِن. بعد خہفد خو سَت پَس خو کار اَب. بہ نا کھفند خَبَس بنوُخ اندوید خو وِبَفے یاد. وِہڈِن وِئِبَت ار ہمسایہ حویلے.

وے ہمسایہ یے ببچارہ یت (بی چارہ-ی-ات ۴) تہنگ احوال چارک قُذ، وِی اند بغیر اس ارہی پیترہ رزینِن یے چیز گہ نہ قُذ. یو یے چوبنت، اس آسمون چارک تنبُونِن بِن وِئِبَت، خو دراز دُومہن دستور ثَلت، یو وِی رد برزین خہ قُذ، ڈادے شیچ (سیچ ۴) خو فربنستے وِبَف پِنوید. بعدے لُود: شکر، خُدای رَسق خہ ڈید، اس یے جے یِب نہ پِبِنخت!

اتہ ید چارک تر فہگہ دے سفید پے خو دِشید، خو تنبُونِن زِبِنتاو، چاست: وِہڈِن نِست! یو یے بعد ار خو ہمسایہ حویلے چوبنت، ممکن ادے اَرَم بِن وِئِبَت. حَققونے یِب، وِہڈِن اَرَم، اتہ خُلُق اَب بِن وِریقُخ، دُوند جہت ادے وے ہمسایہ پے تنہ بِن! یو یے وے قیود خو پِبِنختے:

- آہ خالک، تو-ت چیز جہت مو تنبُونِن پِنوید؟ اک شِچ اَب وِژِب دِبَف مو رد!
- آہ خُنرک، مو ند نہ تنبُون قُذ ات، نہ بشہند لہق ات-مہق، -جوابے ڈاد ہمسایہ، - یدہ خُدایے دِبَف مو رد بابت، وُز اُم دِبَف پِنوید. تو شِچ لہک دِبَف پے مو. اتہ دِبَف امباج اس مو ارہی رزین اند ییو زئ خو رد رِن.

یو راضی سَت. چود بِن سور خو دے چارک خِدھر رزین سَت نوبنخ، ات وے ہمسایہ بنونچے. نکاح بَنخے خلیفہ فود، چودے دعا خو وِہڈِن سَت چار ات رِن.

بعد اس خُلک اَب سور، وے یگہ (یے گہ ۴) مہب، پِرا پَس خو کار ات-بار سِناو یو یے خو رِن ارد لُود:

- آہ رِنک، مَأش چید اند فُک چیز اَب یست. یدہ تو یت، یدہ خانہ یت (خانہ-ی-ات ۴) کاسہ. بشہد چید کارے، چید اند فُک سُوڈ بشہند، اباتگے پوند زَنزے، فیرت مَأش تر زیون. وُز اُم توید پَس خو کار اَب، اتہ چید کار یدہ رِبد یے تو.
- اے-را تو پروا مہک، - جوابے ڈاد وے رِن،- مے چید ارد اس مو غمخوار دے آیا فِرورج سُوڈ!

یو چارک توید پَس خو کار اَب. اتہ وے رِن وے چید اس بیر تا تیر یے تاق کله ڈاد. وینتے، فُک محلہ یِبِن اند قالین بِن پِتتوچن، بیر زِمہڈ (تہکاوے ۴) اس خرچ پُر، زِناخِن (گِچ بِن ۴) ات کُزہ یِبِن ات بوجین بِن اند

روغن ات، شربت ات، برنج ات، پست ات، باجک ات ہزار گہ خس-خار۔ یہ-ٹو طبلك دستور ڈارگن
 گزہ یکے مس بشہند تعین چوبنت، بویے چود، تیز، مزہ یہ چوبنت- تیز، فہمتے سرکہ۔ اہہ، مو چارے
 ششلیک (کباب ۴) چیداو مس ژیوج!- چرتے ڈاد خو دل اند۔ اس درون تا تگاف، تا بیر زدون ہٹے چرخ
 ڈاد، فکے وینت، فہمتے، چیز کھد اند۔ سائیک گہ سفہد پے دشید، چوبنتے - الہف جای یو لُوہک ڈاڈجنے
 پرنغم۔ بعدے چرت ڈاد- خرننگ دے ساز اُم۔ خہفد ار تگاف، دہد ار بیر زمہڈ (تہکاوے ۴)، از مے سفبت
 تاجپن اند پست پے دشید، اتہ گزہ-ی-اند گہ سریاغ (روغن ۴)۔ پستے چود سریاغ قتیر الہش، وے یہ
 تہود، چودے خمبر دستور خو چودے و ہف بنچافچن فک لُوہک۔ پرا اس خیر نیستے دے کار چود تیار
 خو لودے خو رد:

- یدہ، حَبس کار اُم چود۔ اس زمستون چکک مَأس چید خلاص سُنْت! اتہ پرنغم-مرنغم درون بنخ بیخ خہ
 چورجت ید دشید رسوا سُنجت!

بنوم سُنْت ات وم چار یت۔ یو خوش فُڈ، ادے وے تاگے نیستاود وخت تیار سُنج۔ خنر وے ین وے قتے۔
 خرچ مس یت، شعم مس یت، چق-چق ارد ہمراہ مس یت۔ چیزگہ درکار؟

- اہ رنک، قبول، کو لو، حُبب ات تاہہ اب قین نہ ست-آ؟ مو تے یت در گیل نیست-آ؟ نر ات چیز کار چود؟
 - نئی، لودے، دوند قین اُم نر نہ ست۔ دشید اُم لُوہک چود۔

اہ- را دے یہ گہ مہب خیر اس کوہ نو یہ وڈند اندوید، ید چارک تر درگاہ نبتوید، چاست۔ اس دشید
 رگوف روغاف تیزد۔ وے مزہ چاست - پست ات روغن۔ یو حیرون سلود خو خو ین قیود۔ پینختے:

- اہ- را یم چیز گہپ؟
 - توت حق اس مو پینختاؤ۔ وُز اُم خابین نہ چود، لہک تو مو رد برکت بہن کنے، اتہ مو کار جہت مو
 ستاؤبن۔ اتہ تو خابینے فہمتاؤ، مگم جواب ڈہم(ڈہ-اُم ۴)۔ بیار اُم اس سحر تا فہگہ دشید ساز چود۔ دوند
 جہت سفہد اُم، چوبنت اُم، یو الہف جای بنچیفچ، بعد اُم زابنت سریاغ ات پست خو تہود اُم خو چود اُم وے
 لُوہک۔ لہک زمستون اس چکک خلاص فی اُم۔

وے چارک رھنگ دوس اب تغیر چود(زبُڈ ۴)، یو سُنْت ار بیر زمہڈ، چوبنتے، پست ات روغن درک
 نیست۔ وے قہر سفید، از م اند نبتوید، یت، خو ین ڈست اردے انجوفد خو یادے وم تر وم داد خبز۔

لودے:

- اہ خال، دسگہ ین مو رد درکار نیست، زے خو رزین، اتہ وژبب مو تنبونین۔

- چیز جہت ید تو رد خوش نہ یت؟- سوالے ڈاد وم تہت۔

یو یہ دے قصہ لود۔

- یا پیر شاہ، مدد!- بڈدے دے خو لودے یو وم تہت۔ - پس مگم دم امباج مو مابینے رزین شیچ قہرے، یہ
 عقلے دار دے، اتہ خو خو تنبونین غل پے مو لہک۔

پد چارک راضی سَت، لودے:- خنر، گھپ نِست، مگم آزمود کِنم (کِن اُم ۴).

پد ڈیوم رزین یت خو انجوقدے وم خدھر جای.

سحرکے پرا اس چید نَبنتیداو یو یے خو رِن ارد لود:

- اہ- را پدہ چید تو نندا! وم خدھر دستور غلط کار مہک. پبنت ات روغن خیداو ارد، اتہ لُوہک چید ارد نئی. خُوندا جون گنے قنیر اُم وُز دوس-پوس خرچ ات کالہ جمع چورج، لہک تنگے ندے پے پے چے زار مہ فی اُم. شیچ پدہ چس اُم، تو تہ خرہنگ مَاش زندگے تر پوند وپڈے.
- ای-را تو نہ غم کے یت، نہ پروا،- جوابے ڈاد وے رِن، - مے چید ارد اس مو ببیدے چھی کار فہرڈپد!

یو یے وم رد لود:

- تر عجید مس کلہ ڈہ، ترم مو مرگب، وخت اند وم رد چوشچ دھک ات وائس وپڈ. بنخ ریبیداو مس وم نُسک پرا بندے (پرا-ی-اندے ۴) مہ رننس. یہ بہ قوت مرکب، دم ذات بشہند، ات فُکھ جا مو بی مینت اب یئست. دے جہت مَاش باید بشہند وم چس اُم.

وم چار تیزد پس خو کار اب. وے رِنے فُکھ جا چیدے کللہ ڈاد، بعد ست تر طویلہ (عجید، طویلہ ۴) اس مرگب چیبنتاؤ. چاست- خُشروی مرکب، اتہ وم پاڈن پِن عَزَد، اس چہل ات سرگِن. خُبئے خو رد لود:

- خَبن گلپتہ پد مو خدھر یخ! بہ جائے دے ادے اس مم مرکب تازہ کبنت، یہ روغن ات پبنت دِشید ارد مالت! شیچ تہ وُز دم مرکب تر بشہند حال فہم (فہ اُم ۴)

بعد وم مرکب الہف ڈست ڈید خو لوقد:

غم اب مہک، شیچ تہ وُز تو تازہ کِن اُم خو تو پوست تہ یلت-یلت کبنت! بعد تہ تو صاف بشہند جای اند برجای کِن اُم!

یہ یے ربود دپک پالچکے تیر، چودے وم اند بنخ گش. چلک ات تھتے فود، ار چلکے چود شیرگہرم بنخ، اتہ ار تائچ (تھت م) گش دے. ار تائچے پنتنود ینا، یہ بنخ ست قور رہنگ. ببلہ پینے (ببلہ پین-ے ۴) تیزد ار خو ڈست، دم چلک اند بنخ ات وبنورج ات چہغزک ات چنگکے زابنت یے گہ ژیر نزارک قتے، یت خو وم مرکبے ڈاد بنناورے، چودے وم اس کھل تا پاڈ ات تا وم صُمب پِن تازہ. ست، یے تائچ اندے ینا فود، چودے وم ڈابنخ رہنگ. وبنورجے زابنت، وم یالے وبننت. دوسکے تر درگاہ خیر اند وم انجوقد، یہ ست قاق. الہفے خو دہم ڈاد خو دبد تر چید، بیربجے وم رد وپڈ، تازہ اس اطلس ات وون کالہ یے¹ چود بیربج پهم (وہڈد ۴). تکیہ یے ربود، وم مرگبے فود خو ارنزدے. خُبئے (خُبئ-ے ۴) بالیس پِن (پِن فارسے تے "ہا" ۴) ڈاد تا-تا خو ناست یمتے خو سرے چود وے رد حکایت پِن لوقداو، لہک یہ پے یے چیز پشئوجک سؤد.

کالہ-ی-ے، بعد اس واوول ی وے، بے واوول تنہا ے ۴¹

دے کارنگے-ی-اند فبگہ سَت. وم چار يت، دبد تر خو حويلے. چوبنتے طويله (عجيد ء) دقے بپت. چرتے ڈاد: " پد کو چيز گهپ، مگم چس أم، مو مرگب خرهنگ". دبد تر طويله، چوبنتے، وے مرگب نِسْت!

- مَأْس مرگب كهی؟- تيز اٲ تر چيد دبد خو پپنختے اس خو رِن.
- كو نه خفت بن وم-آ؟
- نئی! وے رِنے وے رد جواب ڈاد. - چهي قهر ڈبدم وم ينداو؟ ات مے دوند وخت اس وم يے چهي بشهند نه چوبنچ! يمه اس سحر تا فبگه يُم (فبگه-ی-أم ء) پس وم اٲ پلايست. توت تر عَرْد عجيد چورج وم برجای، يه بچاره چهل ات سرگن اند غرق، به يے كُد عذاب أم وم تازه چود. وم صُنب بن شچ خه چسے، وهڈ جلاست بن! بعد أم چود وم ڈابنخ رهنگ خو تر درون محلله يُم (محلله-ی-أم ء) ار بيربچ وم انزدا!
- آه كخای، تو ته چيز لوقے؟!- وهغست سَت دے چارك اند. -كو تو كهل كَش نه سُدج-آ؟
- يو ژنبت-آ-ژنبت دبد تر درون محلله، چاست، وے رِنے راست لوقج. يه وے مرگب بيربچ تير اريخ ات تر خورم!

وے چارك اند دوس گه فبدم، وے زرقه بنچافت. بعدے لود: قبات اس كار!

وم خو مركبے اس قهر شلاق قتير چود اگه خو بنفخے وم ڈاد خو ايے چود وم تر عجيد. بعدے وم خو رِن ڈست اند انجوقد خو يادے وم تر وم تهت خبز. لودے:- آه خال، مو-رد دِسگه رِن برابر نه يادد، مو تنبون بن دهك ات مم خو رزين زنز.

- بغير يے چيز گهپ فا سَت؟- سوالے ڈاد وم تهت.

يو يے وم كار وے رد فُكٲ نقل چود.

فا گه يے وے همسايه لود: -آه- را غل خو تنبون بن مه پرجيف، زنز مو سر فِشْتهر رزين خو رد رِن. يه اس دېف فُربٲ عقل دار دے.

چوبنتے علاج نِسْت، فاگه يے لود:

- خئر، كار دِسگه خه فبدم، مگم يے تاف گه آز مود كِنُم (كِن أم ء).

بعد وم وے فِشْتهر رزين قتير وِرْفخت تر خو چيد. تر چيد وم رد لوقد:

- توند تو عقل تُلو رسا. چيد كار مگم خو تے زنزے. توت وينت-آ، دېف تُيون اند دېف كار خرهنگ تيار سَت؟ يے چيز كار چے چيد خه ساوے، پرا وے نتيجه دوس-پوس چُرت دُهدا!

يه يے جواب ڈاد:

- وُز أم اس وېف فرق. قهرثيے مو رد پوره يٲ (پوره-ی-اٲ ء) باورے دُنداو.

ڈو-ارهي مېٲ يه لپ به احتياط فد، يے چيزاند اٲے خطا نه چود. اته يے مېٲے وم چار وم رد لود:

- نُر فبگه ته مېمونېن مآش ته يَدېن. تر خیر نیست ارد مگم بشهند اوقات (خِراک ۲) پيخے، لهک بئرمنده وېف پراندے (پرا-ی-اندے ۲) مه ساوأم. خو صِلنقه يت (صِلنقه-ی-ات ۲) مهارت شچ نېنون ڈهد، لهک فهم ېن- تو ند پېنخ انگېنت ات پېنخ هنر!

يو يے خُبث فود وم رد برنج، گوښت، روغن، پياز، زردک، مَبس، زيرہ يت (زيرہ-ی-ات ۲) مورچ ات خُوند گه خار-ات-بار، هر چيز گه ضللول خه فُد، بعد خُبث تويد پس خو کار اښ.

يه يے تر وے آذوقه الهف چوښت، لودے خو زارڈ اند، کو چهي يے مصلحت ڈيد اوقات پختاو اند، بعد نَبتايد تر حويلے. الهف حويلے يے چرخ ڈاد، يے چيز تر وم خاطر نه يت. غل ته چُرْت ڈيد:

- يا خذای، چهي ته کو مو رد ياردم کښت؟ يے مصلحت ڈهدچ کهد اند فُریم (فُرِي أم ۲)؟

چاه پهله فِه نَرَجهد ات به ناکهفند بئربيج صدا يت.

- آه، خاله بئربيج، تو صدا أم بَنُد، تو-ت بغير مو رد ياردم چه چيد؟

يو بئربيجے وِق-وَق چود.

- تو قبول خاله، تو-ت دُوند بشهند آدم! اس راست، تو ته مو رد ياردم کښے-يا؟

يو بئربيجے فاگه مس وِق-وَق چود.

آهه، حق، حق مو گهپ-آ؟ ديسگه فُيد، تو جون بنده! دے خرچ-مَرچ پختاو جهت کاجار فُک ته تو رد فهم! تو پيخ، اته فبگه-ی- ارد دهک مو رد. تو قبول، خَبس به زبب خَر ات قند ات عسل قتير خاله-يت (خاله-ی- ات ۲) مو ند!

يو بئربيجے فاگه وم جواب اند وِق-وَق چود. يه دے خس-خار فُيرت خو گرڈښت ار چاه. فبگه ره وم چار يادد، پېښخت، کار خرهنگ.

يه يے جواب ڈاد:

آه- را تو بي غمښ (غم اښ ۲) خو کار کي، تر مو کار اچښ خو الهش مهک، وخت دے يت ات تهم پېښخ!

- لپ ساز!- خوش سُنْت وم چار.

مېمونين ېن واسته-واسته جمع سُنْت. خرچ خيداو وخت مس فُرپيت.

- فِه شچ خو خرچ!- لودے وم رد وم چار.

- دستار خون وېڅ، لگن-پگن ربي، پهي ات گرډه فهر، الياک ات، سَفْخه-ی-ات بد-ات-بلا مس ربي، چب ات چنْد مس مه رننس، اته وُز تَش (وُز ته شچ ۲) فرمون ڈهم، لهک دم سبر گوښت پلاو فېن.

يو چارکے تېز اښ دستار خون کارنگي تيار چود خو يت تر خو ړن خبز خو فاگه يے لود:

- خو پلاو شچ تېز اښ ښه!

وے ړن ست تر چاه خېز خو قېودے ارم:

- ښربېج خاله! تېز دے دم مآش پلاو پدود سفېن!

اته يے چهې اښے وم رد جواب نه ډاد. وم چارے پېښخت:

تو ته اس چهې پلاو طلھے؟

- لودے:

- اس خو ښربېج خاله! مډارے يه مو رد لود، يدے مو رد ته يه ياردم کښت خرچ پښتاو ارد.

- ښربېج خاله! يه چهې؟ ات وم هفت ات اندوم کو څرهنگ؟- وم چار حيرون ست خو ار چاه چهې خهقد ست.

- صبر کښ، شچ ته خهفخ ام خبب ار چاه، کو چس ام، يه يے چير چود- لودے يه.

يه چاه نرقونديک قتيرخهقد، چوښتے، دهډ کاچارېن پښ ار ښخ درون قريپ خو دستور. خو ډست قتيړ الهف ارم وشت، هر چيز څه جهر تير تے گلچه يک دستور. وے زڼرد خو ښتيزد خو يادد تر خو چار خېز.

-اي را پد ښربېج خاله خو رد بي درک کخای فڅ. يه راست نه لوقد، اته دے امباچ ام وم څيرک امونت زابنت. خای مو قته شچ خفه سود ات خای نئ!

يو وم چارے چوښت، يه څيرک څرنيکې، دوسے وم تازه چود، چوښتے يه جلست کست، هر رهنگ طلا. وے دل ارد گهښت، پد اس حد زيات وزمن، اس زبا يے دوس گه وم تازه چود خو بشهنده وم چوښت، يمته جمشېد نقش ډاډجن. فهتمے- پد طلا. وتنتب وے حال صاف بشهند ست، لودے وم رد:- سه، چای دم کے، بعدے ډو-ار هي مست ته يادد رمزون، اته تهم ته پد بشهند اښ درکار سود.

څښتے، ست تر بازار، از مے يے دم تے پلاو ات کباب فود، ربودے خو مېمونين پرا. وے مېمونه صاف بشهند اښ نرجيد.

ات وے ړن گمونه چود، رمزون چدوم څه چارک نوم. يو يے در باره يے وم سکه گه وخت فکر څه چود، وے دل خوش ست. اته اس وے يے دے، وے ړن فکر وے طلا جهت څرهنگ، بي خبر. يه يے گمون چود، يه زيرد څيرک رمزون نوم چارک اند، بايد وهډ وے رد وم وڅېب پښ. گه وخت اس خو حويلے ښتايډ خو اس هر چدوم چارک، ادے يم قه يو څه نرجيد، پېښختے:

- آه خال تو-ت رمزون-آ؟

لپ دے وخت ښدے:

نئ!

اتہ یے مہبٹ وہف حویلے پرا فہ یے حلوا پر ڈھٹیج نرجیست. یہ سوال ڈید؟

- آہ خال، تو ت رمضون-آ؟

- ون!

لوقجے:

- آہ خال، خبں اُم تو فود، گبر شچ ساو!- وُز تہ-ش (وُز تہ شچ ؟) تو رد تو کچار وژبب اُم، ماش جہ امونت خہ، وُز اُم دگہ اس مردم پببختاو خستہ سبخ! تو امونتے مو مات چود!

یو دوس حیرون سلود، اما لودے خو رد، کو مے دروازہ پرا-ی-اند صبر کن اُم، ید تہ چیز زوئڈد. یہ یے وم طلاپن سکہ یے فود خو سپارتے وم خو "خال رمضون ارد". یو یے فہمت، ید غلہ ہپوک، وم سکہ یے زابنت خو اس خوشے یے خو حلوا مس تابنچ قتیر رنوبنت خو بی ثمر اب توید.

ید کخایے چوبنت، یو یے خو حلوا رنوبنت، زاستے وم خو فودے تر خو چید. اس وم اندے یے میزد ناو- ڈیس آدمکپن- جینچ دستور. ہر یک اردے ڈاد نوم، بعدے سپارت وہف ارد کار. ید یے جینچ ست کنیزک، ید یے گہ- غلوم، ارہ یُم اوقات پیخیج، خقارم- پیرہ، پینم- جنٹ گھر ات خھط یاسیج، خارم- انبارچے (گدام دارم)، ووقدم- ارمند وے ریس، وبسٹم- ارمند نوکر،...خو ید ازبڈ- ترپڈ تر حساب مس نہ یادڈ.

اتہ ببڈ اند فبگہ ست، وم چار یٹ تر چید. یو یے دفے تے تق-تق چود، یے چھی وے رد ببٹ نہ کبنت، ات نہ گہ تر دفے خبز یادڈ. یو یے بڈد، وے رن تہ غل ہر جے رد خہ فرمون ڈید:

- تو ت پیرہ یا پدماو، دفے چیز جہت خو صایب ارد ببٹ نہ کنے!؟

یو یے دفے تے خبں دے تق-تق چود، اتہ فاگہ یے چھی-ے وے رد ببٹ نہ چود. وے قہر سفید خو دفے یے ڈاد خبنت بسپہر، وے قلف فروبنت، یو بعد دبد تر خو چید. چاست، وے رنے چورج خو آراستہ، نو خُشروی کرتہ یے پنویج، خببنے چورج رھنگ، فروربنے ڈاڈج اُسمہ، شنیدین ات بپن پن راشٹ، ناخن پن-صدفے. قالب چسے، لوقے- پرے! اُبنہ، پرے! اتہ پوستک تیر بہ کرر-ات-فرر اب نیسٹ.

یو یے قہر قتیر سوال ڈاد:

- چیز جہت تو مو رد دفے ببٹ نہ کنے؟

- خو گرگنوبنہ بشہند چس!- جوابے ڈاد یہ،- نہ ونے نہ دے دوند کنیز ات پیرہ- میرہ درون وُز نہ سام تو رد دفے ببٹ چیداو!؟

- آہ کخای، تو تہ چیز لوقے؟ - وے قہر لپ دے سفید. - یا تو ت بغبر ڈبون سبخ؟ ید چیز گھپ؟

- آہ چارک، تبزت ست! دوسک خو گرگنوبنہ مس چس! فکہ جابین تو رد وریشخ ات وراقبپن کنیزبپن ات خدمتگار بپن ات پیرہ ببپن ات خوندگہ آدمپن، ہم تر حرم، ہم تر چید، ہم تر حویلے!

یو چارکے چوہنت، حققونے، اس یونجن (یورجن م) توڈ ات باجک قتے حلوا جینچک پن پن میزج، بعدین ربورج فکھ جا، اس درون تا فجبخ.

- خَبس عجایب! وُز اُم خو تنبُونین اوپزُون چود پے دِشید، لَهک قاق سَبِن، رِنوبنت اُم فقط صاف دوسِکِک اَب، سِخ نول تے کار، وِبف گرہ ڈهداو، ات نتیجہ اِک دِس۔ فُکٹ شچ مو شهنَدپن! اتہ دے حلوا یت (حلوا۔ ی۔ات ۴) اس کہ فود؟

- یے ساخت۔ارد۔ات تو حق! - آئے سرے تیزد وے رِن،- وُز اُم عیب دار، دُوند جہت ادے لپے زار پس تو بیٹ (تو۔ی۔اب ۴) پلایس اُم! تو گُمونے، وُز اُم گندہ کار چود۔آ، تو رد اُم دے دُوند آدمین پبڈا خہ چود؟ بعد اس خُوند ہفتہ پوند تیر پیرہ نیستو تو خال رمضون ارد اُم مِس وے امونت گرڈپنت!

- چدوم خالک رمضون؟ چدوم امونت؟- سوالے ڈاد وم چار۔
- اہ۔ را یے کہ زبرد ژیرک ادے مَاش بِنریبج خالہ جہ خہ فُد۔

- یہ سکھ فُد! چیرت چود تو وم قنتیر؟

- اہ۔ را مَاش حویلے پرا فہ خال رمضون خو حلوا قنتیر نَرجیداو اند فُد ات، وُز اُم وے وینت۔ وے امونت اُم زواست خو وے رد اُم سپارت۔ یو یے اس خو بی وُبنے خو حلوا رِنوبنت خو توید۔ وُز اُم چوست، حلوا بشند کاچار۔ بعد اُم چرت ڈاد۔ مَاش اند مِس خدمتگار ات دے رهنگ تیر آدمین مِس خہ فے یبن، گندہ نِست۔

وم چارے فہمت، ادے یویے طلاین سکھ اس دَسْت ڈاڈ، دے کار جہت صاف دلگیر سود۔

- مے تائف تہ وُز تو، وِبف پراکے دستور تو تہت ارد نہ وژیب اُم! بھس، بلفتہ یبن ات غنٹ بیت پن لہک مو تے اچگہ بار مہ سبن! تنبُونین مو رد درکار نِست، سَام یے گہ خو رد زئم! ساو، هر جا خہ ساوے، خُثار طرف تو قبلہ! خدای ارد مِس معلوم، مو رد ات تو دِگہ درکار نِست!

بعدے وم دَسْت اند انجوفد خو اس چید اندے وم زواست۔

یہ سَت تر یے وپرونہ خو ناست۔ چوہنتے یے کُد یت خو درو جقت پے وم (وم تے ۴)۔ ید رِنکے آئی وے چود خو لودے:

- ای او۔ او خالک! بی درک اب ات ترود یت پس مو، وُز تہ دِگہ تر دِس گندہ آدم جای نہ وژفخ اُم!

یو کُد توید۔ بعد دوس گہ وخت نَرجید ات، یے پش وم خبز اند پبڈا سَت۔ یہ زبَد پے دیوال، خو گہ۔گہ درو مہود سَت۔

- آئی مہو۔ مہو خالہ! تو۔ت مِس پس مو یت۔آ؟ وُز اچگہ دِس گہ بی درک چارک چید وینتاو خاینس نہ کِن اُم! ساو، اِک دے گھپ تر وے غوربن فرئپ!

ید پش مِس ناپدید سَت، اتہ دپوال تیر تے ناست یے غھج، خو سرے چود قر۔قر۔

-آی غھج خالہ! تو چیز خو قین کئے؟ اک-ید بی رحم چارکے تو بانبچ پس مو-یا؟ بنپمون سڈج اس خو کار-آ؟ وُز ات یو ته اچگه آبن نه ساوأم!

ید غھجے وم صدا بُند خو روئنت.

اتہ اک دے وخت اند یے بنترے اس پات بناہ کاروون چدوم جُفینخ ژروبنج، یا یے چیز گہ سبب قتیر، بعد یہ رُحیسخ، ات وهڈ سار بونین پن وم بنسچ. وم تیر طلا ویز فُڈج. ات یہ راستا و اب ییچ دے وپرونہ براست خو گیر سخ. ید رنکے وینچ وم خو لوُفجے:

آی بنتر خالہ! دے رھنگ دراز مھک قتیر بن تو بانبچ پس مو! دے رھنگ ویزے تو چورج، خو بعدے بانبچ پس مو! یو یے اس فُکب خو کاجار ات خو بی درک ویز قتیر بی زار چورج. ای بنتر خالہ! قسم تو رد خھم، تو خاطر جھت فقط وُز فھرڈی أم تر وے خیز وژیفداو. وُز أم لود، اچگہ باید دس گہ چارک مو خیم مہ وینت. هر چه یے پس مو خہ بابت، وپف ارد أم نی لود! اما توت دے رھنگ ویز قتیر یینچ پس مو، خرھنگ تو رد نی لوُفداو بافت؟ توت وپف دستور سبک مغز نست، مو رد ته بنرمندہ گے یادد، اگہ تو قتیر خہ نه وژفخ أم!

یہ بعد سوار ست وم بنتر تے خو روون ست تر وے خو چار چید.

یو وم چار خو پدینک تے نوسخن فُڈ، چوبنتے وے رن سوار اب یت. قریب دے ست ات لودے وے رد:

- عجب بی تاقت چارک ات تو نه فُڈج! مات ات مو چود: بیو ات پس مو خہ بابت، یو غل نه تو یج ات، قا یے گہ بازے! به خدا، فقط مم بنتر خالہ خاطر جھت أم وُز وژیفد، اگہ نی ترود أم اچ وخت اب یے پیڈ مس نه ڈاڈجت!

یو وم چار قریب دے یادد، بشھندے وم بنتر چوبنت، وم ویز لب خبن عجایب. وے ویز تست ڈید، ارم طلا سکہ. ممکن اس طلا، - گھبنت وے دل ارد. بعدے خو رن ارد لود:

- خبن بشھند، خہ وژیفد ات! فہ، وُز تو خمببن أم، خو تے، ساوأم تر چید.

یو یے اس بنتر تے وم خمببنت خو روونے وم چود تر چید، اتہ بنترے وپڈد تر خو حویلے. تفتیشے چود وم ویز فاگہ- حقوقنی اب یو طلا. دوس چرتے ڈاد، خو ردے لود، ادے بیدے سوڈ، لھک مو رن دے کار مہ فھمت. دپڈد تر محللہ خو وم رد لوُفد:

- آہ رنک، توت بغیر مات-ات- مافہ ست، ساو دوس اب بنافخ. بعدے یے گون ارھی سعت اس آسمون ته بنرقا ڈپد، اتہ وابنت ته کباب، بعد ته وُز تو اگہ گنم، لھک سپر خو کے.

وے رن ست بنفداو.

پد چارک نبتیزد تر حویلے، وے طلا اس بنتر تے زنزد خو کبنت ار بیر زمھتکے وے جای. یادد، دم بنتر کیرد، پیخد بنرقا یت (بنرقا-ی- ات م) کبنت کباب. ساتک گہ یے وم بنرقا سفبنت پے دسید، رگوفبن

بیر اندیرے ربود ہر رقمہ جاگہ، حویلے یندے وپڈد الہف دستار خونین، بعدے ہسرفا دسید تے چود چے پہلے، اتہ کبابے شیچ (سیچ ۴) ڈاد ار حویلے۔ ید کار تیار سٹ ات، خو ینے چود اگہ۔ لودے:

- آہ جون، تو قبول، تہز دے اندخ خو ساو، یہ ہسرفا نو ڈاد، رگوفین بیر اند غل شیرگہرم، کباب مس حویلے ارد نہش!

یہ نینتیزد تر حویلے۔ وے گھپ صاف راست! گرڈہ گہ وم ارد دھکینت، یہ خو سپر کینت خو فا سود ہنئفداو۔ یو چارک ٹو۔ ارہ مہب اند نا معلوم اب وم ہنٹر پوست ات پیلچک ات دگہ بد۔ ات۔ بلا تر وے وپرونہ خبز یست خو گور کینت۔ بعد سود تر بازار، اس ٹو نفر دوس ہنٹر گوہنت خرید (خریت ۴) کینت خو فیرت تر خو جای، دم ہنٹر گوہنت قتے تر خو زدون الہلس کینت۔

اتہ دھڈ دے پات ہناہ سارہونین دم ہنٹر ہنکیداو اند قڈ۔ وھڈین چید پس چید دہد ات باس۔ خاس ہن چود، کو چھی یے وینچ وہف ہنٹر۔ اس فک آدمین ہن سوال چورج:

- ہنٹر ات وینتچ۔ آ؟

- ہر یکے جواب ڈاڈج:

- ئی!

فریچ ہن تر دے چارک جای۔ تفتیش ہن چورج، ہر چیز خہ گوہنت وے چید اند یست۔ پینخت ہن: - چیز گوہنت ات اس کہ؟ - لودے: - ہنٹر اند ات اس بازار۔ پینخت ہن: - چیز جہت لپ اب؟

- مہمانے جہت!

ہیوین ہابنت تر بازار، یو سٹ، یت، لودے ید راست لوڈد، اس ٹو نفرے ہنٹر گوہنت خرید چورج۔ اتہ ہیوے لوٹج، تر ہنومکے ٹلو وہف چید خبز اندے ہنٹر وینتچ ات۔ دے چارک ہن تر پرا وپڈد ات، یو یے خو ین ارد لود:

- مو ہین تر پات ہناہ خبز روون چورج، وُز تہ سأم خو بی گنایے تہ حسابت أم، اتہ تو ند مآش دھے لہک فک وخت تو خیم پراندے فہد۔ اس مو مہ رنئس۔

یہ یے وتنتب وے چید دھے اس وے کسک (مرغک ۴؟) پتد خو ربودے خو کھل تے خو پس خو چارابٹ روون سٹ۔ سوال ہن ڈاد:

- آہ یخ، دے دھی ات (دھے۔ ی۔ ات ۴) چیز جہت پتدچ؟

- مو چارے مو رد لود، اس مآش دھے تے خو خیم تر پہلے مہک!

مآش اولاد فک وخت خو قومیات بہ دل کینت ات وے گھپ زئزد۔

وم چارہن فود تر پات ہناہ خبز۔ قمچے ہین مس وے ڈاد، یو قرار۔ ید وزیرے تاق فہ چوبنتچ، درگاہ یند چدوم ینک، وم کھل تے دھے یت، وریفخ۔ پینختے:

- پد چھی؟

لود بن:

- دے چارک ین!

وزیر یت تر پات بناہ خبز خو لودے:

عالم پات بناہ! دے ین درگاہ اندیر، لو فین وم ترود فین، بعد باس-خاس کے اس وم، کو یہ تہ چیز لوفد.

پات بناہ یے فرمون داد، وم بن فود.

سوالے چود:

- توت اک دے چارک ین-آ؟

لودے:- ون!

-خنس بہ زبب! خنس بشہند گخای! اگہ راست مو رد خہ لوفے، وُز تہ تو رد صد سکہ طلا دھک أم!

- عالم پات بناہ ، پینش!

- دسگہ بنش، ادے مار (بنش لجوم م) اس وورر اند فُات، وم بڈھند طلا یے سیم قتیر گل بُرے، کھد اند پے تو ندے داد؟

- اک تھم أم خرابہ بین اند نیسجن خہ فُد، چوبنت أم تر مو خبز یت یے بنش، وم مار اس وورر اند فُات، وم بڈھند طلا یے سیم قتیر گل بُرے. بعد أم وُز وم تے سوار سنت خو روون أم سنت تر خو چار طرف.

یو پات بناہ خوش سٹ، یدہ بنش خبرے بند، بعد گھبنت تر وے چارک خو لودے:

- یدہ، توت خو خنس چود ات تو رنے فُکٹ ماش ارد لود! سہ شچ، وم بنش فہ!

یو یے لود:

- ای بہ تخت ات تاج شاہ! اجازت ڈھڈ، لوم تو رد، ادے مو ین دوس سبک رھنگ!

یو وزیرے واستہ یٹ تر پات بناہ غور لود:

- عالم پات بناہ! پد تہ راست لوفد، عقل دم اند خہ فُذجت، دھے یے خو کھل تیر نہ ربورجت.

پات بناہ یے فا وم ین ارد سوال ڈاڈج:

- اک اد کار خہ وخت فُد؟

- لودے:

- اک وے مہبٹ، یہ ہنٹر خہ یت پس مو، لہک یئست مو تر مو چار خبز خو وے قتے مو آہن ڈید۔ اک وے مہبٹ ادے بارون جای تے اس آسمون ہنر فا ڈاد ات کباب خہ وئبنت۔ ای را، عالم پات ہناہ، توت مس بغیر اک وے مہبٹ تر درگاہ فُذج، تو پیخ تے مس زخمے یین جای، ممکن تمہ اند یود اند آسمون کباب ستخون پن قتر فُذ....
- پات ہناہ دوس گلگہن بیخ فُذ۔ ید ہنسونہ وے تے رہنچن فُذ اس خُلکے دورہ دھرڈ۔ بعدے یو چُرت ڈاد، لہک ید کخای یے چیز گہ زیاتے گہپ مہ ڈید ات کار چتاق مہ سؤد، گہبنت تر وزیر خو لودے:
- آہ۔ را تو گہپ راست، ید دوس سبک فُخ۔ دہف فُرت ارد جواب ڈبت۔ دھنن آزاد!
- یو چارک خو ین قتیر وژفخت تر خو چید۔ یو یے وے دقے نڈد وے جای تے، خو خو ینے قیود تر خو خبز، خو لودے وم ارد:
- وُز تہ تر خو جای فقط یے شرط قتے تو لہک ام۔ اس نر اند گہپ فقط مو قتیر دوند ڈہ!
- یہ یے شینت خو جوابے ڈاد:
- وُن، راضی ام، گہپ فقط تو قتیر!
- اک ید اند ید چارک اس بلا خلاص سٹ ات، چوننت ام، تر مو برقے ہنسونے کُتک اب پئغوم، یعنے اس ام اس ( )، یت:- ات سوگ تیار مس ست!

19-02-2017

۱۰ جولای ۲۰۱۸

جون بھک

قُد پد کار-آ، نہ قُد، معلوم نَسْت، اتہ معلوم ادے قُد مم دنیا تیر یے رِنک، وم گھپ قُد خینس، صاف روشت مورچ، ات قُد پن وم اند ووقد رزین، ییو اس یے گہ (یگہ م) خہردے۔ یہ ووقدُم وِبف خُشروی پن مابین اند خُشروی دے قُد۔ وم نوم قُد جون بھک۔ وهدپن بنهر اند وے کنارہ یند (کنارہ-ی-اند م) زندگے چود۔ وِبف چید اند قُد ووقد دِھے۔ بنوم دے سَت، هر مِبب ییو اس وِبھے خو کِریاتے دِھے یین چُست چود۔ ات یے مِبب، دم جون بھک کِریا قُد، یہ یے فُک دِھے یین چُست چود ات، تر ووقدُم دِھے خبز سَت، خمبنتے وے یت(وے-ی-ات م) قُلف ڈھد وم ارد قُناو قُد خو یو پیت اب رپد۔

” بہ غیراس ووقد چار ڈھد ارد عَخ مَاش چید اند یے چیز گہ نَسْت،- فکرے یے چود یہ،- بشہند کاجار مس مَاش چید ارد نہ قُرے یے، دے جہت دزد پن ات گدایین تہ ترود اچ وخت نہ یدپن“۔
بعدے لِبف خو تے ڈاد خو بناقد۔

اتہ بنہب نیم سَت ات، وم نہن اس هر چے خہ وهدداو ات اس دِرُنبت چارک اواز اگہ سَت۔ ” پد کو چھی قُبد، بنہب اندے بیٹخ تر مَاش حویلے یت، بعدے چوبنتج، دِھے بیت خو دپد تر مَاش چید؟“- وم نہن بناجے ڈوید۔ یہ انداید، چوبنتے، تر وِبف چید دے ووقدُم دِھے قہ دِبڈج یے سہم اچن ڈبو۔

پدہ،- لودے یہ رِنک،- ناگن تو ڈست خُبنک سؤد، جون بھک! توت دِھے قُلف نہ ڈاڈج، ات اس رویے تو تر مَاش چید دپد اولوھق ات بی نفس مِبمون!

پد غل دے گھپ اند قُد ات یو ڈبوے تر دِبف دِرُنبت اب لود:

-ای آدمبن، ناگن تمہ پنخ ات مہسے یین خُغ ڈیبین، نخا تمہ اند، مِبمون ارد جای نَسْت؟
یہ رِنک لود:

-ناگن تو ڈست خُبنک سؤد، جون بھک، ناگن تو شہل ساو، جون بھک! خار دِھے یت قُلف ڈاد ات، ییو ات چیز جہت لہک چود، جون بھک؟ ساو شیچ، دے ڈبو ارد وے محلہ، وے ند پینخ دِھے خہ، بیت کے!
پد جون بھک انداید، بناج ات لِرُخہ قَتیرے یگہ محلہ یند(محلہ-ی-اند م) وے دِھے بیت چود، وے ڈبوے ترم بر جای چود خو ژنبت-آ-ژنبت یت خو فا بناقد۔

پد ڈبوے نہرہ ڈاد:

-ای آدمبن، ناگن تمہ پنخ ات مہسے یین خُغ ڈیبین، تمہ اند مِبمون ارد خرچ نَسْت-آ؟ نہ گرڈہ تمہ اند، نہ سریاغ ات، نہ شیرجای؟

جون بھک نہن دے بِنڈ خو وم اردے لود:

-ناگن تو ڈست خُبنک سُوَد، جُون بَخْک، ناگن تو شهل ساو، جُون بَخْک، ناگن تو خو کهل خه، جُون بَخْک! خار دَقے یت قُلف ڈاد ات، بیو ات چیز جھت لھک چود، جُون بَخْک؟ ساو شچ، دے ڈبو ارد خرچ دھک!

پد بیچاره جُون بَخْکے چوبنت، هلاج نَسْت، خاگنه یے وے رد تیزاٹ پُخت خو قودے. بعدے الھف چُرت ڈاد، قاق چایے کوکنار تُوغم پِن قنیر الھش چود خو دھڈے دھم ڈاد خو وے پرا یے ربود. پد ڈپوے وے خاگنه گر ڈبنت گر ڈه تے خو وِتتنبے پتتئود ار خو غنّف خو ابانستے. وم چایے چود ار تاچک، تو تاقے وم پُف چود خو تیزدے وم قُپ.

بعدے قا نہرہ ڈاد؟

-ای آدمین، ناگن تمہ پُخ ات مہسے بین خُغ ڈیپن، تمہ اند مپمون ارد بغبر بیربج نَسْت؟

جُون بَخْک نہنے قا لود:

-ناگن تو ڈست خُبنک سُوَد، جُون بَخْک، ناگن تو شهل ساو، جُون بَخْک، ناگن تو خو کهل خه، جُون بَخْک، ناگن تو خو بخت مه قُرے، جُون بَخْک! خار دَقے یت قُلف ڈاد ات، بیو ات چیز جھت لھک چود، جُون بَخْک؟ ساو شچ، وے ڈبو ارد بیربج وپڈ!

پد جُون بَخْک قا انداید، نمده وپڈد، بالنس ات تکیه یت لُفے قود، چودے بیربج دے رد ساز. بعد نبتاید خو یت قا چے بنسُقد سَت. ات دے ڈبو اند قا دے زرچ ڈاڈج اواز بلُند سَت:

-ای آدمین، ناگن تمہ پُخ ات مہسے بین خُغ ڈیپن، چھی اس تمہ مپمون پھلے یند بنسُفخت؟

دم نہنے قا سر چود:

-ناگن تو ڈست خُبنک سُوَد، جُون بَخْک، ناگن تو شهل ساو، جُون بَخْک، ناگن تو خو کهل خه، جُون بَخْک، ناگن تو خو بخت مه قُرے، جُون بَخْک، ناگن تو جوانه مرگ ساو، جُون بَخْک! خار دَقے یت قُلف ڈاد ات، بیو ات چیز جھت لھک چود، جُون بَخْک؟ ساو شچ، وے ڈبو پھلے یند بنسُفخت!

یہ یت، وے ندپن وے خُپمن چُست. خو زارڈ اندے لود: " هر چای لپ دے کوکنار تُوغم پتتئوداو درکار فُڈ!" یہ یے پے سینن اندے خو ڈاد خو اس ماتے تر خورم ڈاد.

بعدے ڈو سعت پد ڈبو اگہ سَت، وم جُون بَخْکے زانست، ربودے وم ار قنار درون خو ڈادے تر دھم خو از پد اند نبتئوید.

یہ وِتتنب اگہ سَت، فہمتے، یہ غُللہ بلا یند ڈاد ات، اس وے ندے بنا خلاصے نَسْت. الھفے چُرت ڈاد خو، بعدے لود:

-ای بشھند چارک! هر وخت تر دریا خبز قریب خه ساوأم، اس مم قنار اند مو زوئڈ، لھک وُز خو پیخ زنیم!

پد ڈبو تر دریا خیز قریب سَت، بعدے دم قنار ربود زمهڈ تیر پد نبتاید، سَت خو پیخے زناد. پید اند بنلوم سَت. پد جون بَخک وژیفد، چوبستے تارکے ندے وم کار آت نِست، وِتنتبے ار قنار ربود ژیربن، بعدے دے ڈبو ارد لود:

-پد، وُز ام برجای سَت، تاید ام.

بعد خُبب سِفهد پے درخت، چودے خو جای.

پد ڈبوے ڈاد دم بوجین خو تر دهم، گُمونے چود، پد جون بَخکے لپ بنخ برابنچ، دے جہت وے ویز وزمندے سُدج. الھف جای توید، بعدے سوال ڈاد:

-جون بَخک، تو-ت بَغیر بنخ لپ برابنچ، دے جہت مو ویز وزمن خہ سَت؟

ات یے چھی یٹے جواب نہ ڈاد. وے ند وے قهر سفید، وم قنارے ربود زمهڈ تیر، وم غنٹے بیت چود، خو ڈستے یاد ارم، خنپتے، ارم ژیربن دوند. فہمتے، یہ رخیسَخ. پد ڈبو وژیفد، کُد دستورے فُکھ جا خو پراکے پوند ارد بوی چود، ات تر سحرکی اردے وم فرود. قایے ربود وم ار قنار درون خو وژیفد تر خو پوند. توید-توید ات تر یے قلہ فریبت. دپد ترم، قنارے ربود زمهڈ تے، بعدے ازم اند دم جون بَخک زواست. جون بَخکے چوبست، پد اس فُج قلہ-ی-ات، اس درون قصر. دس بشهند قصر، اس وم هر پات بناہ-ی-اند مس نِست.

پد ڈبوے لود، تے شچ، مو قصر چس. اس خو قُر اند دستور خابن پن تیرے زابنت وبنیخ پن، بعدے فُک محلہ بین وم ارد دُوبنت، ات ڈو دُفے یے وم ارد بیت نہ چود. ات اک وپف محلہ بینے یہ خہ وینت، ترم فُک چیز اٹب فُد. تر یے محلہ یے یہ وینت الماس ات، طلا یے سکھ بین ات، لعل ات مرجون ات فنہ گہ قیمت ژیربن، وپف نوم اٹب مس وم ارد معلوم خہ نہ فُد، تر یگہ محلہ یے وینت کالہ یت خُشروی بوت ات موزہ ات دِسگہ کاجاربن، تر یگہ فُد هر رقم هج اٹب خرچ، تر یے گہ کُخار ات دپک ات فُرپک. یہ یے سوال ڈاد، ات دپف ڈو گہ دُفے زبا یند چیز، لودے دے فہمتاو تو رد درکار نِست.

بعدے پد ڈبو وبنیخ پن اوپزون چود خو خابن پن ارد خو جون بَخک اردے لود:

-اگہ تو خابن کِنے مو رِن سِتتاو ات مو قتے زندگے چیداو، پد مال فُک اٹب توند، اگہ خابن نہ کِنے، تو تہ یاخ تے داغ ساوے. مو ند دایم دِس پببنهاد، ادے اس وے یے چھی نہ فُهرڈب خو پیخ گرڈبنتاوا!

جون بَخکے الھف چُرت ڈاد خو لودے:

اچ چیز، وُز ام راضی تو رِن سِتتاو، چدوم عَخ فُهرڈب اس دِسگہ بہ زبب چید ات اس دِسگہ بابے گرے خو پیخ گرڈبنتاوا؟

بعدے خو زارڈ اند لود: "کو خرہنگ دے کار تر زبا پنتنم؟" دوس گہ چُرتے ڈاد خو دے ڈبو اردے لود:

-آہ-را مآش اند دِسگہ عادت، باید سور ارد ڈو-ارہی ہفتہ تیارے کِن اُم۔ یمہ اس نُر اند وُز دے کار سر اُم۔

ڈبو خوش سُنْت، یدہ یدِ راضی یت، ڈو-ارہی ہفتہ یے چیز اٹ نَسْت۔ وم اردے لُود:

-تو باید فہم، ڈبو پن تہ ووقد مہبٹ اند یے تاف اوقات خہن، بعد تہ ووقد مہبٹ بناقح پن ات ووقد مہبٹ پن اگہ۔ شچ مو بسنقداو وخت یت۔ یہ نیٹ، وُز کِن اُم تر تو زون خو کھل، بعد تہ بناقح اُم۔ تو مس فہرڈیے تر خورم ڈنداو۔ بعدے ووقد مہبٹ، اگہ اُم دے سُنْت، چس اُم، چیر تہ کِن اُم۔ یود اند دِس بشہند ہواى ادے، تو رد تہ مس اوقات خیداو ووقد مہبٹ اند آیا فارت۔

جون بَحک راضی سُنْت۔ یہ بالہنتے ناست، ید ڈبوے خو کھل ربود وم زون تے خو وے دم تے یبٹ تر خورم ڈاد۔ ید جون بَحکے الہف صبر چود، لہک ید ڈبو خہن تر خورم ڈد۔ بعدے وے کھل چود تر بالہنت، اس وے خاہن پن اردے تیژد دہف وبنیخ پن خو سُنْت وے محلہ یپن فاگہ بشہند اٹ چہینتاو۔ اول سُنْت تماشا لُت ات پھر، الہفے وہف چوبنت، بعد وم بیاد ڈاد زر ات زہور، سُنْت وہفے تماشا چود۔ سکہ یپنے خو ببن تے گرڈہنت، نہ فہمت چیر شچ وہف قتے کِنْت۔ بہ نا کھفند وم بیاد پن ڈاد وھڈ ڈو دہفے، وہفے یو وم ارد یبت چیداو خاہن خہ نہ چود۔ یہ سُنْت، وے یبوے یبت چود خو دہد ترم۔ چوبنتے، یو فُڈج زدون۔ ات ترم پن فہج خسروی عَخِن۔ ات رنخبل حلقہ یپن قتیر وہف پے پاڈ ات، طوق ار وہف مہک۔ وھڈپن دے وینت وم، حیرون پن سُنْت۔ بلُند اواز قتے یپن پہنخت۔

-یخک، خرہنگ ات تو ترود دہد؟

یہ یے کُت اٹ خو سرگذشت وہف ارد لُود، بعدے پہنخت، وھڈپن چہی ات اس کہ یت خرہنگ پن وئینچ ار دے ڈبو زدون۔

وھڈپن لُود، تو تر مآش رنخبل پن ات طوق پن چس۔ ہر چدوم اس مآش اُم شاہ دختر، ات مآش تہت پن پن ہر تہم خو ملک اند پات بناہ۔ ید ڈبو مآش دہم تے نوست ات، خفتے یت ترودے فود۔ خاہینے چود، مآش لہک وے رد چار کِن اُم۔ یبو اس مآش راضی نہ سُنْت۔ ات یو یے وے جہت فود مآش ترود، تر مے زدون خو چودے مآش بند۔

-دِس خہ فہد، یمہ، وبنیخ پن مو جہ، شچ تہ تمہ بہند یبت اُم، ات تمہ وئنتنٹ ازود اند رخیٹ پت۔ غل ڈبو تر خورم، دے جہت تمہ پوند یبت!- لُودے ید جون بَحک ۔

-مآش پوند لپ دراز، ممکن تر خو جای تہ خو نہ فرئپ اُم ات، ید ڈبو تہ اگہ سوڈ!- واویلا یپن چود دھڈ ملکہ یپن، - ات مے تاف تہ مآش تر دے نَسْت خہ ڈی اُم، زندہ تہ نہ رس اُم۔

-غم مہک پت، - لُودے یہ وہف ارد، بہدے اس بہند وہف خلاص چود۔

ید جون بَحکے چوبنت، وے زدون اند یے کُد مس رنخبل قتے فہسچن۔ بعدے چُرت ڈاد: " مے بیچارہ مِس آزاد اُم، یست فہد در کار رد سوڈ"۔

نوے اس وے مہک تسمہ بیٹ چود ات، وے پُوست درو بنچیفیت سُت خو ازم اند نبتوید یے بہ زبب ات بشہند ات زور غڈہ. جون بَخک ات دھڈ ملکہ بین پن حیرون سَت، کو ید چھی قُبد؟ سوال پن وے رد ڈاد، یو اس کہ یت خرہنگ ار دے حالت وُنبج. ید غڈہ دوس تر خو یت خو لودے:

-وُز اُم فلون پات بناہ پُخ. مو ندپن خار گہ فراد، مَاش اردے مو تہت میزد ووقد قصر، بعدے خابنس چود ہر یکے مَاش کتخڈای چیداو، ات بہ نا کہفند اُم وُز وُنبت تر دے ڈبو چہنگ پن .

-اک اد کار خرہنگ سُت؟- پینخت پن اس وے.

جوابے ڈاد:

-یے بنہب سُت دس کار. وُز اُم تر قصر درون، وم اندپن ووقد دقے خہ قُد، بناقن قُد. ہر دقے خبز اند قُد پیرہ شمشیر قتیر. ات نو بنہب اس نیم نر جید ات، دے ووقد دقے پیرہ خورم یُست. بہ نا کہفند ید ڈبو دبد، ڈادے مو قہپ، پتتودے ار بوجین خو یے کرثہ پکے قتے نبتوید اس قصر درون. دے کارے دس تیز چود ادے، ید پیرہ خبر اب نہ سَت. بعدے فود مو ترود. الہقے قمجے لچ مو چود. پینخت اُم- دے سبب چیز؟ لودے: "فال اُم چوبنت، معلوم سُت مو مہرگ اس تو قُدج. دے جہت تو باید فک وخت مو ڈست اند قی یے، لہک یے چیز کار چیداو مہ قہرڈے. ات صاف بیدے سود، وُز کن اُم افسون خو گرڈپن اُم تو کُد. بعد تہ مو زارڈ اند دگہ بناج اس مہرگ مس نہ رست". بنئیدے افسون، مو یے گرڈپنت کُد. بعدے مو مہک تے چود تسمہ، یے ومے ویست رنخپل. دس بناج مو ند، مے تاق گہ تہ مو خہ وینت، وتنتب تہ مو زینت.

-یا پیر شاہ، مدد! - لودے ید جون بَخک، ید ڈبو تہ اگہ خہ سود، وُز تش (وُز تہ شیچ م) چیر اُم؟

-وُز اُم بندج، ید ملکہ لودے، ادے پے مَاش محلہ بین اند یو یے گہ محلہ چُست خہ، ترم یست اس بلور اند یے قُلک، ات وم درون یے راشٹ مایے (ماہی، دری م) ار دم مایے قیچ یے حُلکک بنہبہ پن ات بی دستہ یت چُست کُزہ یک، ات ارم دے ڈبو اند دے جون. ید کوزہ یک تر مَاش ڈست دے ڈاد، ازپد ترپد تہ مَاش کار آسون سود.

-دے محلہ وینیح مس مو جہ- لودے جون بَخک.

ملکہ لودے:

لپ بشہند. تے تیزدے بیٹ وے کے!

جون بَخک وے دقے بیٹ چود، دھڈپن دبد ترم، فہمت پن ادے دے ملک گہپ راست قُدج: ترم اس بلور اند قُلک قُد ات ار وم درون یے راشٹ مایے ترود-ترم تیزد. ید ملکہ خابنس چود وم انجیقاو، یہ کرپن ات تیز، اس ڈست اند رخییت. ید جون بَخکے تیزاٹ دہق ملکہ بین قیود، دھڈپن رُنبت-آرُنبت یت. دہق اردے جون بَخک لودے، قبت تیز-تیز خو تاقے بین قتیر شیچ مم بنخ ازود اند قیوم ڈھڈ اُم، لہک ید ملک دم مایے انجیقڈ. دھڈپن خو تاقے بین قتیر دم بنخ ازپد اند قیوم ڈاد ات تاق قہ بین رپیت تر درگاہ، یہ سَت

فرہنست اٹ کھم ات ید ملکہ دم مایے انجوفد. بعدے وتنتب وم قیچ خو ناخون قنیر ورہنست، ات دے بنہنہ پن گزہ یکے بہ کف چود.

اک دے دم اند ید ڈہو مس اگہ سٹ. یت داو قنیر تر دہف خبز، چوبنتے، دہر سڈج، ید گزہ یک دے ملک مے ڈست. خو زارڈ اندے لود: "اس تقدیر تہ رخیستاو بنا نہ بافت! ات کو یے آزمود کن ام!"
دے ملک ارد درو زارگے ڈاد:

-ہر چیز خایین خہ کنے، دھک ام، اتہ دے بین اند مو جون مو رد وژپب!

-سر پرا مہف ملکہ بین یاس، تر مہف چید فرئپ! اتہ مو رد ڈہو کھل اند چیز فکر، ای-ات-تی. ہر یک ملکہ تہ واستہ یٹ مو غور اند یے کاچار نوم لوڈ، دے فرئپت ات وم، یہ تہ اک وے دھکنبت تور د، وے قتے تہ یدے. مو رد تہ وے دہفسے. فک ات بر جای دے چود، بعد تہ تور د لوم، چیرگہ کنے. یے گہ کارک خو جون تہ ونے!

ڈہوے فرہنست دے کار سر چود. وہف ملکہ بین اند پن وہف داد ات نہن خوشے زار ست. لودپن، ناگن ملک فک وخت صواب فرپد.

ید ڈہوے آجرون ملکہ یاد، یے بنونہ یے مس اس وم قود، خو لودے :

-چیز کار گہ تو ند؟ تو-ت مو رد لود، وُز تہ خو جون ون ام.

ید ملکہ لود:

وُز تہ اس خو گہپ نہ گہرڈ ام. یو وو ساو، مے تاق بہ راست اس فُج پنجاہ پی اند ترم دے گہ ورہفخ. بعد تہ مو اشارت ونے.

ید ملکہ فہمت، تاق بیر اند ژیرپن. بعدے اس تاق خو کھل ات ڈست زواست، دے ڈہو اردے لود:

یدہ، چس خو جون!

دے گہپ قنیرے دے بنہنہ پن گزہ یکے شیچ (سیچ م) ڈاد دہف ژیرپن تے. ید ڈہوے وے وینت، یو ڈاد ژیر تے خو غبرخ سٹ. نو یو فرہنست ات ید ڈہو دد گہنبت خو اندوید پے آسون خو سٹ تخیرم خو بید .

ید ملکہ دم جون بَک ارد لود:

-وُز ام دسگہ خشروی غخ آسمون ارد بنکود، ات زمہڈ تے ام فرود. راضی-یت-آ، ساو مو رن؟ ساوام تر خو وطن، خو داد ات نہن ون ام، ہم تہ وھڈ خوش سپن ات، ہم مائش!

دم جون بَک ارد مس ید ملک خوش یت یہ یے لود:

-وُز ام راضی، اتہ یے کار قتے، ساوام سر پرا مو نہن ات مو یخ زہن وینتاو.

پد ملک لودے بشہند، ات دھڈپن ڈاد تر پوند۔ فریبیت پن تر جون بچک چید، وم نہن ات وم یخ زنبن پن تر دہف وینتاو خوش ست۔ پدے فکٹ خو کارنگے دہف ارد نقل چود۔ ارہی-خثار مہٹ پن خو دہم ڈاد، بعدپن روون ست تر دے ملک بنہر۔

تر بنہر دروازہ بین دہد، چوبنت پن، فک پن غم اند۔

پد جون بچکے اس ملک پینشت:

-آہ-را چیز جہت کو مردم یود اند غم اند فہد؟

ملکے لود:

-ممکن مو جہت، یمہ یے سال نرجید، اس مو نہ خہط ات، نہ خبر۔

حقوقے یٹ مس پد کار دس گہ فڈ۔ یید ملک تر قصر فریبیت، بعد پیرہ یین پن دے وینت خو اس خوشے بین خو ووبن بنست، ات پد دہد راست تر خو تہت خبز۔ یو یے دے وینت خو، خو خیم ارد شچ باور نہ کینت۔ ملکے خو کھل وے رد ڈاد خہم ات، لودے- پدہ، تہت، وُز اُم بہ رواج اب اس ڈبو ڈست اند خلاص ست خو وژیفڈ اُم، از پد تر پد تہ تو فہمے یت خدای! پد پات بناہ خوش ست ات، دے نہن اردپن مس دے ینتاو خبر فریبیت، ات یہ بی ووبن ست۔ دوسپن بنخ وم پیخ ارد ریبیت، یہ تر خو یت، ژنبتے تر دے خبز، کِنارے دے انجوڈ ات ڈو بہ یے دے چود خو تہم ارد وم ووبن صاف بر جای ست۔

دے فرادہر ارد پن مس دے ینتاو خبر ڈاد۔ فک پن دے پات بناہ قومیات خوش ست۔ پات بناہ یے فرمون ڈاد، ادے غم انجیڈاو وخت تیار ست ات، خوشے یت سور دورہ فریبیت!

پد ملکے خو سرگذشت دہف ارد فکٹ لود۔

پات بناہ یے لود:

-پرا اس تو بپداو مآس داو سور فڈ۔ اتہ تقدیر قتے دے سور وخت خو رد فڈج اک شچ۔ لپ بشہند۔ چدوم غخ تور خوش، لوفا!

لودے:

-بہ غیر اس جون بچک یے چہی گہ مو رد خوش نست!

وے فرادہر پن دم جون بچک یخ جنبن وینت خو ست پن وپف تے کاتہ۔ پد پات بناہ فرمون ڈید، بعدے ووقد مہٹ لہک سور سؤد۔

ووقد مہٹ دے بنہر اند ایوم فڈ ات، ووقدم فہگہ یے پات بناہ چود سور خو، خو پخبن اردے ڈاد جون بچک ات وم یخ جنبن۔ بعدے سور پن دھڈ نو ملکہ بین ست تر خو چار پن قصرے بین۔ دھڈپن تا پیرے یبش آساینس اب زندگے چود۔

تا اڪوڊيخ یم سوگ فریبت، وُز اُم اس بالبتے اندوید، چوبنت اُم تر تاق. ید ڈبو پیڊجای ژنج تیر گهبت تر
ماشین (موترم) پیڊجای، ژنج بارون قتیر درو ئند، ات خدیرایوم نزدیک دے ست.

ممکن، یے چھی ته مم سوگ څه بناید، سوڊ ته خوش ات مور د ته فرایت اس مے کار صواب.

یود اند یم سوگ تیار ست، ات مے جمله آخراند اُم ڏاد نقطه.

20-02-2017

۱۷ اگست ۲۰۱۸

خجیر (قاطر ۲) ات کُزہ

(ویدیوی ات سوگ و رقبہ دے روشت ویدیو لینک تے حُق ذہبت) [ویدیو](#)

مو خاییش از تمہ اک اد اے مو سوگ بسئیداو قتے مو مہ شہندہبت. فکرے کنبہن وُز اُم صنف اول اند خُرنونے زَف بناؤم. ہر تہم بیدی مہ سوگ خہ لوفد، وُز مہ جای تے وے ند ربیم. انتقاد چیداو آسون ات اصلاح چیداو قین.)

فُذج نہ فُذج یے بیچارہ چارک فُذج. یے مہب، یو سحراب اندیود، خو مابنکے زابنت خو نبتوید تر بشہر گدایے چیداو. اِلہف کُچہ یبہن ات بازار بہن گُرد ڈاد، لُودے کو بہ نوم خدای ات پیغمبر، یا بہ نومے چارہ اس اہلے فُقس، یا بہ نومے دوازہ اموم، یا بہ نومے پنیخ تے پاک مو رد یے چیز دھک بت، یے چہی اہے وے رد یے چیز نہ دھک چود. اک دے احوال قتی یے تا خیر نسیت بچ نئرد، نتیجہ نیست، یے چہے یے سَخک مس وے رد دھک چیداو زارڈے نہ فرود. بعد وے تاقت تاقت سوت خو کفر لوفداوے سر چود. خدای ات پیغمبرے اِلہف نمو چود، دے تیر وے گرم نہ پخت، نہ چارہ، نہ دوازہ، نہ پینخ اس دہف نومے مردینہ یبہن پن اس وے قہر خو جای چید نہ قہر ڈاد. فُکے وہف سرگن ات بجین قتیر اہلش چود. بعدے لود:

- اہ-را شج وُز خاییش نہ کن اُم، خدای نوم تے یے چیز مو رد دھکین. خدای- ید بی درک! وے ند مہ دنیا تے نوم دوند نیست، اتہ نینون نیست! تمہ شج شیطان نوم تے یے چیز مو رد دھک بت! چے ند دس زہرہ، یو یادد خو لوفد- "ای بیچارہ چارک! یمہ زے شیطان نوم تے ڈیون اس مس اند تنگہ!"

ات اک دے وخت اند دے کُچہ فہ ملا نرجیداو اند فُد. یو یے اس وے چارک وے مابنک پرچو فد خو وے قتیر وے درو دُند سوت.

لودے:

- ای کافر! تو چیز جہت خدای ات پیغمبر نمویے؟
- ات اک اد اند یے اولہق غڈہ تر دے ملا خبز یادد خو لوفد:
- اہ ملا، دے بیچارہ گدایے گہر چیز ارد تو عذاب کنے؟
- وُز دے بہ نومے مولا بسفج ڈہم! خنر ید رویے راست اب کافرے کینت! نہ بئد ات نہ یدے چیز لود!
- اہ-را توت مس دے دستور مرخونج خہ رڈجت، ممکن توت مس اک دے گہپ ڈاڈجت. ید گہپ اس دے زارڈ درون اند نیست، ید تہ دے اس بی حالے بیت نا فہمے لوفد!
- اہ-را تو چیز یود اند تقل کنے؟ دین لاغ بازے نیست، دسگہ کار پوند باید انجو فک سوڈ!
- ات دے اولوہق قہر مس سفید. بعدے لود:
- دس خہ فہد، وُز تہش (وُز تہ شج ۲) بہ نامے شیطان دے رد پول دھک اُم!

بعدے اس خو جببک اند زواست ڈو۔ ارہی تنگہ خو دھکچودے وے گدایے گھر ارد۔

یدِ ملا وژبقد تر مسجت، ات یدِ اولهق ات آوارہ غدہ خو کارتے روون سُت۔ یو یے نو خُفار-پینخ پی زابنت ات، بُدے، ہر تھم خہ وے قیود۔ تر زبا یے چوبنت، یے چارک تر وے خبزہج یت۔ بعدے لود:
- ای آوارہ گرد، تو-ت مو رد نُر ڈو۔ ارہی تنگہ دھکچود۔ وُز تہ وبق امباج تو رد ہزار گہ وژبب اُم۔ ہر تھم مو پوند اند پے مو ندے خہ ڈبڈ، یو تہ بی سوغات نہ تیزد۔ یمہ، اک مے نُختہ-ی-ات لجوم زئ، بعد تہ لوم، چیر کنے۔

یدِ غدہ حیرون سُت خو وے نُختہ-ی-ات لجومے زابنت۔ یدِ چارکے بعد لود:

- دے نُختہ وپڈ ار مو مہک، ات لجوم اند انجہ خو یاس مو تر بازار۔ ات اس ڈیس سکہ کھم مو مہ پرڈہ!
- یدِ بیکارہ غدہ خو جای تی اب حیرون رپد۔ ات یدِ چارکے امر چود:
- ہر چدوم کار تو خہ رمیم، کے شچ بی غم اب!

یدِ آوارہ غدہ یے دے نُختہ وپڈ ہر دے مہک، اس دے لجومے انجوقد خو پیخے گردبنت تر بازار پوند، بعد روون سُت۔ یے تافے تر زبا چوبنت، ادے وے دھم تے یے خشروی خچیر تیزد۔ یدے فہمت، یدِ شیطون ات، خو قالبے گرڈبچ خو سُدج خچیر، ات دے پویناک گھنچ بڈھند۔ دے کار قتے دے آوارہ-ی-ات بیکار غدہ-ی-ارد خابنس کبنت پول پبڈا چیداو۔ دھڈ بن فریبت تر بازار۔ اک دے وخت اند وے جا یے ملا مس تر بازار دپڈد۔ وے ند وے داو دسگہ فُڈ، ادے یے بشھند مرگب یا خچیر خو رد خرید (خریت ۴) کبنت خو اس مے ترود تر مسجت سوارا سود۔ لہک وے بناگردپن مس فہمپن، ادے وے ند وے ظاہر مس مسلمونے قایدہ قتیر۔ چوبنتے دے غدہ-ی-اند خُشرویے زار خچیر بہ زیب بڈھند قتے۔ بعدے اس وے پببخت:

- اہ-را تو خچیر اند دے بی خونڈ؟

لودے:

- ڈیس سکہ طلا دھک خو یدِ تو ند!

یدِ ملا یے چوبنت، دس خچیر جہت بیست-سی مس خہ دھکپن، بافت۔ ملا یے دے تنب انبونکے ڈیس تنگہ قتیر رپود دے غدہ-ی-اند دے بینتے دے خچیرے زابنت خو اس بازار نبتوید۔

تر چید فریبت، خو پُخے قیود تر خو خبز، لودے وے رد، چس خرہنگ بہ زبب خچیر اُم خرید چورج۔ ساو، کُزہ-ی-اک اند بنخ فہ، دے پاڈپن دوس تازہ کن ات زنے، ات وبنورج مس مہ رننس، خو قتے فہ خو دے یال ات دے ڈابنخ وبنہر۔

یدِ دے پُخے دے خچیر اند دے پاڈپن اس زون اند تا صُمب پن پخ زناد بعدے وبنورج زابنت خو وے درو وبنبنت سُت۔ یدِ کُزہ دے خچیر نُسک پراندے فُڈ۔ بناکھفند دے خچیر نُسک فورخ سُت خو ار دے کُزہ درو دپد سُت۔ یدِ ملا-ی-ات دے پُخ پن خبنت حیرون سُت، ات چوبنتپن وے پرا پاڈپن پن مس خلیک سُت خو

وہڈپن مس ار کزہ درو دہد۔ واستہ-واستہ دے خَچیر سینہ-ی-ات دے تنہ ستتپن فورخ ات خُلک ات برک خو وہڈپن مس ار کزہ برجای درو سید سکت۔ ید ملا یے خو ووبن بنست خو، خو پُخ اردے لود:

- دے ڈم اند تیز دے خنبٹ قہپ ڈھڈ، از ہد اند تر زبا دے تھڑاُم!

ید ملا-ی-یے خنبٹ انجوقد دے کزہ، اتہ دے پُخے خو ڈست ارد تپت وے ڈم، ہر خوندین دھڈ سعی چود، دے خَچیر اس کزہ-ی-اند تھڑپن، نہ بیفت۔ دوسگہ بین زور ڈاد، ات ید خَچیر ڈم زڈبنت خو رپد دے پُخ مے ڈست۔ دھڈپن چوبنت بعدے یے دم ار کزہ، یو خالے، یے چیزاٹ ارم نست! دے ملا-ی-اند دے چُرت وپرون سٹ، دوند جہت تر مسجت ستتاو وخت یت۔ یو یے خو خلات (جٹلک م) پتنتود خو سیوڈپن تے، دے خَچیر ڈمے زابنت، ڈادے تر بیست خو راستاو اٹ توید داڈ چیداو تر قاضے خونہ۔

دہد تر قاضے خبز، بعدے ترم ہلون چود:

ہ-را موند یے آوارہ گرد تے غلہ-ی-اٹ داڈ!

ید قاضے یے پببخت، چدوم آوارہ گرد، لودے یو وو فلون ات فلون بازار خبز اند داہم خہ نیبت۔

قاضے یے رماد پس وے۔ وے پین فود، نڈدپن دہف پیخ تر پیخ۔ بعدے قاضے ملا-ی-ارد سوال ڈاد:

- آہ صایب سواد، لوف، تو ند چیز داڈ دے تو تر پیخ نوسچن غڈہ تے؟
- موند دے تے دسگہ شکایت: یدے سودا-ی-اند مو فہند ڈاد! وُز اُم اس دے ڈیس طلاہے تنگہ تے خَچیر خرید چود۔ وے خَچیر اُم یاد تر چید، دوس-پوس اُم وے زناد ات تازہ-ی-اُم چود، ات بناکھند یو دہد از کزہ خو ہد! دے کار قتے پین مو پولپن ہد!
- یو کزہ خونیک فُڈ؟ یا ممکن ادے یہ خُم (پرنیخ م) فُڈ نہ کزہ؟
- ئی، یو مآش خُلک ڈست بنخ کزہ۔
- ہ-را خرہنگ خَچیر فھرڈپد ار ڈست بنخ کزہ دہداو؟ یو تہ نہ ارم وزد؟ ات توت دے رہنگ ملا یے قتے دس پا در ہوا گھپ دھڈے، یو نہ تر دقے وزد ات، نہ تر دروازہ! - لودے ید قاضے۔ پید اندپن ارہی۔
- خُفار شاپد گہ مس نیسجن فُڈ، قاضے گھبنت تر وہف خو سوالے ڈاد:- شاپدین، کو لوہبت، مو گھپ راست۔

آ؟

جوابین ڈاد: وُن، ہ-را راست!

- ہ-را ئی، یو یے ار مآش خُلک کزہ یے خو تھپت!- فاگہ یے لود ید ملا، - یمہ، موند یست اثبات، وے ڈم تر مو بیست۔ یو ار کزہ درو دہد دے سٹ، وے ڈم اند اُم ڈاد قہپ، بعد وے ڈم زڈبنت خو مآش جہ رپد۔
- بشہند، زوئڈ، ات دہفس فُکتب ارد وے ڈم! - طلبے چود قاضے۔

ید ملا یے یاد خو ڈست تر خو بیست، اس خو بیست اندے زواست وے جای تے ہنپلک چید ارد نہی-اک۔ دہف شاپدپن اند، پید اند ناسچن خہ فُڈ، دہف چُرت صاف گھبنت۔ بیو اس وہفے لود:

- آہ-را توت تر ملا مس بشہند موند نست. بسپلک نہی ار تو بیست، یا ار تو درون جبک ات تر مسجت ساوے! بجای تُسبی یپن ار تو جبک خُلیک بچہ بازے گھرک! توت بغير ترود یثخ قاضی ات خوند گہ شاپدین گرنگ چید؟

ات ییو اس وپف شاپدین صاف ساڈہ-ی- ات بلفته فُڈ. یو یے سوال ڈاد:

- آہ-را خو بسپلک چید قتیر تہ تو خَبس بنوخ خہ سپے، یو تہ توفون نہ گھرڈد-آ؟ بعد مے بسہر حال خرہنگ سوڈ؟

پد قاضے یے دے ملا رہ لود، ادے توت اس نر اند فلونے مسجت اند دگہ وم ملا نست. دسگہ ملا-ی-اند تر مسجت کار اب نست!

پد بیچارہ ملا از پد اند نبتیزد، گمون کبنت پد فُکب خدای کار. وے ند بعد دگہ دین ات خدای ارد باورے نہ رست. یو خو زارڈ اند لوقد: "تا اک نربخ مو ند مذہب ارد شبہ خہ فُڈ، اس نر اند أم فہمت- دین ات مذہب فُکب برف دروغ فُڈج!"

بعدے بشہند چرت ڈاد، اک- اد حالت وے ند خہ، دے قتیر یو اک مے بسہر اند اچگہ زندگے چیداو نہ فہرڈد. بعدے خو ین ات خو پُخے زابنت خو توید تر یے گہ بسہر. ات تر چدوم بسہر- یے چے ارد اب معلوم نست.

تر جونے تار أم مس کلہ ڈاد، ترم مس وے درک نست! ات یود اند یم سوگ تیار ست...

12-02-2017

۳۱ اگست ۲۰۱۸

مندرجات

4.....	فرت ات ار هی فراد.....
19.....	نیکبخت ات بد بخت.....
25.....	بخت وڈچ.....
37.....	فالبین.....
47.....	نیربیج خاله.....
59.....	جون بَحک.....
67.....	خچیر (قاطر ء) ات کُزه.....

Персидские сказки.

Пересказ на шугнанский язык.

Составитель и переводчик:
Бахтоваршоев А.Ш.

Киев, Частная инициатива, 2017
Ерӯн сӯген,

Озодать гардъенчин ас руусэ зив тар
хугънӯнэ зив.

Китобэ тайора' чууц Бахтовъаршоев
А.Ш.

Кийев, Хусуусэ ибтикот, 2017
Муҳарири чопи компютерӣ ва
саҳифабандӣ: Бахтоваршоев А.Ш.

Санаи чоп: 23 феввали соли 2017.

Қолиби хуруф: Палатино Лино-
тайп. Ҷузъи чопии шартӣ: 3,44

Шумораи саҳифаҳо: 84. Адади нашр:
10 нусха.

Нишонӣ барои мукотиба ва баёни
фикр: aligavharv@mail.ru

داستانهای ایرانی

بخت اورشاه یف علی گوهر شاه حیدرویچ

حکایت به زبان شغنانی از زبان روسی

کیف، ابتکارات شخصی، ۲۰۱۷. - ۸۴ صفحه

محرر چاپ کمپیوتر و صفحه بندی: بخت اورشاه

یف علی گوهر شاه حیدرویچ

سنه چاپ: ۲۳ فبروری ۲۰۱۷

حروف: پلاتینو لینو تایپ. جزء چاپ شرطی:

۳،۴۴ شماره صفحه ها: ۸۴.

تعداد جلد: ۱۰ نسخه

نشانه برای مخاطب و بیان فکر:

aligavharv@mail.ru